

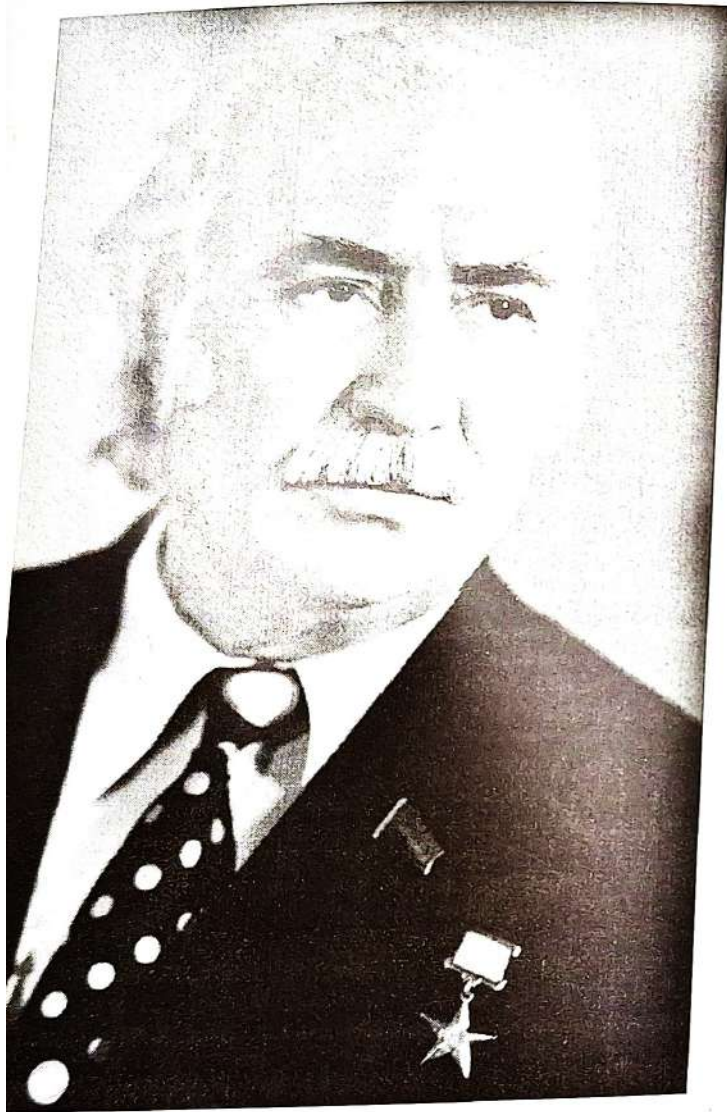
ISSN 0206-4340

Azərbaycan dili və ədəbiyyatı tədrisi

№ 2

2000

АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈАТЫ ТӘДРИСИ
Елми - методик журнал

Тә'сисчи:
Азәрбајчан Республикасы
Тәһсил Назирлији

№ 2 (184) 2000
1954-чү илдән чыхыр

Баш редактор:
Б. Н. ЈУНУСОВ.

Редаксия һө'әти:
А. А. АБДУЛЛАЈЕВ
Ә. М. АББАСОВ
Ә. Г. ГУЛИЈЕВ
Б. А. ӘҺМӘДОВ
Г. Ш. КАЗЫМОВ
Х. Г. МӘММӘДОВ
Ш. А. МИКАЈЫЛОВ
Б. Ә. НӘБИЈЕВ
Т. И. ҺАЧЫЈЕВ
Н. Г. ЧӘФӘРОВ
Н. М. ХУДИЈЕВ
Ј. М. СЕЈИДОВ.

Мәс'ул катиб
Ш. Е. ШАБАНОВ.

Шө'бә редакторлары:
А. К. МӘММӘДОВ,
С. ҺҮСЕЈНОҒЛУ.

ҺӨРМӘТЛИ ОХУЧУЛАР!

«АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИ ВӘ
ӘДӘБИЈАТЫ ТӘДРИСИ»
ЖУРНАЛЫ ҺӘР ЗАМАН
СИЗИН ҺӘМСӨҺБӘТИНИЗ,
МӘСЛӘҺӘТЧИНИЗ ОЛА БИЛӘР.
ОНА АБУНӘ ЈАЗЫЛМАҒА
Т Ә Л Ә С И Н !

Журналын илдә
4 нөмрәси чыхыр.

Журналын иллик абунә
гијмәти 20 мин манат,
јарымиллији исә
10 мин манатдыр.

Индексимиз беләдир: 1012.

Билантасы
РНПБ №

«КИТАБИ-ДӘДӘ ГОРГУД» УН ТӘДРИСИ

ПРОБЛЕМЛӘР, ВЭЗИФӘЛӘР

Мисир МӘРДАНОВ,

Азәрбајҗан Республикасынын тәһсил назирѳи.

«МӘН НЕСАБ ЕДИРӘМ КИ, БИЗИМ ОРТА МӘКТӘБЛӘРДӘ, УШАГЛАРЫН, КӘНЧЛӘРИН ТӘНСИЛИ ИЛӘ ӘЛАГӘДАР ДӘРСЛИКЛӘРИМИЗДӘ, КИТАБЛАРЫМИЗДА, ҺӘТТА УШАГ БАҒЧАЛАРЫ ҮЧҮН НАЗЫРЛАНАН КИТАБЛАРДА «ДӘДӘ ГОРГУД» МӨВЗСУНДАН ЧОХ ӘТРАФЛЫ ИСТИФАДӘ ОЛУНМАЛЫДЫР. БИЗИМ БҮТҮН АЛИ МӘКТӘБЛӘРӘ ТАРИХИМИЗИН, ӘДӘБИЛАТЫМИЗЫН МҮӘЛЛӘН НИССӘЛӘРИНДӘ «ДӘДӘ ГОРГУД» УН ТАРИХИ, ДӘДӘ ГОРГУД НАГЫНДА МӘЛУМАТЛАР, ФИКИРЛӘР МӘЧБҮРИ ГАЙДАДА МҮТЛӘГ ӘКСИНИ ТАПМАЛЫДЫР...».

Һөјдәр ӘЛИЈЕВ.

Азәрбајҗан халгы бу ил апрел ајынын 9-да Азәрбајҗан президентѳи мөһтәрәм чәнаб һөјдәр Әлијевин рәһбәрлији, түркдилли дөвләтләрѳи башчыларынын, нүфузлу бейнәлхалг тәшкѳлатларѳи рәһбәрләрѳинин, чоһсајлы харѳчи гонагларѳи иштиракѳи илә халгымызын мүһүм тарихѳи вә мэдәнијәт гәјнагларѳидан бири олан «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын 1300 иллик јубилејѳини бөјүк тәнтәнә илә гөјд етди. Бу тәдбирѳи түркдилли дөвләтләрѳи башчыларынын зирвә көрүшү илә ејни ваһтда кечѳрилмәси ону да һа да тәнтәнәли, даһа тутумлу етди. Әслиндә бу јубилеј тәдбири мөһтәрәм президентѳимизѳи кәркин әмәји, титаник фәалијәти вә бөјүк нүфузу сәјәсиндә Азәрбајҗан халгынын тарихѳи көкләрѳинә, милли мэдәнијәтинә, бүтөвлүкдә түрк халгларынын ортаг — милли-мәһәви дөјәрләрѳинә һөрмәт вә еһтирам бәјрамына, түрк дүнјасынын мэдәнијәт бәјрамына чеврилди. Икинчи миниллијѳин сону — јени миниллијѳин астанасында бүтүн дүнјәја Азәрбајҗан халгынын, бүтөвлүкдә түрк халгларынын гәдим вә зәнкин әдәби-мәдәни ирсә, шанлы гәһрәманлыг, ба-

һадырлыг вә әски дастанчылыг ән-әнәләрѳинә сәһиб олдугуну бир да һа нүмајиш етдирди. Дүнја халглары белә бир һәгигәти бир да һа тәдигләди ки, гәдим түрк-оғуз дастанчылыг ән-әнәләрѳинин шаһ әсәри сәјылан «Китаби-Дәдә Горгуд» епосу чағдаш Азәрбајҗан вә Анадолу түркләрѳинин, түркмәнләрѳи, гагаузларын бабаларѳи олан оғузларын гәһрәманлыг тарихѳинин бәди салнамәси, бәшәр сивилзасијасынын гѳјмәтли инчиләрѳиндән, Азәрбајҗан халгынын әвәзсиз милли-мәһәви дөјәрләрѳиндән биридир.

Тарихдән мәләүмдүр ки, «Китаби-Дәдә Горгуд» Азәрбајҗанда дөвләт сәвијәсиндә ики дәфә мүнәсибәт билдѳрилмишдир. Биринчи рәсмѳи мүнәсибәт нәтичәсиндә халгымызын улу мәһәви сәрвәти «Китаби-Дәдә Горгуд» епосунун өјрәнѳилмәси әсрѳимизѳи 50-чи илләрѳиндә дүшмәнләрѳимизѳи фитнәси илә ичимиздәки нанкорларын әли илә јасаг едилмиш, онун тәдريسѳи, тәсдигѳи вә тәблиғѳи сәһәсиндә чалышанлары «амансызчасына ифша етмәк, онлара диван тутмаг» кәстәриши верилмишдир. Тарихѳи реаллыгы, тарихѳимизә гара јаханларын халгѳи

зидд әмәлләрѳини мүнәсибәт охучуларә чатдырмаг мәсәдилә ону да хүсусѳи вургуламаг истәјирәм ки, «1951-чи ил мајын 24-дә кечмиш Азәрбајҗан КП-нин XVIII гурултајѳинда «Дәдә Горгуд»у «дүшмән» елан едәнләр ичәрисиндә М. Бағыровла јанашы, һ. Әмирханјан хүсусѳи фәаллыг кәстәрмишди. (Бах: «Коммунист» гәзети, 25 вә 27 мај 1951-чи ил тарихли сәјлары)... Нәтичәдә бүтүн тәһсил мүнәсибәләрѳиндә бу мөһтәшәм абидәнин тәдريسѳи дәјандырылды, о заманын терминологијасы илә десәк, «Дәдә Горгуд»ун «сәси алынды»...

Икинчи рәсмѳи мүнәсибәт исә мөһтәрәм президентѳимиз, Азәрбајҗан мэдәнијәтинин бөјүк тәәссүбкәши вә һимәјәчиси чәнаб һөјдәр Әлијевин 1997-чи ил апрелин 20-дә имзаләдыгы «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанынын 1300 иллији һаггында» фәрманы илә билдѳрилди. Бу тарихѳи фәрманла дастан Азәрбајҗан халгынын, еләчә дә түрк халгларынын гүдрәтини ана дилиндә дәһијанә шәкилдә ифадә едән милли-мәһәви сәрвәт, үмүмбәшәри дөјәрләрлә зәнкин мөһтәшәм әдәби-тарихѳи абидә киѳи дөјәрләндирилди.

Мөһтәрәм президентѳимизѳи бу тарихѳи фәрманы, онун давамы оларәг ЈУНЕСКО-нун, ТҮРКСОЈ-ун мүнәвѳиг сәрәнчәмләрѳи илә дастанын јубилеј чоғрафијасы дүнја мигјасы алды. Президент фәрманынын верилмәсиндән кечән үч ил әрзиндә Азәрбајҗан президентѳи чәнаб һөјдәр Әлијевин фәдакар фәалијәти, Азәрбајҗан алимләрѳинин кәркин әмәји сәјәсиндә көркәмли түрколог Мөһмәт Фуад Көпрүлүнүн вахтилә дедији «Түрк әдәбијәтинын бүтүн әсәрләрѳи тәрәзинин бир көзүнә, «Дәдә Горгуд» о бири көзүнә гојулса, јенә дә «Дәдә Горгуд» ағыр көләр» фикринин доғрулуғу ики әсрѳи говушачағында бир да һа тәдигләнди. Сон үч ил әрзиндә мэдәни дүнја бир да һа көрдү вә инанды ки, Азәрбајҗан халгынын нә гәдәр зәнкин мәһәви кечмиши, гәдим тарихѳи вә мэдәнијәти вар...

Мөһтәрәм президентѳимизѳи сөзләрѳи илә десәк, «Биз инди бу үч ил мүддәтиндә — биринчиси, «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанынын халгымы-

за јахшы танытдыг, икинчиси, дүнјаја танытдыг, үчүнчүсү, там тәсдиг етдик ки, бу, Азәрбајҗан мәхсусдүр. Онун вәтәни Азәрбајҗандыр вә вәрисѳи, сәһибѳи Азәрбајҗан халгыдыр. Биз кәләчәк ишләр үчүн бөјүк јол ачдыг...».

Биз бу күн бөјүк ифтихәр һисси илә гөјд едирик ки, мәһз мөһтәрәм чәнаб һөјдәр Әлијевин бөјүк сәјји, милләт вә вәтән севкисиндән гәјнагланан мүдрик вә узагкөрән фәалијәти нәтичәсиндә «Китаби-Дәдә Горгуд» епосуна, бәшәријәтин бу гѳјмәтли инчисинә, түрк дүнјасынын әвәзсиз әдәби-тарихѳи абидәсинә әбәди «АЗӘРБАЈҗАН» мөһүрү вурду. Бу дастанын 1300 иллик јубилејѳини бейнәлхалг сәвијәдә кечѳрилмәси баша вурдугумуз XX әсрәки мэдәни инкишафѳимызын зирвәси олду, XX әсрдә һәјәтә кечѳрилән бүтүн әдәби-мэдәни тәдбирләр ичәрисиндә онун гәдәр үмүммилли әһәмијәтли иш олмадыгы бир-мәһәли шәкилдә һамѳи тәрәфиндән етираф олунду.

Һәгигәтән бу үч илдә дастанын өјрәнѳилмәси, нәшри сәһәсиндә Азәрбајҗанда әсрләрә бәрәбәр бөјүк ишләр көрүлмүш, мөһтәрәм президентѳимизѳи гәјғысы сәјәсиндә 70-дән артыг чоғ дөјәрли китаб чап олунмуш, горгудшүнаслыг илә дәфә «Дәдә Горгуд енциклопедијасы» һазырланмыш, бу улу дастанын әлјазмасынын фотофаксимилеси Азәрбајҗанда чап олунмушдур. Лакин етираф етмәлијик ки, мөһтәрәм президентѳимизѳи дедији киѳи, мүстәгил елм сәһәси киѳи артыг формалашмыш горгудшүнаслыг бу јубилеј тәдбири сәјәсиндә кәләчәк ишләр үчүн кениш имканлар вә јол ачды...

«Китаби-Дәдә Горгуд»ун бөјүк ел бәјрамына чеврилмиш 1300 иллик јубилејѳинин јекунларынын үмүмләшдирмәк вә гаршыдагы илләрдә Азәрбајҗанда горгудшүнаслыг сәһәсиндә көрүләчәк ишләрѳи, үмүммилли вәзѳифәләрѳи мүнәвѳиләшдирмәк бахымындән чәнаб президентѳимизѳи рәһбәрлији илә «Китаби-Дәдә Горгуд»ун 1300 иллији үзрә Дөвләт Комиссијасынын апрелин 14-дә кечѳрилән ичласын тарихѳи ролуну хүсусѳи вургуламаг ис-

тәрдим. Һәм инчәсә «Дәдә Горгуд»ла бағлы ишләр ин бундан сонра да давам етдирилмәсә зәрурилиндән данышан мөһтәрәм президентимиз аҗрыча оларга «Китаби-Дәдә Горгуд»ун тәһсил мүәссисәләриндә һәр тәрәфли, дәриндән тәдрис олунмасынын ваһиблигини хүсуси вурғулаҗараг тәһсил системи гаршысында да чидди вәзифәләр гоҗмушдур.

Бу күн Азәрбаҗан тәһсилинин, елминин вә мәдәнијәтинин гаршысында дуран ән башлыча вәзифә мөһтәрәм президентимиз һейдәр Әлијевин белә бир консептуал кәс тәришини һәҗата кечирмәкдән ибарәтдир ки, «Китаби-Дәдә Горгуд» Азәрбаҗан халгынын ән гәдим мәдәнијәт, әдәбијәт, мә'нәвијәт абидәсидир, она көрә дә демәк, бу, бизим ана китабымыздыр. Бу китабын мәзмунуну, мә'насын, онун һәр бир кәлмәсини һәр бир азәрбаҗанлы мәктәбдән башлаҗараг билмәлидир. Инсанлар бүтүн бунлары на гәдәр чох билсәләр, милләтини, халгыны, вәтәнини вә мүстәғил Азәрбаҗаны да бир о гәдәр чох севәкәләр. Бу бизим халгымызын чохәсрлик тарихиндә јени бир мәрһәләдир.

Азәрбаҗан тәһсилинин бу сәһәдә башлыча вәзифәси халгымызын мә'нәвијәт китабы олан, вәтәнпәрвәрлигин, вәтәнчилигин, вәтәнсевәрлигин — үмүмән Азәрбаҗанчылығы өлмәз әсәри олан «Китаби-Дәдә Горгуд»дакы идејаларын һәр бир азәрбаҗанлыҗа, һәр бир Азәрбаҗан ушғына, шакирдинә, тәләбәсинә, һәр бир Азәрбаҗан кәнчинә көрәјинчә чатдырылмасына наил олмагдан ибарәтдир. Биз һесаб едирик ки, мәктәпләримиздә «Китаби-Дәдә Горгуд»ун мәзмуну, идејасы чох кәниш тәдрис олунмалыдыр. Бу, кәнчләримиздә вәтәнпәрвәрлик һиссләринин ашыланмасына бирбаша хидмәт едир. Чүнки бу, бир һәгигәтдир ки, «Китаби-Дәдә Горгуд»да вәтән гејрәти, ел-оба, халг, аилә намусу, гадына-анаја бөјүк («Ана һаггы — Тары һаггы!») мүнасибәт мотивләри чох күчлүдүр. Мәһз бу кејфијәтинә көрә «Китаби-Дәдә Горгуд»у халг мә'нәвијәтинин күзкүсү әдләндирирлар. Бу кејфијәтләрдә милли тәрбијә ишиндә, тә'лим-тәр-

бијә просесиндә кәниш истифадә, сөзсүз, кәнчләримиздә милли вәтәнпәрвәрлик руһунун жүксәлмәсинә көмәк едир.

Фикримизчә, Азәрбаҗан чәмијәтиндә дастандакы идејалар кәниш тәблиғ олунмалыдыр. Ејни заманда, чәмијәттә һәр шәј мәктәбдән, тәһсилдән башландығындан тәһсилин мәзмунунда милли мә'нәвијәтимызын, милли менталитетимизин гапус китабы сајылан «Дәдә Горгуд» өјүдү, Дәдә Горгуд кәламлары апарычы амила чеврилмәлидир. Бу мә'нада, тәһсилин мәзмунунун дастанла бағлы мөвзуларла јәниләшдирилмәсә вә зәнкинләшдирилмәси сәһәсиндә чидди ислаһәтләра еһтијач вардыр.

Бу, бир реаллыгыдыр ки, «Китаби-Дәдә Горгуд»ун 1300 иллији һагдә тарихи фәрмана гәдәр республиканын тәһсил мүәссисәләриндә «Дәдә Горгуд» пәрәкәндә һалда, системсиз шәкилдә тәдрис едилирди. Бу мөвзуларын тәдрисинә чох аз вахт аҗрылырды. Сон үч илдә бу сәһәдә, хүсусән тәһсилин үмүмтәһсил мәктәпләри пилләсиндә вәзијәт һейли јахшылашдырылмыш, үмүмтәһсил мәктәпләринин ибтидаи синифләриндә «Оху», еләчә дә V—XI синифләрдә «Әдәбијәт» вә «Азәрбаҗан тарихи» фәнләриндә дастанын тәдрисинә аҗрылан саатлар әһәмијәтли дәрәчәдә артырылмышдыр. Үмүмтәһсил мәктәпләринин V—XI синифләри үчүн 1999-чу илдә јенидән ишләнилмиш «Азәрбаҗан тарихи» вә «Әдәбијәт» програмларында дастанын 1300 иллијинә даир јени мөвзулар да дахил едилмишдир. һазырда нәшрә һазырланан јени «Азәрбаҗан тарихи» програмында дастанла бағлы материаллар һейли артырылмыш, «Әдәбијәт» програмында, еләчә дә ибтидаи синифләрин «Әлифба», «Оху» дәрсликләриндә «Дәдә Горгуд» мөвзуларынын даһа да кәнишләндирилмәси нәзәрдә тутулмушдур.

Али тәһсил мүәссисәләриндә јалныз филоложик ихтисаслы факултәләрдә «Дәдә Горгуд» ики курсун тәркибиндә — «Азәрбаҗан шифаһи халг әдәбијәти», «Гәдим Азәрбаҗан әдәбијәти» курсларында тәдрис олунур. Лакин бу сәһәдәки вә-

зифәләримиз мөһтәрәм президентимиз тәрәфиндән дәгиг сурәтдә белә мүәјјәнләшдирилиб: «Бизим бүтүн али мәктәпләрдә тарихимизин, әдәбијәтимызын мүәјјән һиссәләриндә «Дәдә Горгуд»ун тарихи, Дәдә Горгуд һаггында мә'луматлар, фикирләр тапбури гајдада мүтләғ өз әксини тапмалыдыр».

Бу күн һәмә бирмә'налы шәкилдә тәсдиг едир ки, Азәрбаҗан халгы, Азәрбаҗан чәмијәти, хүсусән Азәрбаҗан кәнчлији «Китаби-Дәдә Горгуд»у көрәјинчә билмир вә бу дастанын мәзмуну балаларымызга кифәјәт гәдәр дәриндән өјрәдилмир, ләзыми сәвијәдә тәдрис едилмир.

Биз дәриндән дәрк едирик ки, мәктәбгәдәр тәрбијә мүәссисәләриндән тутмуш али тәһсил мүәссисәләриндәк Азәрбаҗан тәһсилинин бүтүн пилләләриндә «Дәдә Горгуд» мөвзулары тә'лим-тәрбијә просесиндә апарычы амила чеврилмәлидир. Кәнчләримизин милли вәтәнпәрвәрлик тәрбијәсинин күчләндирилмәсиндә әвәзсиз гајнағлардан бири кими дастанын тәдрисинин чох әһәмијәтли олдуғуну хүсуси вурғулаҗараг мөһтәрәм президентимиз чәнаб һейдәр Әлијевин ирәли сурдүју мүддәәлар әсасында бу күн ән зәрури һесаб етдијимиз тәклифләри һәрмәтли охучуларымызын, тәһсил ичтимаијәтинин диггәтинә чатдырмағы өзүмә борч билирәм:

— Дастанын мәзмуну вә идејасынын мүасир кәнчлијә чатдырылмасы үчүн илк нөвбәдә ону күтләви тиражла, нисбәтән сәдәләшдирилмиш формада нәшр етмәк ләзымдыр. Бу мә'нада дастанын «Мәктәблинин китабханасы» серијасындан латын графикасында күтләви нәшринин тә'мин едилмәси тә'хирәсалынмәз вәзифәләрдән биридир. Дастанда әкс олунан милли-мә'нәви вә үмүмбәшәри дәјәрләри мәнимсәмәк, инкишаф етдирмәк, тәблиғ етмәк үчүн биринчи нөвбәдә «Китаби-Дәдә Горгуд» епосуну өјрәнмәк, охумаг ләзымдыр. Бу бахымдан тәһсил мүәссисәләри үчүн дастанын күтләви нәшри бу күн һава вә су кими көрәкдир. Бу сәһәдә мүәјјән ишләр артыг көрүлүб вә бу јахынларда дас-

танын «Мәктәблинин китабханасы» серијасындан чапы нәзәрдә тутулур. Лакин бурада бир мәҗамы хатырламағы вәчиб һесаб едирәм. Мүтәхәссисләрин фикринчә, дастанын дили чох дәјишдирилә билмәз. Бу һалда Дәдә Горгуд дилинин ширинлији, бәди-естетик дәјәри ашағы дүшә биләр. Биз дә бу фикирдәјик ки, дастанын дилиндәки көһнәлмиш сөзләрин изаһы верилмәклә, абидәнин дили өз тәби и ахарында сахланылмалыдыр. Фикримиз сүбүт етмәк үчүн бир нечә ифадәни нүмунә көтирмәк истәрдим: «Гәр үзәриндә ган дамыш кими ал јанағлым», «гоша бадәм сығмајан дәр ағызлым» ифадәләрини на илә әвәзләмәк, сәдәләшдирмәк олар?! Бизчә, бу ифадәләр Азәрбаҗан дилинин зәнжинлијини, Дәдә Горгуд мүдриклијинин бәди-естетик көзаллијини әкс етдирир. Онлары горумаг, јашатмаг ана дилимизгә гајғыдыр, һәрмәт вә еһтирамдыр. Дастанын јени нәшрләриндә дил мәсәләсиндә еһтијатлы олмаг фәјдалы оларды...

— Мәктәбгәдәр тәрбијә мүәссисәләриндә дастандакы тәрбијәви идејаларын көрпә балаларымызга өјрәдилмәси үчүн «Дәдә Горгуд» бојларынын комиксләри (рәнкли шәкилләри) бурәхылмалыдыр. Белә бир китаб јубилеј нәшрләриндә чох мәһдуд тиражла чап олунуб, һәм ин әсәр күтләви тиражла кичик китабчалар (буклетләр) шәклиндә бурәхылса, јахшы олар. Мүтәхәссисләрин фикринчә, «Китаби-Дәдә Горгуд»да тәрбијә, аилә вә мәишәт мөвзулары бужүнкү милли тәрбијә консепсијасы үчүн әвәзсиз гајнағдыр. Әслиндә «Китаби-Дәдә Горгуд» Азәрбаҗан мә'нәвијәтинин манифести, милли әхлағ вә тәрбијә кодексидир.

— Фикримизчә, 9 апрел күнүнүн «Дәдә Горгуд күнү» кими рәсмиләшдирилмәси, һәм ин күн президент сәрәнчәми илә јарадылачәг «Дәдә Горгуд» абидәси вә паркына күтләви кедишләрин тәшкили, өлкә үзрә «Дәдә Горгуд» мөвзусунда шакирд, тәләбә јарадычылыг ишләри үзрә мүсабигәләрин кечирилмәси дә мәгсәдәүјүг оларды.

— Тәһсилин бүтүн пилләләри, хүсусән үмүмтәһсил вә али тәһсил

пилләсиндә дил, әдәбијат, тарих вә мәдәнијәтин тәдрисиндә «Китаби-Дәдә Горгуд»ла бағлы мөвзуларын системли апарылмасы мәгсәдилә јени тәдрис программларынын, хусуси (сечмә) курсларын јарадылмасыны, али тәһсилин макистратура пилләсиндә кәч горгудшүнасларын һазырланмасыны мәгсәдәујгүн һесаб едирик. Бу сәһәдә Тәһсил Назирлијиндә кениш тәдбирләр планы һазырланыр вә һәмин мәсәләләрин комплекс һәлли нәзәрдә тутулур.

— «Китаби-Дәдә Горгуд»ла бағлы өлкәмиздә вә харичи өлкәләрдә, хусусән түркилли дәвләтләрдә апарылан тәдгигатлары, арашдырмалары, мүхтәлиф нәшрләри әләгәләндирмәк мәгсәдилә «Дәдә Горгуд Арашдырма Мәркәзинин» јарадылмасы да фәјдалы оларды. Биз белә һесаб едирик ки, «Китаби-Дәдә Горгуд»ун јарадылмасына кәтириб чыхаран әдәби-тарихи, мифоложи вә дастанчылыг ән'әнәси, еләчә дә дастанын јаранмасындак Азәрбајҗан дилиндә сабитләшән јазылы әдәбијата гәдәрки мәрһәлә

диггәтлә, әтрафлы өјрәнилмәли, бу әсасда дастанын тәдриси консепсиясы һазырланмәлыдыр. Јалныз һәмин консепсия әсасында тәһсилин бүтүн пилләләриндә онун системли, мәгсәдјәнлү тәдриси тәмин едилә биләр.

— Фикримизчә, дастанын тәблиғи ишини күчләндирмәк мәгсәдилә Азәрбајҗан Дәвләт Телевизијасы вә Радиосунда даими «Дәдә Горгуду өјрәнирик» тәдрис програмы фәалијәт кәстәрмәлидир.

Нәһәјәт, белә һесаб едирик ки, «Китаби-Дәдә Горгуд»ун өјрәнилмәси, тәдриси вә тәблиғи сәһәсиндә күрүләчәк ишләрин гаршыдакы ишләр үзрә һөкүмәт сәвијәсиндә тәдбирләр планы вә ја програмы һазырланмәли, она үјгүн олараг системли иш апарылмәли, сон үч илдә күрүлмүш чаһаншүмүл ишләр жүк сәк сәвијәдә давам вә инкишаф етдирилмәлидир. Буну биздән мүстәгил Азәрбајҗанын мөһтәрәм Президенти чәнәб һәјдәр Әлијев, мүстәгил Азәрбајҗанын милли вә дәвләт мәнәфәләри тәләб едир.

«КИТАБИ-ДӘДӘ ГОРГУД»УН БӘДИИ ДИЛИ

Тофиг НАЧЫЛҪЕВ,

әмәкдар елм һадими, профессор

Дастанын дили бүкүнкү сивилизасијаны мат гојмушдур; бу гәдәр гәдимликдә бу гәдәр кәмиллик бәшәр мәдәнијәтинин надир фактларындандыр.

Зәнкин дүшүнчә хәзинәси, тарихи-мәдәни-етик фикир мәнбәји олан «Китаби-Дәдә Горгуд» бүкүнкү һалында кәмил әдәби-бәдиин аби-дәдир. Бүтүн бәдиинлик кәстәричиләри етираф олунмагла јанашы, дастанын дили бәдиинлијин ән жүк сәк кәстәричисидир. Вә һәгигәтән, «Дәдә Горгуд китабы»нын дили түркүн бәдиин јарадычылыг тарихиндә бәдиинлијин өрнәји — еталондур.

Бу јазыда бу дилин үч әләмәтини вургуламаг истәјирәм. Ән азы мин үч јүз јашы олан «Китаб», биринчи

нөвбәдә, дилинин бүкүнкүлүјү илә диггәти чәкир. Савад дәрәчәсиндән асылы олмајараг, бу дили бүкүнкү һәр Азәрбајҗан түркү баша дүшүр — һәлә баша дүшмәк аздыр, онун бәдиинлијини олдуғу кими, шүүру вә емосијалары илә гаврајыр:

Дилүн ичүн өләјин, кәлиничкүм!
Јолына гурбан олајын,
кәлиничкүм!
Јаланса бу сөзләрин, керчәк ола,
кәлиничкүм!
Сағ-әсән чығуб кәлсә,
Гаршу јатан гара дағлар сана
јајлаг олсун!
Сојуг-сојуг сулары сана ичәт
олсун!
Гулым-хәләјигим сана гырнаг
олсун!

Шаһбаз атларым сана минәт
олсун!
Гатар-гатар дәвәләрим сана
јүкләт олсун!
Агајылда ағча гојнымы сана
шүлән олсун!
Дүлпүки алтун бан евим сана
көлкә олсун!
Гара башым гурбан олсун сана,
Кәлиничкүм! — деди.

Бу парчада чәми дөрд архаик сөз вәр: гырнаг (гуллуғчу, хидмәтчи, нөкәр), шүлән (зијафәт, бөјүк гонағлыг), дүлпүк (бача, пәнчәрә), бан (нәрдиван, пилләкан). Бир архаик сөздүзәлдичи шәкилчи ишләнмишдир: -әт [ичәт—ичмәли, ички; минәт — миник; јүкләм — јүк дашымаг вәситәси]. Әввәлә, бу дејилән нүмунәләр мәтнин шәффафлығына бир зәррә көлкә салмыр, әнләшылмәнын тәзлијиндә әсла ләнкимә јаратмыр. Икинчиси, Нәсим, Фүзули, С. Әзим, ја бир башгасындан бу һәчмдә мөтн күтүрсән, бундан чох архаизм олар, һәм дә бу архаизмләр әнләшмаја мәнечилк тәрәдәр.

Китабымызын вургуламаг истәдјим икинчи кејфијәти мәнз бәдиинлијидир, образ чәзибәси, ифада чевиклијидир. Әслиндә «Китаб»ың дилинин кејфијәт кәстәричиси кими бу, биринчи әләмәтидир (биринчи јеринә вердјим мүасирлик әләмәти кәмијәт кәстәричисидир). «Китабын дили дүнја әдәбијатынын ән-нәһәнк сөз усталарынын, мәсәлән, Фүзулинин, Шекспирин, Пушкинин, Сабирин бәдиин дили илә јарыша кирмәк сәвијәсиндидир. Бу дил зәрифдир, емосионалдыр, рәнкләрлә зәнкиндир; тәсвирилә һиссләрә сығал чәкир.

Салғум-салғум тан јелләри
әсдикүндә,
Сағгаллу бозаг тургај сајрадикда,
Бәдәви атлар иссини күрүб
оградудга,
Ағлу, гаралу сечилән чағда,
Көкси көзәл габа тағлара күн
дәкәндә,
Бәј јикитләр — чиләсунлар,
Бир-биринә гојлан чағда...

Бурада әјдын, чәнлы бир мәнзәрә вәр. Тәбиәтлә инсан бир-биринә гарышыб. Тәбиәт инсаны шөвгә чағырыр, инсан тәбиәтин чағырышың

чаваб вәрир. Бу мәнзәрә һәм дујулур, һәм ешидилир, һәм күрүнүр. Бу мәнзәрәдә; сәрин-сәрин дан јелләри әсир; сағгаллы боз турағәј чәһ-чәһ вурур; бәдәви атлар сәһибини күрүб кишнәшир; һава ишығланһыр — артыг ағ илә гара бир-бириндән сечилир; көксү көзәл бөјүк дағларә, күнәшин шүалары тәзәчә чәтыр; бәј икидләр — гәһрәманлар бир-бирилә сүпүрүшүр-чәрпышыр-күләширләр.

Һәр шеј өз сәчијјәви әләмәти илә вәрилик: сәһәр јелләринин сәринлији, турағәјын чәһ-чәһи, бәдәви атларын кишнәртиси, сәһәрин ачылмәси ағла гаранын фәргләндирилмәси, јеничә чыхан күнәшин илк телләринин мәнз бөјүк дағларә дәјмәси, икидләрин сәһәр идманы јеринә бир-бирини сынамасы. һәлә ифадәнин дәғиглијинә бахын: «икид бәјләр» јох, мәнз «бәј икидләр!». Јә'ни бу Оғуз чәмијјәти икидләрә зәнкиндир — күләшәнләр исә бәјләрди; јахуд: бәјлик икидин әләмәтидир, икидлик бәјин јох. Јә'ни, чәмијјәт нәчәбәтлијини, аристократлығы илә сечилир.

Бу дил ејни әшјаны ејни рәнкин мүхтәлиф чаларлары илә вермәндә рәссам иши көрә билир. Бир мәгамдә гашы белә тәғдим едир: **Гурулу јаја бәнзәр чатма гашлым.** Јај илә гаш бәнзәри тәбиидир. Анчаг бу тәбиинлијин гејри-ади ме'марлығы вәр. Бу бәнзәдиләнләрин надир тәјинләри ики мүкәммәл јарадылышы үз-үзә гојур: **гурулу јај — чатма гаш.** Елә бил бир хош мәнзәрә, ја мүкәммәл бир ме'марлыг күзүдә әкс олунур — **гурулу јај чатма гаша белә бәнзәјир.** Бу, дилин бир бачарығы! Башга јердә гаш башга чүр тәғдим олунур: **Гәләмчиләр чалдығы чатма гашлым.** Бурада гашын формасы јох, анчаг рәнки диггәтә чатдырылыр. Ағ алында, ағ сифәт фонунда гаш түнд рәнки илә сечилир. һәм дә бу гашы гәләмчиләр — рәссамлар чәкдији үчүн јарашылыдыр, миниатүрдүр.

Башга образын ики лөвһәдә әкс олунмасы — дејилир: **Күз алмасына бәнзәр ал јанағлым.** Чәнлы шәкилдир — јанаг пәјыз алмасы кими алы-гырмызылыдыр. Икинчи таблодә алыг даһа түнд кәстәрилик, чүн

ки гырмызы ренк даһа ачыг — шаф-фаф фонда төсвир олунур: Гар үзөрине ган даммыш кибги гызыл Јаһаг-дум — ган гырмызыдыр, анчаг с гырмызылыг гарын аҗлыгында нече көрүнөр? Мөнзөрө буна дејәрәм. Дилин камиллији, дилин ренклерле зәнкинлији буна дејәрләр.

«Китаби-Дәдә Горгуд» бәди дилдә ыҗғамлыгың һејрәтли нүмунәләриндәндир. Бу дилдә Фүзули сыхлыгы бар. Чүмлә системинә бир ваһид әләвә етмәк мүмкүн дејил; бу ваһид әнләйишына сөз дә, шәкилчи дә, һе-ча дә, сөс дә аиддир. Бу, киплијин максималлыгындан — өзәлилийиндәндир. Ејни заманда, бурадан һәммин әнләйишлардан һеч бир ваһиди чыхармаг да олмәз — бошлуг јаранар, рабитә итәр, дил пәлтәкләјәр. Чүнки һәр ваһид ријазии дегигликлә јерләшдирилиб. Бир алман алими түрк дилинин һармониклијини, симметријасыны мүшәһидә едәрәк дејиб: елә бил түрк дилини ријазиијатчылар һесаблајыб јарадыблар. Санки бу сөзләри «Дәдә Горгуд китабы»нын дил материалындан чыхыш едәрәк дејиблар. «Дәдә Горгуд»үч чүмләсиндә сөзләрин сәјиндә да, фонетик һәчминдә дә ријазии елчү мүәјјәнлији бар. Әлбәттә, бунун бир сәбеби «Китаб»ын дилинин ше'р дили олмасы илә бағлыдыр. Анчаг шүбһәсиз, бурада мәнтиг мүкәммәллији, фикрин дегиг ифадәси мүһүм амилдир. Дилдә фикрин ифадә дегиглијинин өн гәдим нүмунәләри аталар сөзүдүр. «Дәдә Горгуд» дилдәки мүкәммәллијин нәтичәсидир ки, Горгуд Атанын сөйләдији мүдрик сөзләр, аталар сөзү фонду-мүзүн төмәл өрнәкләриндәндир — бу кәламларын боллуғу дилин кәмәлә чатмыш олмасы илә бағлыдыр. һејәт мүшәһидәләри, төбиәт ве чәмијјәтин тәһлили, инсан психолокијәсынын аналитик дәјәрләндирилмәси нәтичәсиндә Дәдә Горгуд бу аталар сөзләрини мүәсирләринә ганун кими сөйләмишдир. Бу сөзләр бу күн дә иликин — улу һикмәтини сәхләјәр:

**Јана-јана гарлар јарса, јаза галмаз,
Гары дүшмән дост олмаз.
Әр, мәлиһа гыјамјинча ады
чыкмаз,**

**Гыз анадан көрмәјинчә өкүт
олмаз,
Оғул атадан көрмәјинчә сүфрә
чәкмәз,
Баба — [ата — Т. һ.] малындан
нә фәјда, башда дәвләт
[ағыл — Т. һ.] олмаса,
Гара ешшәк башына үјән урсан,
гатыр олмаз,
Гараваша дон кејирсән,
гадын [ханым — Т. һ.] олмаз.**

Бу да бир өлчүдүр, бир низамламадыр ки, чүмләннин тәркиби нәфәс алыб-вермә илә тәнзим олунур вә үрәк дәјүнтүсүнү, һәјәчанланманы, нараһатлығы ифадә едир: «Алачүгдан (јуча јерләрә) чапыб чыхды, (Бахса-көрсә) бир дәрәннин (ичинә) гарга-гузгун (енәр-чыхар) гонар-галхар. Бәдәви атын (өнчәләди), ол тәрәфә (јүрүдү)». Бу Дирсә Ханын гадынынын оғлуну ахардыгы мағамын төсвиридир. Ана-гадын атыны чапыб дағын-тәпәннин башына галхыр, дәрәдә гарга-гузгунун ениб-галхдыгыны көрүр. Адәтән, гарга-гузгун леш үстүнә ениб-галхар, чәмдәк башына топлашар. Ана бу мөнзәрәни көрүб, һесаб едир ки, оғлунун чәсәди ордадыр, атыны чапыб ораја төләсир. Бу төсвир хәтлә бөлүб кәстәрдијим кими, санки дәрәд һечалы ше'р бөлкүләри кими һиссәләрә ајрылыр. Бу, кәсик-кәсик нәфәс алыб-вермәннин нитг үзәринә көчүрүлмәсидир. Үрәјин дәјүнтүләринин дил материалында әкс-сәдәсыдыр. Бә'зән бу дәјүнтүләр дәрәд һеҗә һәчминдән чыхыр — үч, ја беш һеҗәдә үзә чыхыб реаллашыр. Бу, табәбәттә ешитдијимиз һәмнин әритмијадыр — үрәк тез-тез вә ја јаваш-јаваш дәјүнүр. Психоложи вә физики јашанышын дилдә белә әкс олунмасы, индики тәбирлә десәк, үрәјин ренкәндә мүшәһидәси вә ја керчәклијин телевизияда көрүнмәсидир.

Дилин һармоник тәшкилине башга бир нүмунә. Бурла Хатун кафирләрин ону ашкар етмәк һилләсини, Газан ханын нәмусуну ләкәләмәк чәһдини оғлуна хәбәр верәндә Уруз анасына дејир: «Ағзын гурусун, ана, дилин чүрүсүн, ана!.. Сәни кафәрләр билмәсинләр, дүјмасынлар. Сәсы динли кафәрин дөшәкинә варма-

јасан. Сағрағын сүрмәјәсән. Атам Газан нәмусуну сымәјәсән. Сағын! — деди». Бурада гәдим түрк ше'ринин тәзаһүрүнү көрүрүк: билмәсинләр, дүјмасынлар — дәрәд һечалы ики һәмгафијә мисрадыр; сасы дили кафирин (дөшәкинә вармајасан — 7 вә 8 һечалы ики мисрадыр; гәлән һиссәдә дә һәм мүхтәлиф һечалы мисралар, һәм дә с. сәсләринин јаратдыгы аллитерасия (сәраг, сүрсыма-, сағын) вә ассонанс («намусыны» сөзүндәки с) јенә гәдим түрк ше'ринин әләмәтләридир. Бүтүн бунларла јанашы, мисалын әввәлиндәки 7 һечалы, рәдифли ики мисраја диггәти јөнәлдирәм. Бу һиссәнин ше'р олмасы үчүн бәрәбәр һечалы вә гафијәли (гурусун, чүрүсүн, ики мисранын варлығы кифәјәт иди. Анчаг бу мисраләрдә ејничинсли сәсләрин бир-бирини изләмәси ше'рә бир ше'ријәт дә әләвә едир: биринчи мисрада (ағзын гурусун) анчаг галын, икинчидә (дилин чүрүсүн) анчаг инчә сәитләр ишләнир.

Әдәб, етика мәгсәдилә фикри долаји шәкилдә ифадә олунмасынын көзәл нүмунәләри бар. Гејри-бәрәбәр һечалы бу мисраләрдә нәгли, суәл вә нида чүмләләринин јаратдыгы ше'ријәт гәдим түркчәннин бәдилийинә долғун нүмунәләрдәндир—Гызылыг Гоча: «Оғлум, ја гызым олуб?» суалыны белә ифадә едир:

**Гајтабанын мајасыны јүклү годум,
Нәрмидир, мајамыдыр? Аны
билсәм!
Гара ајылым гојунуну јүклү годум,
Гочмудур, гојунмудур! Аны
билсәм!
Ала көзлү көркүлә һалалым јүклү
годум,
Еркәкмидир, гызымыдыр! Аны
билсәм!**

Оғлу Јекнәјин чавабы гәдим түрк ше'ринин вәзн әлаанлығыны бир даһа нүмајиш етдирир:

**Гајтабан мајасыны јүклү годун —
Нәр олду!
Гара ајылын гојунуну јүклү
годун —
Гоч олду!**

**Ала көзлү көркүлә һалалый
јүклү годун —
Аслан олду!**

«Китаби-Дәдә Горгуд»ун дили белә долғун бәдилийин өрнәјидир. «Китаб» дилинин үчүнчү мүһүм әләмәти онун күчүдүр. Онун күчү нә ағырлыгдә мә'на билдирмәсиндәдир. Дүнјада «Гур'ан»ын мә'насындан ағыр икинчи китаб јохдур. «Китаб»да башга сүрәләрдән дә әјәләр иштирак етмәклә «Гур'ан»ын «Ихлас» сүрәсинин тәрчүмәси верилир.

**Јучалардан јучасан.
Кимсә билмәз нечәсән,
көркли Танры!**

**Сән анадан тоғмадын,
Сән атадан олмадын.
Кимсә ризгин јемәдин.
Кимсәјә күч етмәдин.
Гаму, јердә әһәдсән.
Аллаһу сәмәдсән.
Адәмә сән тач урдуи.
Шејтана лә'нәт гылдын...
Улулығына һәддин,
Сәнүн бојын-гәддин
Јор!
Ја чисмлә чәддин
Јор!..**

Көрүндүју кими, бу тәрчүмәдә гафијә вә үмумијјәтлә, тәквәрәдән, һеҗә низамындан ибарәт ритм, мусиги бар. Бу, сәч'ли (гафијәли) нәсрлә јазылмыш «Гур'ан» дилинин аһәндәрлығына үјгүндүр. Беләликлә, түркчәмиз «Гур'ан»ын зәнкин, кәмаллы дилинин тәрчүмәсини уғурла ичрә етмишдир. М. Кашгарлынын «түрк дили әрәб дили илә атбашы ирәлиләјир» фикри «Дәдә Горгуд»ун бу көзәл тәрчүмәси илә бир даһа өзүнү доғрулдур. «Китаби-Дәдә Горгуд» дилинин күчүнү бундан да типик башга өрнәклә нүмајиш етдирирмәк олмәзды. Марағлыдыр ки, дастанын илк јазыја алынма тарихи илә М. Кашгарлынын сөзү ејни вахта (XI әсрин 70-чи илләринә) тәсәдүф едир.

Мин үч јүз ил әвәәл бу камилликдә дуран «Гур'ан» дилинин сәвијәсинә чатан түркчәмизин күчүндән бу күн киминсә хиләјләмәјә, инкилисчәјә, русчәјә вә ја башга бир дилә үстүнлүк вермәјә һаггы јохдур.

ЕЛИМИЗИН СӨЗ ГАЛАСЫ, ДИЛИМИЗИН ГЫЗ ГАЛАСЫ

Асиф НАЧЫБЕВ,

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин апарычы
елми ишчиси, педагожи елмләр
намизәди.

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастаны дилимизин улулуғу, көзәллији шәрәфинә гојулмуш мөһтәшәм бир галаны хатырладыр. Јашы билимәз заман ахарында сәһрли бир гатла өртүлмүш бу галанын сөз һөркүсү аста-аста тәмизләнәрәк өз илкин формасыны алмағдадыр. Лакин бу «һөркүнүн» елә сөз вә ифәдәләри вәрдыр ки, илк бахышда таныш, аңлашыгы көрүнсә дә, сиррини һәлә дә мүасир охучудан кизләмәкдәдир. Бу сирли, мүәммалы сөзләрдән бир нечесини нәзәрән кечирәк.

1) Сағыш күнү.

«Китабын мүғәддимәсиндә «Сағыш күнүндә айна көрки...» (Китаби-Дәдә Горгуд. Тәртибчиләр: Ф. Зәйналов вә С. Әлизадә. Бақы, Јазычы, 1988, сәһ. 32.) мүмләсинин тәркибиндә ишләнмиш бу ифәдә горгудшунаслығда мүхтәлиф чүр јозулмушдур. Арашдырмалар көстәриҗ ки, дастанын әксәр наширләри архаик «сағыш» сөзүнүн түрк дили лүғәтләриндә кетмиш «һесаб, сәјмаг» мәналарына истинад едәрәк өз мүләһизәләрини ирәли сүрмүшләр. Белә ки, академик В. В. Бартолдун «В счете дней пятниле слава» (Деде Коркут. Баку, 1950, стр. 12) тәрчүмәсиндән, Ф. Зәйналов вә С. Әлизадәнин исә «Сајылан күнләрдән чүмә көзәлдир» (сәһ. 131) чевирмәсиндән ајдын олур ки, наширләр һәммин сөзүн «сәј, сәјмаг» мәналарына сәјкәнмишләр. «Сағыш» архаизминин М. Еркин тәрәфиндән «һесаб күнү, гијәмәт күнү» (Деде Коркут китабы, II, Анкара, 1963, сәһ. 255), һ. Араслы тәрәфиндән «мәһшәр күнү» (Китаби-Дәдә Горгуд. Бақы, 1978, сәһ. 16) кими шәрһиндән белә мәлум олур ки, онлар һәммин сөзүн «һесаб» чаларынын «һәг-һесаб» бирләшмәсиндә ифәдә етдији мәнасыны өсәс көтүрмүшдүр. Бу исә ону көстәрир ки, әкәр лүғәтләрдә түрк мәншәли «сәј, сәјмаг» вә әрәб мәншәли «һе-

сәб» сөзләри «сағыш» архаизминин синоним ғарышығы кими верилмишсә, дастан наширләри бу мәналары бир-бириндән фәргләндирәрәк јозмушлар. Сөйләмин дејилмә мөгсәди вә мәзмүн контексти исә көстәрир ки, бу ифәдә тамәмилә башга бир мәнада ишләнмишдир.

Дәдә Горгудун дилиндән ислам дининин мүғәддәс сәјдығы бүтүн вәрлығлара — Танрыја, «дин сәрвәри» Мәһәммәдә, онун садиғ сәләһдашы Әбубәкрә, «шаһи-мәрдан» Әлијә, онун шәһид өвләдларына, Танры елми Гур'ана, мүғәддәс Мәккәјә вә с. алғыш руһунда дејилмиш сөйләмин «сағыш күниндә айна көрки» мүмләсиндә, әслиндә чүмә күнүнүн дини функцијасы ғабардыларәг нәзәрә чәрпдырылмышдыр. Мәлумдур ки, бүтүн мүсәлман дүнјасы мәһз чүмә күнү (јәһудиләрдә шәнбә, христианларда базар күнү олдуғу кими) ишдән-күчдән ајрыларәг дини ајинләри елликлә ичрә едир вә онун маһијәтини дәриндән дәрн етмәјә чалышыр. Архаик «сағыш» сөзү дә мәһз һәммин процеси үмумиләшдирәрәк вәрмәјә хидмәт едир. «Фикир, дүшүнчә, хатирә» мәнасында ишләнмиш бу сөз гәдим лүғәтләрдә өз әксини тапмаса да, бәзи мүасир түрк дилләриндә јашамағдадыр (Радлов лүғәти, IV чилд, I һиссә, С.—II б., 1911, сәһ. 270). Етимоложи бахымдан бу сөз ики һиссәдән — «сағ-» фе'л көкүндән вә «-ыш» ад дүзәлдән шәкилчидән ибарәтдир. Тәдғигат көстәрир ки, «сағ-» фе'л көкү омоним сөз кими чыхыш едәрәк: 1) сәјмаг; 2) көдәрләнмәк; 3) фикирләшмәк, дүшүнмәк мәналарыны билдирир. Биринчи мәна «сајыш» фонетик вариантында мүасир дилимиздә инди ишләнсә дә, икинчи вә үчүнчү мәналар јалныз јазылы абидәләрин дилиндә аддә-буддә көрүнмәкдәдир. Мәсәлән, «Дүшмәнин күни сағышлу олсун»

(«Оғузнамә. Бақы, 1987, сәһ. 101) гәдим оғуз мәсәлиндә «сағышлу» сөзү (-лу сифәт дүзәлдән шәкилчидир) мәһз «гәмли, көдәрли» мәнасында ишләнәрәк «дүшмәнин күнү көдәрли олсун» ғарғышыны ифәдә едир. һаггында дәһшәтдиғи «сағыш» архаизминин мәншәјиндә дуран «сағ(маг)» фе'ли исә «дүшүнмәк, фикирләшмәк» мәналы «сағынмәг» (-ын ғәјыдыш нөв шәкилчидир) фе'линин тәркибиндә Орхон-Јенисеј әбидәләриндән үзүбәри әксәр түрк дилләриндә раст кәлинир. һәмми фе'л бөјүк Фүзулинин дилиндә дә ишләнир. Мәсәлән:

Шуа-чәһәри-тиғиндән
умма рәһим, еј дил,
Сағынма су вәрә, еј тәним,
ол сәрәб сана.

Вә јахуд

Пејканлары илә долудур
чешми-пүрабым,
Еј бәһр, сағынма, сәнин
анчағ һүнәрин вәр.

Марағлы чәһәт бурасындадыр ки, һәмин архаик фе'л «сәј» фонетин вариантында мүасир дилимиздә «Сән сәјдығыны сәј, көр фәләк нә сәјыр» (Сән фикирләшдијини фикирләш, көр фәләк нә фикирләшир) дејиминин тәркибиндә күнүмүзәчән јашамағдадыр. Гәдим түрк дилиндәки фе'л-ад синкретизми һадисәсинә мувафиг оларәг, «сағ» сөзүнүн һәм дә «ағыл, дүшүнчә» мәнасында ишләнмәси (мәсәлән, «Сәндә сәғ јоғ, јә'ни «сәндә ағыл јох» — М. Кәшгари, Дивани-лүғәт-ит түрк, III чилд, Анкара, 1986, сәһ. 153) бу сөз көкүнүн даһа фәал олдуғуну сүбүт едир. Дикәр тәрәфдән, бу фе'л көкүндән дүзәлмиш «фикир, дүшүнчә, ағыл» мәналы «сағынч» сөзүнүн (сәғ, -ын, -ч; мугәјисә ет: севинч, сев-ин-ч) «Китабын дилиндә «Сағлыгла сағынчың, дөвләтин һәг әртурсын» (сәһ. 41) алғышынын тәркибиндә ишләнмәси һәммин фикри даһа дә гүвәтләндирир. Беләликлә, бүтүн бу фактлар көстәрир ки, «зикр, хатирә, дүшүнчә күнү» кими јозулмасы даһа дүзкүн һесаб етдијимиз «сағыш күнү» бирләшмәси дастанын дилинә тәсадүфи дүшмәмишдир вә

о, дилимизин гәдим тарихинин «дәшләшмиш» ғалығыдыр.

2) Чаја чалымлу.

Бу ифәдә «Китабын» дилиндә Јекнәки хәрәкәтизә едән бир әләмәт кими ишләдилмишдир. Ф. Зәйналов вә С. Әлизадәнин нәшириндә һәммин ифәдә «чаја чалмалу» шәкилдә охунмуш вә бунун сәбәби белә изаһ едилмишдир: «Бизнә, Дрездендә биринчи сөздә нөгтәнин бири гојулмамышдыр, она көрә дә «чапа (јахуд «чәпә») сөзү көстәрдийимиз шәкилдә охунур. Мүасир Азәрбајчан дилиндә «чалын чарләз» («чар-ләз») гоша сөзү ишләнмәкдәдир. Беләликлә, тәсвир олунан адам өз чалмасыны чәпинә бағламағы адәт етмиш кими гәдим едилир» (сәһ. 274). һ. Араслы бу ифәдәни «чаја чалымлы» кими охујарәг 8-чи синифләр үчүн «Әдәбијат мүнтәхабатын» да «чапар чалмалы» кими ачығлајыр (Бақы, 1985, сәһ. 62). Әкәр һәммин ифәдә һәм Јекрәкә, һәм дә Бејрәјә мүхсус әләмәт кими тәқрарланмасајды, илк охунуш вә ачымларазылашмағ оларды. Лакин М. Еркин, О. Ш. Кәкјәј кими танынмыш наширләрин дә гәбул етдији сонрақы охунуш формасы көстәрир ки, бу мәна јозуму дәғигләшмәјә мөһтачдыр. Мәтндән ајдын олур ки, истәр Јекнәк, истәрсә дә Бејрәк һәлә кәңч јашларындан икидикләкә ад чыхармышлар. Бејрәјин илк һүнәрини көстәриб бәзирканлары малы илә бирликдә кафирләрдән гуртаранда, Јекнәкин исә әтасыны әсирликдән хилас едәндә чәми он беш јашлары вәр иди. Бу јашда белә бир гәһрәманлығ көстәрмәк исә һәр јенијетмәјә нәсиб олмур. һәм Бејрәјә, һәм дә Јекнәкә шәмил едилән бу ифәдә мәһз онларын гәһрәман хәрәкәтини әкс етдирир. Фикримизи ајдынлашдырмағ үчүн ифәдәнин тәркибчә тәһлил едәк. Нисбәтән аңлашыгы «чалымлу» сөзү етимоложи бахымдан «Китаб»да тез-тез ишләдилән: «кәлимли», «кәдимли», «өлүмлү» сөзләри илә ејни гурулуша малик олуб, «чалмаг» фе'лине -ымлу (-ым ад, -лу сифәт дүзәлдән шәкилчидир) шәкилчисинин артырылмасы илә дүзәлиб. Дилимиздә омоним сөз кими чыхыш едән «чал(маг)» фе'ли бу мөгәмдә «вур(маг)» мәнасында

ишләнмишдир. Һәмнин мә'нада «чал (маг)» фе'лине дастанда әзрылыгыда да раст кәлинир. Мәселән: Гара полад уз гылынчы чалмајын-ча гырым дөнмәз (сәһ. 31). Чал гылынчы, ағам Газан, јет-дим! — деди (сәһ. 49). Газан бәж әлин әлине чалды, гас-гас күлди (сәһ. 69) вә с. «Чалмаг» фе'линин һәмнин мә'насы инди дә ишләнмәкдәдир. Мәселән, Ашыг Әләскәрин:

«Һарчајынын кәлләсиндән чал инди,
Чал чәнкәлиң, чәк чијәрин чата-чат».

— Бейтиндә вә «чалыб-чапмаг», «чалыб-чатмаг» фе'ләринин тәркибиндә һәмнин мә'на үздәдир.

«Чаја» сөзүнә кәлиңчә, бу сөз «вурмаг» мә'насында ишләнән «чал (маг)», «чат(маг)», «чах(маг)» фе'ләринин тәркибиндә дуран архаик «ча» (-л, -т, -х фе'лдән фе'л дүзәлдән шәкилчиләрдир) вә ја фе'ли бағлама шәкилчисиндән ибарәтдир. Бу архаик фе'л көкүнә пешәси «вурмаг, чалмаг» олан әгрәбә верилән гәдим түрк «чајән» (ча-јән, мүгајисә ет: тоған, сичан) сөзүндә дә раст кәлинир. Демәли, јахын мә'налы сөзләр әсәсында дүзәлмиш «чаја чалымлу» ифадәси «чалыб-чатан», «чалыб-чапан» мә'наларыны билдирир. «Чаја багса» ифадәсә исә дастанын дилиндә кетмиш «гыја бахмаг» грамматик фармаларына ујғунлашдырыларәг верилмишдир. Мәселән:

Гыја тикүбән Бәјбәрә бәжин јүзинә багды (сәһ. 52).

Гырг бин әр јағы көрдүмсә, гыја багдым (сәһ. 117) вә с.

Әкәр «гыја бахмаг» ифадәси «көзләрини гыјыб бахмаг» демәкдирсә, «чаја бахмаг» ифадәси «гашларыны чатыб бахмаг» демәкдир. Беләликлә, «чаја чалымлу» ифадәси «чалыб-чатан», јә'ни «дәли-долу», «чаја багса чалымлу» ифадәси исә «гашларыны чатыб багса вуруб-кәсән, јахуд зәһмли» мә'наларыны верир ки, дастанчы озан бу ифадәләрлә Бейрәк вә Јекнәжин әсас чизкиләрини үмүмиләшдирмәјә чалышмышдыр

3) Гом гомламым гома јурдым (сәһ. 44).

«Газан ханын евинин јағмаланма-

сы боју»ндан көтүрүлмүш бу сөjlәм парчасы мүбаһисәли охунуша вә чәтин мә'на ачымына малик ифадәләрдәндир. М. Еркин ону «Кавум кәбите менүм кума јурдум». О. Ш. Жәкјәј: «Кавум кабилә бенүм камә јурдум», Һ. Араслы: «Гум гүмламајым гума јурдум», Ф. Зейналов вә С. Әлизадә исә јухарыдакы вариантда охумушлар. Түрк алимләри илк үч сөзү әрәб мәншәли һесаб едәрәк «гоһум гәбиләли мәним ортаг јурдум» кими ачыгламышлар (Т. Текин. Деде Коркут һекајелеринде бази дүзәлтмелер. Түрк дили арашдырмалары јыллығы. Беллетен, 1982—1983, Анкара, 1986, сәһ. 148), Һ. Араслынын ифадәнин мә'на ачымы илә бағлы мөвгеји там ајдын дејил. Алимин М. Тәһмасиблә биркә дастанын Бартолд тәрчүмәсинә вердикләри шәрһдән белә ајдын олур ки, бу ифадә онлар үчүн анлашылмаз галмышдыр. Сонралар орта мәктәб үчүн мүасирләшдирдији вариантда ону «гүм гүмламајым, көзәл јурдум» кими чевиर्मәси белә көркәмли тәдгигатчынын һансы дил фактына истинад етдијини там үзә чыхармыр. В. В. Бартолдун «хот тебә не засыпал песок, ты покинуто, мое жилище» тәрчүмәсиндән исә белә чыхыр ки, алим биринчи сөзү «гүм», икинчи сөзү «гүмламаг» фе'линин инкар формасында, үчүнчү сөзү исә «тәрк едилмиш, бошалдылмыш» мә'наларында дәрк етмишдир. Илк ики сөзүн охунушу вә ачымы нә гәдәр примитив көрүнсә дә, сонракы мә'на ачымы диггәтә лајигдир. Лакин бу мә'на јозуму түрк дилләриндән һеч бир лексик фактла тәсдигләнмир.

Ф. Зейналов вә С. Әлизадә охунушу дијәр нәшрләрдән көклә шәкилдә фәргләнсә дә, «гоһум-гәбиләли, комам-јурдум» јозумундән ејдын олур ки, онлар да илк ики сөзү әрәб мәншәли һесаб етмишлар.

Горгудшүнаслыгда һәмнин мисранын фәргли бир мә'на ачымы да мөвчуддур. Һ. Араслы охунушуну әсас көтүрән профессор П. Хәлилов «Гәдим түрк сөзлүјүндә верилмиш «гума ур» ифадәсинин «күчлү һәјәчәвлә вурушмаг» мә'насына истинад едәрәк јазыр: «Газан бәжин монологунын биринчи мисрасынын әввәли-

нә «нечә» сөзү әртырмагла мисраны белә јозмаг олар:

1. Нечә гәзәбләнмәјим, нечә һәјәчәчәнләнмәјим, јурдум. 2. Нечә бәри һәјәчәнләнмәјим, јурдум. (П. Хәлилов. «Китаби-Дәдә Горгуд» — Интибаһ абидәси. Бақы, «Жәнчлик, 1993, сәһ. 163).

Бүтүн бу зиддијәтли фикирләрә бахмәјараг, тәдгигат көстәрир ки, «Китабнын мәзмун контенстинин инчәликлә изләнмәси һәмнин ифадәнин дилимизин грамматик гурулушу илә әсасландырылмыш охунушуну ачмаға имкән јарадыр. Одур ки, Ф. Зейналов — С. Әлизадә охунушунун бу тәләбләрә там чавәб вердијини әсас көтүрәрәк сөјләми бүтөвлүкдә нәзәрдән кечирик:

Гом гомламым гома јурдым!
Гуланла сығын-кејикә гоншы јурдым!
Сәни јағы нерәдән дарымыш, көзәл јурдым!
Ағ бан евим дикилиндә јурды галмыш,
Ғарычыг анам олурунда јери галмыш,
Оғлым Уруз ох атанда пута галмыш,
Оғуз бәкләри ат чапанда мејдан галмыш.
Ғара мүдбаг дикилиндә очаг галмыш... (сәһ. 44).

Тәһлил көстәрир ки, Газанын јағы тәрәфиндән чапылыб-таланмыш јурдуна јана-јана сөјләдији бу ше'р парчасы ики һиссәдән ибарәтдир: биринчи үч мисра јурдун үмуми мәнзәрәсини, сонракы мисралар исә таланмыш, дағыдылмыш јурд јерини чанландырыр. Бурада «јурд» сөзү «јашајыш јери» мә'насыны ифадә едир. Бәс оғузларын јашајыш јери — евләри нечә иди? Бојларда бу дәгиг тәсвир олунур. Мәселән:

«Бир күн... Салур Газан јериндән турмушди. Тогсан башлу бан евләрин гара јерин үзәринә дикдирмишди» (сәһ. 42).

«Бир күн Гам Гән оғлы хан Бајандыр јериндән турмышды. Шами күнлики јер јүзүнә дикдирмишди. Ала сәјваны көк јүзүнә ашанмышды. Бир јердә ипәк халичәси дөшәнмишди» (сәһ. 34).

Оғуз һәјәт тәрзи, мәишәтини әкс етдирән бу фәргментләр көстәрир ки, онлар јәјдә јәјләгә, гышда гышлагә көчдүкләри үчүн даими ев тикмирдиләр. Евләри, јурдлары алачы кими гурулуб-сөкүлур. Она көрә дә «отаг, чәдыр» адланән бу јурдлардән лазыми мәгамда каһ гырхы, каһ да дохсаны гурула билир. Сөјләнилән мисранын мә'на ачымы да «јурдун» мәһз бу әләмәти илә бағлыдыр.

Чанлы халг дилиндә «гом-гом» ифадәси инди дә ишләнмәкдәдир. «Топа-топа, дәстә-дәстә» мә'насыны верән бу кәлмә әксәр һалларда ғарышга јуваларыны хәрәктеризә етмәк үчүн сөјләнилир. Мәрағлыдыр ки, ғарышгаја гәдим түрк јазылы әбидәләринин бириндә «комурсґах да дејилир (Ә. Рәчәбов, Ј. Мәммәдов. Орхон-Јенисеј абидәләри. Бақы, Јазычы, 1993, сәһ. 367).

Әкәр ғарышга ады «ғарышмаг» фе'ли илә бағлыдырса, «комурсґах» ады гом јашамагла әләгәдәрдыр. Бизчә, көстәрилән мисрада «гом гомламым» ифадәси јурдун салынма формасыны әкс етдирир. Бојларын дилиндә тез-тез раст кәлинен «әв әвләмаг», «гуш гушламаг», «дин динләмәк», «сој сојламаг» вә с. ифадәләрин грамматик гурулушуна мүвәфиғ олараг «гом-гомламым» бирләшмәсинин ишләнилмәси тәби көрүнүр. Бу исә «гомламым» сөзүнүн етимоложи чәһәтдән асанлыглә изәһ едилмәсинә имкән јарадыр: гом-ла-м-ым; -ла фе'л дүзәлдән, -м әд дүзәлдән («сөјләм», «сојлам» вә «јәјләм» сөзләриндә олдуғу кими), -ым исә мәнсубијәт шәкилчисидир. Ифадәнин мә'насы топ топланмыш, контекстдә исә «гом-гом, јә'ни чәдыр-чәдыр салынмыш» кими башә дүшүлә биләр. «Гомә» сөзүнүн ачымы даһа садәдир. Јухарыдакы фактлардан көрүндүјү кими, оғулар «јурдларыны» торпаг үзәринә асанлыгла дикиб, сәнчыб гура билирләр. Бу исә онун «гојма јурд, гурма јурд» адланмасына сәбәб олмушдур. «Гомә» сөзүнүн османлы түркчәсиндә «гојулма», «гурулма», «басдырылма» мә'наларыны ифадә етдији Радловун лүғәтиндә дә гејд олунмушдур. «Гој» фе'ли «го» фонетик вариантында һәм Орхон-Јенисеј әби-

дәләриндә, һәм дә өз язсылы аби-дәләримиздә кениш ишләдилер. Бу фонетик вариант «Китаб»ын дилиндә дә тез-тез истифадә олунур. Мәселән:

Дәдә Горгуд кәлсүн, бу оғлана ад гусун (сәһ. 36).

Гомағым јох гырх намәрдә (сәһ. 41).

Чобан шәһид олан гәрдашларын һәғинә годы (сәһ. 44).

Го әтиндән чәксинләр... (сәһ. 47) вә с.

Бојларын дилиндә раст кәлинән «чатма гаш», «гыјма көз», «толма бешик», «боғма кириш» ифадәләринин формасына мұвафиг оларат

«гома (-ма ад дүзәлдән шәкилчидир) јурд» бирләшмәсинин ишләмәси ганунаујғун көрүнүр. Бу исә мисранын «гом-гом [чадыр-чадыр] салынмыш гојма [гурма] јурдум» кими јозулмасына шәрәит јарадыр.

Фикримизи бунунла битирмәк истәрдик ки, халгмызын мәдәнијәт тарихиндә өз чәкиси илә јалныз мөһтәшәм Гыз галасы илә мүғәјсә едилә биләчәк «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанлары бир даһа јенидән вәрәгләнәрәк сөз-сөз, чүмлә-чүмлә арашдырылмалыдыр. Әлдә етдијимиз бу вә ја дикәр фәктләр кәстәрир ки, бу зәнкнн сөз хәзинәсинин бир чох инчиләри дөјәринә ујғун һәғиги гијмәтини һәлә алмамышдыр.

ЈЕНИ НӘШРЛӘР

«АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНИН ИЗАҢЛЫ ЛҮҒӘТИ»

«Чыраг» нәшријаты филологија елмләри доктору, профессор Ағамуса Ахундовун редактәси илә үччилдик «Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәтинин икинчи чилдини чап етмишдир. Республика Елмләр Академијасы Нәсими адына Дилчилик Институтунун әмәкдашлары тәрәфиндән һазырланмыш бу чилддә әлифба сырәсы илә «И»-дән «Р»-ә гәдәр олан һәрфләрлә башлајан 14 минә јахын сөз вә 3 минә јахын ифадә вәрдыр. Лүғәтдә сөзләрин мәналары, мәна инчәликләри, хүсусән сон илләрдә дилимизә дахил олмуш јени сөзләр вә ифадәләр өз әксини тапмышдыр.

«ХАЛГ ШАИРИ МӘММӘД АРАЗ»

Азәрбајчан поезијасынын көркәмли нүмајәндәләриндән олан халг шаири Мәммәд Араз кешмәкешли вә шәрәфли өмүр, ибрәтамиз вә бәшәри әһәмијәтә малик јарадычылығы илә шәхсијәти вәһдәт тәшкил едән бир инсанын һәјәтына чанлы нүмунәддир. Бу мүнүм чәһәт тәһынмыш әдәбијатшүнас, филологија елмләри доктору, профессор, әмәкдар елм хадими Иса һәбиббәјлинин диггәтини чәлб етдијиндәндир ки, о, «Халг шаири Мәммәд Араз» адлы албом-монографија һазырлајараг «Азәрбајчан» нәшријатында чап етдирмишдир. Елми редактору әмәкдар елм хадими, филологија елмләри доктору: профессор Јашар Гарајев вә спонсору һәбиббәјли гәрдашлары олан һәмнн әсәр шаиримиз Мәммәд Аразын бир сәнәткар кими кечдији инкишаф јолундан бәһс едир, онун халг һәјәти вә әдәби просеслә гырылмаз әлағәләрини, јашајыб-јәрәтдығы әдәби-ичтимай мүнһити әкс етдирир.

МӘҢӘММӘД ФҮЗУЛИНИН «ЛЕЈЛИ ВӘ МӘЧНУН» ПОЕМАСЫНЫН ТӘДРИСИ

Билал МУРАДОВ,

Н. Туси адына АПУ-нун досенти.

М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» поемасынын индики дөврдә мәктәбдә тәдрисинин әһәмијәти даһа да артыр. Чүнки сон илләрин ичтимай-сијәси гарышыгылыгы илә әлағәдәр оларат мәһәви дөјәрләримиз итмәјә башлајыр, кәнчләрин мәһәвијәтиндә чылызлашма, бајагылашма мұшаһидә едилер. «Лејли вә Мәчнун» әсәри бунун гаршысыны алмаг үчү тәсирли васитәләрдән биридир. Бу поэма мәһәви сафлыг, сәдагәт вә мәсүмлуг, һәја вә исмәт тәлгин едир. Бурадан дәрнн севки-мәһәбәтин, валидејн мұнасибәтләринин, мәрдлик вә икидлийн көзәл нүмунәләрини әхз етмән мүмкүндүр. Бу әсәр һәм дә бәдиин дүјүләрүн инкишафына тәкән верир, сөзә һәссас мұнасибәт тәрбијә едир.

«Лејли вә Мәчнун» поемасыны бир сыра бахымлардан өјрәнмәк олар. Бурада севки-мәһәбәт, фәлсәфи фикирләр, ичтимай-сијәси мәсәләләр, этнографик чәһәтләр вә с. вәрдыр. Бу әсәри философлардан тутмуш әди охучуја гәдәр һамы охујуб фәјдалана биләр, орада һамы үчүн материал вәрдыр. Ону һәртәрәфли вә дәрндән өјрәнмәк исә һәр адемын иши дејилдир. Буна көрә дә орта мәктәбдә М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» әсәринин тәдрисиндән данышаркән онун мәһз һансы чәһәтләринин өјрәниләчөјини, һансы мәсәләләрә даһа чох диггәт јетириләчөјини мұәјјәнләшдирмәк, дөгигләшдирмәк ләзымдыр. Шүбһәсиз ки, бу заман әсәрин маһијәтини тәшкил едән, һабелә кәнчләр үчүн әһәмијәтли вә вачиб олан чәһәтләр нәзәрә алынмалыдыр. Фикримизчә, орта мәктәбдә поеманын ашагыдакы чәһәтләринин өјрәнилмәсинә үстүнлүк верилмәлидир:

1. Саф, һәғиги мәһәбәтин ифадәси.

2. Валидејн-өвлад мұнасибәтләри.

3. Әсәрин сәнәткарлыг хүсусијәтләри.

Бу да мәлүмдүр ки, совет дөврүндә әсәрин әсасыны тәшкил едән бу мәсәләләрә дејил, бунлар үчүн фон тәшкил едән ичтимай-сијәси мәсәләләрин өјрәнилмәсинә үстүнлүк верилерди. Нәзәрә алмаг ләзымдыр ки, мәктәбләрдә поеманын өјрәнилмәсинә, онун мәтни үзәриндә иш апарылмасына кифәјәт гәдәр диггәт јетирилмирдә вә инди дә беләдир. Бунун әвәзинә поэма һәғиндә дејилән фикирләрин өјрәнилмәсинә, әдәбијат дәрслијиндәки тәһлилләрин мәнимсәнилмәсинә үстүнлүк верилерди вә инди дә беләдир. һалбуки әсәри, хүсусилә «Лејли вә Мәчнун» кими мисилсиз сәнәт нүмунәсини гаврајыб дәрк етмәк, орадакы фәјдалы фикирләри мәнимсәмәк үчүн мүтләг бәдиин мәтн үзәриндә чидди иш апарылмалы, орадакы бәдиин көзәлликләр шәрһ олунуб мәнимсәнилмәлидир.

Һазырда гүвәвдә олан програмда әсасән М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» IX синифдә тәдрис олунур. Програмда шаирин һәјәт вә јарадычылығынын, «Усандырды...» гәзәлинин, «Пәдишаһи-мүлк...» гитәсинин вә «Лејли вә Мәчнун» поемасынын өјрәдилмәсинә 14 саат әјрилмышдыр. Бунун сәккиз саатыны «Лејли вә Мәчнун» поемасынын тәдрисинә әјырмаг мүмкүндүр. һәмнн дәрсләр елә тәшкил едилмәлидир ки, әсәр бүтөвлүкдә әһәтә олунмагла бәрәбәр, поеманын әсас мотивләрини, шакирдләр үчүн даһа чох әһәмијәтли вә марағлы олан чәһәтләри әкс етдирән парчалар үзәриндә иш

апарылсын. Бу бахымдан, дәрсләри ашағыдакы кими планлашдырмаг олар:

I дәрс: М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» поемасы һаггында үмуми мә'луматлар. «Мәһәббәт нәгшинин нишаны вә мөһнәт диванынын дибачәси» парчасы үзәриндә иш.

II дәрс: «Анасынын Лејлини данламасы вә вүсал баһарынын хәзән олмасы» парчасы үзәриндә иш.

III дәрс: «Мәчнунун атасынын Лејлијә елчи кетмәси вә Лејлинин атасынын Мәчнундан бизарлығы» парчасы үзәриндә иш.

IV дәрс: «Нофәлин икинчи дөфә мұһәрибә едиб гәлиб кәлмәси вә әһд-вәфасына јаланчы чыхмасы» парчасы үзәриндә иш.

V дәрс: «Атасынын өлүмүндән Мәчнунун хәбәр тутмасы вә гәбринин үстүнә кетмәси» парчасы үзәриндә иш.

VI дәрс: «Мәчнунун Лејлијә е'тинәсызлығы вә там сафлығыны исбат етмәси» парчасы үзәриндә иш.

VII дәрс: Әсәрин тәһлили, Мәчнун вә Лејли сурәтләри.

VIII дәрс: Әсәрин тәһлили. Лејлинин анасы, Мәчнунун атасы, Нофәл сурәтләри. Әсәрдаки сәнәткарлығы.

Биринчи дәрс: Илк нөвбәдә әсәрин јаранма тарихи вә мөвзусу һаггында мә'лумат верилмәлидир.

Мүәллим кириш сөзүндә гејд едир ки, ики кәнчин мәһәббәти, һәм дә чох заман накам мәһәббәти дүнјә әдәбијатынын шаһ мөвзуларындандыр. Та гәдим замәнлардан башлајараг бу мөвзуда һәм шифаһи, һәм дә јазылы әдәбијатда чохлу әсәрләр јаранмышдыр. Шәрг әдәбијатында Лусиф вә Зүлејха, Хосров вә Ширин, Лејли вә Мәчнун арасындакы мәһәббәт белә мөвзулардандыр. Бунларын һәр биринә даир онларча әсәр јазылмышдыр.

Тарихи мәһәббәтлә көрә, једдинчи әсрдә Әрәбистанда Мәчнун адлы бир нәфәр јашамыш вә онун накам мәһәббәти дилләрә дүшмүшдүр. һәмин дөврдән шифаһи әдәбијатда бу мәһәббәтә даир рәвәјәтләр јазылмышдыр. һәмин мөвзуну илк дөфә јазылы әдәбијатда гәләмә алаи Азәрбајҗан шаири Низами Кәнчәви олмушдур. Низамидән сонра бу мөвзу јазылы әдәбијатда ке-

16

ниш јайылмыш вә әрәб, фарс, түрк дилләриндә 200-ә гәдәр әсәр јазылмышдыр. Фарс дилиндә јазылан әсәрләр арасында Низаминин, түрк дилиндә јазылан әсәрләр арасында Фүзулинин әсәри өз мөвзуну вә бәдии дәјәринә көрә биринчи јери тутур.

М. Фүзули бу поеманы өмрүнүн долгун чагында, 43 јашында јазмышдыр. Әсәр 1537-чи илдә тамамланмышдыр. Поеманын јазылма сәбәбини шаир әсәрин өзүндә изаһ едир. «Китабын јазылма сәбәби» адлы һиссәдә јазыр ки, мән Рум, јә'ни түрк шаирләри илә јолдаш вә дил-бир идим. Бир күн онлар мәнә дедиләр ки, Лејли вә Мәчнун һаггында фарс дилиндә чохлу әсәр вар, лакин түрк дилиндә белә әсәр јазылмамышдыр. Кәл, сән бу мөвзудә бир әсәр јарат. Фүзули һәмин һиссәдә јазыр ки, Низами кими бир уstad гәмли мөвзуда әсәр јазмагдан шикајәтләндији һалда, шакирдин һәмин ишә киришмәси зүлм олар. Лакин тәклифи рәдд етмән олмамды.

М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» поемасы дикәр јазычыларын бу мөвзуда әсәрләриндән фәргләнән, јүксәк бәдии сәвијәдә јазылмыш бир сәнәт нүмунәсидир. һәр бир сөз уstadы бу мөвзунун мүәјјән бир чәһәтинә үстүнлүк вермишдир. Низами гәмли дастан јазмағын чәтинлијиндән бәһс етсә дә онун әсәриндә, өзүнүн јаздығы кими, севинч вә наз, никбинлик вардыр. Низаминин Лејлиси фәалдыр, мүбариздир. Фүзулинин поемасында исә Лејли ачиз вә мүтидир. Бу әсәрдә накам мәһәббәтин дәруни дүјгүлары ифадә олу-нур. Бу дастанын әввәли гәм, сону әләмдир. Бу әсәри охујанлар санки дерд өлкәсинә сәјаһәт едирләр.

М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» поемасынын бир мөзәјјәти дә ондәдыр ки, бурада һәм јазылы, һәм дә шифаһи әдәбијатын бәдии кејфијәтләри әкс олунуб. Бурада јазылы әдәбијатын камил, биткин жанр формалары илә шифаһи әдәбијатын јүнкүл тәһкијә услубу бир-бирини тамамлајыр. Поеманын сүжәти шифаһи әдәбијатдакы мәһәббәт дастанларынын сүжәтинә чох јахындыр. Мәһәббәт дастанларындә

олдуғу кими, бурада дә әсәрин гәһ-рәманы нәзир-нијазла доғулур, севкилиләр бир чох әзаб-әзијәтләрә дүчәр олулар, чох заман онлар өлдүкдән сонра о дүнјада бир-биринә говушурлар...

Дикәр классик поемалардан фәргли олараг бурада шифаһи әдәбијатдакы дастанларын башланғычында олан уstadнамәләрә бәнзәр һиссә — дибачә, јә'ни мугәддимә вә рүбаиләр вар. Бундан сонра классик поемалардакы ән'әнәјә ујғун олараг, Аллаһа, пејғәмбәрә, замәнанин падшаһы. Султан Сүлејмана, сәркәрдә Вејсә, һабелә мүәллифин өзүнүн вәзијәтинә һәср олунан һиссәләр верилир. Сонра гәһрәмәнларла бағлы әһвалатлар башланыр вә дастанлар бәнзәр бир формада давам етдирилир. Јә'ни әһвалатлар тәһкијә илә верилир, дастанлардакы гошмалар әвәзинә бу поемада лирик шә'рләр-гәзәлләр, мүрәббиләр вә с. вар.

«Лејли вә Мәчнун» поемасынын јазылмасындан кечән беш јүз илә јахын дөвр әрзиндә јазылы әдәбијатымызын дилиндә бөјүк дәјишикликләр олмушдур. Әкәр XVI әсрдә әрәб вә фарс сөзләри чох олан бәдии әсәри о дөврүн савадлылары асанлыгла гаврајырдыларса, бу күнүн охучулары ону чәтинликлә баша дүшүр, бә'зи һиссәләри исә һеч баша дүшмүрләр. Буна көрә дә әсәрин мәтнини изаһларла, шәрһләрлә өјрәнмәк лазым келир.

Сонра мүәллим дејир ки, биз дәрсләрдә әсәрин әјры-әјры һиссәләринин мәтнини үзәриндә ишләјәчөјик. Лакин әсәрин мәтнини бүтүнлүклә бу јолла өјрәнмәјә имкан јохдур. Она көрә дә поеманын әк-сәр һиссәләринин гыса мөвзунуну өјрәнәчөксиниз.

Букүнкү дәрсдә әсәрин орижиналындан бир парча үзәриндә ишләјәчөјик. Бу, «Мәһәббәт нәгшининишаны вә мөһнәт диванынын дибачәси» адланыр. һәмин парча бөјүкдүр вә дили чәтиндир. Буна көрә онун бир һиссәсинин мөвзунуну сизә данышачағам, бир һиссәсини исә изаһлы охусу апарылачағдыр.

Бу парчада Мәчнунун доғулмасындан бәһс едилир. Кәстәрилир ки, әрәбләр арасында варлы вә

икид бир киши вар иди. О, дөбдә-бәли һәјәт сүрәрди, вар-дөвләти һәм-ынынкындан чох иди, амма өвләды олмурду. Гәбиләләр чомәрди, көзәл киши чох дуалар етди, нәзир-нијаз верди. Нәһәјәт, арзусуна чәт-ды, оғлу олду. Көрпә дүнјаја кәлән кими фәғана башлады. Нитгә кәлиб деди ки, еј дүнја, билдим ки, сәнин гәмин чохдур, амма һәмдәмин јохдур, кәлдим ки, сәнин гәминин досту олам. Мәни һәмишә гәмә әсир елә, Еј ешг, дүнјанын гәриби олдум, гәм вадисинин сәкини олдум.

Әлбәттә, дүнјаја јеничә кәлән көрпә даныша билмәз. Шаир бу романтик сәһнә илә Гејсин һәјәтын мә'насыны дәрк едән, дәрин дүшүн-чәли бир инсан олачағына вә өмрүнүн балалы кечәчөјинә ишарә ет-мишдир.

Шаир бу парчада ата-өвлад мү-насибәтинә дә тохунур вә јазыр ки, бәшәрин вә инсанларын јашамасы, низамы јени нәслин јаранмасы илә мүмкүндүр. «Хош о адамын һалына ки, өвладдан хошбәхт ола... Вәј с күндән ки, оғул сәфиһин вә ловға-нын бири ола, ата-анасы ондан бә-зар ола».

Инди кәлин, һәмин парчанын ке-рисини охујуб изаһ едәк. Әввәлчә орадакы чәтин сөзләрин лүғәтини ја-зын.

Әғам — тајфалар, гәбиләләр.
Гәбаил — гәбиләләр.
Новрәс — көрпә.
Ә'зәз — әзизләмәк.
Әсбаби-кәмали-тәрбијәт — тәрби-јә-кәмал вәситәләри.
Хошнуд — хошһал.
Ә'зә — бәдән.
Әфкар — фикирләр.
Пејкан — охун учундакы дөмир, кирпик.
Фириб — алдатма, һилә.
Пәриәш — күлүзлү.
Мүшәввәш — тәшвишли, изтираб-лы.

Хүррәм — шад, шән.
Хәндан — күләр, ачылмыш күл.
Кирјан — ағлајан.
Чү — инди, кими, тәк.
Маһ — ај.
Әнис — јахын адам, һәмрә', јол-даш.
Мө'тад — әдәт едилмиш, вәрдиш едилмиш.

17

Улфөт — достлуг, уушма, јекдил-лик.
Ашүфтөји-рузкар—һәҗәчанлы күн
Хуршид — Күнәш.
Тәрбијәти-әдибу — мүраббинин тәрбијәси.
Әсәри-тамам — тамам тә'сир.
Бәдри-камил — камил ај, он дөрд кечәлик ај.

Сун — сүздү.
Дәми-ешг — ешг тәләси.
Пабәст — әләгәдәр.
Мүәллим мәтни бейт-бейт охујуб мө'насыны изаһ етдикдән сонра һәммин парчанын садаләшдирилмиш ва рианты шәкирдләрин фәал иштиракы илә һазырланыр:

Чамаат, гәбилә шад олду,
Көрләјә Гејс ады гојдулар.
Дајә көрпәни чандан әзизләјирди,
Онун үчүн тәрбијә-камал

васителәри дүзәлдирди.
Лакин о һәмишә нәлә чәкирди,
Бу вәзијәтдән хошһал дејилди.
Әли илә бәдәнини дидиб,
Дәим нәлә, зар едәрди.
Суд ичсәјди, елә бил ган ичирди,
Әмчәк онун көзүнә охун учундакы дәмир кими көрүнәрди.

Дилә тутмагла сәкитләшмәздә,
Алдатмалара инанмазды.
Дәрдинә әләч етмәк үчүн,
Бир күн ону дајә көздиридди.
Бир евдә пәри кими көзәл
О көрпәни тәшвишли көрүб
Рәһм еләди, бир анлыг гучағына алды.

Көрлә ону көрүнчә шад олду.
Чәһрасинә бахыб дајанды,
Фәрјад вә фәғаныны унутду.
Гучағында галдыгча күлүмсүндү,
Гучағындан дүшәндә ағлады.
Дајә инди ишин мәһијәтини билди,
Бу еј үзлү гызы она һәмдәм еләди.

АГИЛЛӘР ДЕЈИБ КИ...

Вәтәнин гәдрини о кәсләр биләр ки, Вәтән илә онун руһән рабитәси олсун, вәтән илә бир јердә ағласын, бир јердә күлсүн.

Н. НӘРИМАНОВ.

Вәтән уғрунда өлмәк шәрәфдир.
ҺОРАТСИ.

Бу да она иснишди,
Нә дајәсини јадына салды,
нә дә анасыны,
Чүнки затында мөһәббәт вар иди,
Мәһбубу көрән кими она јовушду.
Ешг иди ки, онун һүснүнә чатды.
Гафил ушаг һүснү нә билирди,
һал әһлинә бу һал мә'лум иди ки,
Бу тимсал ешг әһвалатыдыр.
Әлбәттә, ешг бу көрпәни ағлар

гојар,
Ешг онун һалыны пәришан едәр.
Мүраббинин вә дајәнин тәрбијәси
О аја тамам тә'сир кестәрди.
О ај күндән-күнә камала чатыб
Бәдрләнмиш ај кими олду.
Зәманә вәфа мејндән
Һәр дөврдә она бир чам сүздү.
Ахырда ону тамам сәрмәст еләди,
Тәдричән ајағыны ешг тәләсинә бағлады.

Биринчи дәрс саатында өјрәниләнләри ашағыдакы суалларла мөһкәмләндириб јекунлашдырмағ олар.

— «Лејли вә Мәчнун» поемасынын мөвзусу һарадан көтүрүлмүшдүр?

— Әсәр һансы илдә јазылмышдыр?
— Әсәрин јазылма сәбәбини ким хатырладар?

— Әсәрин гурулушу барәдә нә өјрәндиниз?

— Поемада шифаһи әдәбијјатын һансы хүсусијјәтләрини көрмәк олар?

— Бу күн сиз поеманын һансы парчасыны өјрәндиниз?

— Гејсин атасы нә чүр адам иди?

— Гејс доғулдугда дүнјаја мүрачиәтлә нә дејир?

— Нечә олур ки, Гејс ағламағыны кәсир?

— Онун ағламағынын сәбәби нә имиш?

Халг ганун јолунда, өз евинин дивары уғрунда вурушдуғу кими вурушмалыдыр.

ҺЕРАКЛИТ.

Јүнкүлчә тәһриф олунмуш һәги-гәт өн төһлүкәли јаландыр.

ЛИХТЕНБЕРГ.

СИНТАКТИК ТӘҲЛИЛДӘ БӘ'ЗИ МӘҒАМЛАР

Акиф МӘММӘДОВ,

педагожи елмләр наimizәди.

Синтактик тәһлил орта мәктәбдә тө'лим пријомлары ичәрисиндә хүсуси јери олан васитәләрдәндир. Истәр өјрәниләнләрин тәһрири вә дәриндән мәнимсәдилмәси, истәр сә дә нәзәри биликләрин практика-ја тәтбиғи бахымындан лингвистик тәһлилин бу нөвү мүстәсна әһәмијјәтә маликдир.

Синтактик тәһлил кениш анлајышдыр. Бура чүмлә илә бағлы өјрәниләнләрин һәмысы — чүмләнин мәгсәд вә интонасијаја көрә, гурулуша көрә, баш вә икинчи дәрәчәли үзвләрин иштиракына көрә нөвләрин мүәјјәнләшдирилмәси илә бәрәбәр, чүмлә үзвләринин тәһлили дә дахилдир. Биз мәғаләдә чүмлә үзвләринә көрә тәһлилин бә'зи мәғамларына тохунмағы гәрәра алмышыг. Елә мәғамлара ки, орта мәктәб практикасында мубаһисә вә долашыглыға сәбәб олур вә мүәллимләр мубафиг суалларла тез-тез редаксијаја вә ја бирбаша мәғалә мүәллифинә мүрачиәт едирләр.

Шакирд үчүн чәтинлик јарадағ мәсәләләрдән бири **мүхтәлиф чүмлә үзвләринә аид гоша суаллыгдыр.** Мәсәлән, һәм сәбәб, һәм дә мәгсәд зәрфликләри нә үчүн? нијә?, һәм тө'јин, һәм дә тәрзи-һәрәкәт зәрфликләри нечә? нә чүр?, һәм кәмијјәт зәрфлији, һәм дә тө'јин нечә? вә с. суалларына чаваб верир. Бу садалананларын фәргләндирилмәси о гәдәр дә проблем јаратмыр; суалын көмәји илә јарәнән долашыглығы чоғ вахт елә суалла да арадан галдырмағ мүмкүндүр. Белә ки, мәгсәд зәрфликләри нә үчүн? нијә? суалы илә јанашы, нә мәгсәдлә? суалына да чаваб верир ки, сәбәб зәрфлијинә бу суалла мүрачиәт етмәк мүмкүн дејил. (Јахшы һазырлашдығым үчүн (нә үчүн? нијә?) «5» алдым; Охумағ үчүн (нә мәгсәдлә?, кәлдим). Нечә? нә чүр? суалына чаваб верән тө'јин һәм дә һансы? суалына чаваб верир, тәрзи-һәрәкәт зәрфлијинә исә бу суалы вермәк олмаз. (Әһмәд јахшы адамдыр. Әх-

мәд јахшы данышды). Әшјаны кәмијјәт, мигдәр бахымындан изаһ едән тө'јинлә кәмијјәт зәрфлијинә дә бу аспектдән јанашмағ мүмкүндүр; тө'јинләр һәм нечә?, һәм дә нә гәдәр? суалларына, кәмијјәт зәрфлији исә анчағ нә гәдәр? суалына чаваб верир. Әлбәттә, башга фәргли чәһәтләри (һансы үзвә аид олмағ вә с.) дә өнә чәкмәклә мүәллим мәгсәдә наил ола биләр.

Лакин **тамамлыг вә зәрфлијә аид бә'зи гошасуаллыг** даһа чоғ чәтинлик јарадыр. Бу чәтинлик һәм дә онунла бағлыдыр ки, фәргли чәһәтләр нә дәрсликдә, нә дә диқәр мубафиг әдәбијјатларда ајдын шәрф едилмир. Нә үчүн? суалы һәм васитәли тамамлығын бир формасы, һәм дә сәбәб вә мәгсәд зәрфликләри үчүн ортағ суалдыр. VII—VIII синифләрин «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә (Г. Казымов, Ј. Сейидов, 1995) тамамлығын суаллары ичәрисиндә «нә үчүн?» садаланса да, нүмунә верилмәјиб. Сәбәб вә мәгсәд зәрфликләринә аид исә белә чүмләләр мисал кәтирилир: «**Хәстәләндији үчүн дәрсә кетмәмишди**» (сәбәб), «**Лыхылмамағ үчүн әлини дивара сөјкәди**. Биз **вәтәни мүдафиә етмәк үчүн** вурушурғ» (мәгсәд: сәһ. 90). Али мәктәб дәрслијиндә («Мүасир Азәрбајчан дили», IV һиссә, 1972) нә үчүн? суалына чаваб верән тамамлыға аид белә бир нүмунә кәтирилиб: «**Сабаһ гүм үчүн** чаја кедәчәкләр» (сәһ. 169). «О, булаға **су кәтирмәја кетди**» чүмләсиндәки «су кәтирмәја» — зәрфлик, «Гыз булаға **сүјә кетди**» чүмләсиндәки «сүја» сөзү исә тамамлыг һесаб едилир. Көрүндүју кими, һәр ики үзвүн мә'на тутуму ејнидир — һәр икиси мәгсәд билдирир. Лакин «нә үчүн?» суалына чаваб верән (асанлыгла һәр ики чүмләдә «-а» шәкилчисини «үчүн» гошмасы илә әвәз етмәк дә олар: «су үчүн», «су кәтирмәк үчүн») үзвә мәгсәдли объект билдирмәк анлајышы күчлү олдуғда тамамлыг, сырф сәбәб вә јахуд мәгсәд бил-

дирдикдө зөрфлик олур. Элбәттө бу, мүчөрөдө анламдыр, дәрк етмөк шакирд үчүн чох четиндир. Белә олдугда шакирдә нисбәтән үздә олан фәрги чатдырмаг вә тәдричән мәселәнин маһијәтини баша салмаг мүнәсибдир. Мәселә орасындадыр ки, «үчүн» гошмасы бирбаша исимләре артырылдыгда тамамлыг олур. Башга мисаллара нәзәр салаг: **Китаб үчүн кәлмишәм. Дәрман үчүн аптекә дахил олду вә с. «Үчүн» гошмасы мәсдәр вә фе'ли сифәтә, јахүд бу формаларын әмәлә кәтирдикләри таркибләре артырылдыгда исә зөрфлик олур.** Мәселән: **Кечикдими үчүн данладылар. Галиб кәлмәк үчүн чидди һазырлашырыг.**

Синтактик тәһлилдә шакирдләриг сәһләриндән бири дә тә'сирлик һалда ишләнән вә «һараны?» суалына чавәб верән, јер зөрфләри вә јер билдирән исимләрлә ифадә олуһан үзләрин јәнлыш олараг зөрфлик һесаб едилмәсидир.

Орта мөктәб дәрслијиндә «һараны?» суалы нә тамамлыгын, нә дә зөрфлијин суаллары ичәрисиндә верилмир. Шакирдләри «алдадан» чәһәт бу сөзләрин јер анлајышы билдирмәсидир. Лакин јер билдирән исимләр, еләчә дә јер зөрфләри тә'сирлик һалда ишләндиқдә онларда объект мә'насы даһа гәбарыг нәзәрә чарпыр. Тәсәдүфи дејил ки, белә сөзләр тә'сирли фе'ллә әләгәјә кирәндә һөкмән мүәјјән тә'сирлик һалда ишләнир, объект даһа конкрет олур. Беләликлә, тә'сирлик һалда олан сөз зөрфлик јох, тамамлыг јериндә ишләнир. Шакирдә проблемин конкрет тәрәфини вермәк даһа мүнәсибдир: **Зөрфлик һараны! суалына чавәб вермир, белә сөзләр бүтүн лүгәти мә'наларында тамамлыгдыр.** Нүмунәләрә нәзәр салаг: «Сәбир Ирагы, Ираны, Түркүстаны жәзиб доланыр». «Ким ки, иш үстүндә үрәк әридир, Күлшәнә дөндәрир бәмбоз чөлләри». «Мүәсир Азәрбәјҗан дили» китабында де (1972) бу тил тамамлыга белә нүмунә верилиб: «Мән һиндистаны, Ирагы, Мисир, Әрәбистаны көздим, сизин кимик бир доста раст кәлмәдим» (сәһ. 117).

Орта мөктәб практикәсиндән мә'лумдур ки, шакирдләр чох вахт мә-

сәләнин формал, үздә олан тәрәфинә фикир верир, тәдричән маһијәтә доғру кедирләр. Дәрслик мөәллифләри дә буну нәзәрә алмыш, јери дүшдүкчә охшар анлајышларын фәргләндирилмәсиндә формал тәрәфә үстүнлүк вермишдир. Мәселән, «илә» сөзүнүн бағлајычы олуб-олмадығыны мүәјјәнләшдирмәк үчүн онун «вә» илә, «анчәг» сөзүнүн әдат олмасыны тапмаг үчүн «тәкчә» әдаты илә, «үчүн, гәдәр, кими...» типли гошмаларын артырылдығы сөзләрин (гуш кими) јијәлик һалда олдуғунун тәсдиги үчүн онларын шәхс әвәзликләри илә әвәз едилмәси (сәнин үчүн) пријомунун дәрслиқдә өз әксини тапмасы бу сәбәбдән ирәли кәлир. Синтактик тәһлил үчүн дә биз бә'зән сәбәбини изаһ етмәдән шакирдә конкрет билликләр веририк: II вә III нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин тәрәфләри бир мүрәккәб үзв кими, I нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин исә биринчи тәрәфи тә'јин, икинчи тәрәфи грамматик функцијасындан асылы олараг мүхтәлиф чүмлә үзвү кими көтүрүлүр вә с. Лакин бә'зи һалларда I нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри дә бир үзв кими көтүрүлүр. һәнсы һалларда? Дәрслиқдә бу суала белә чавәб верилир: «Тәркибиндәки сөзләр мә'начә ајрылмәгә имкан вермәдикдә I нөв тә'јини сөз бирләшмәләри бүтөвлүкдә чүмләнин бир үзвү олур» (сәһ. 28).

Башга бир мәнбәәдә профессор J. Сејидов јазыр: «Бурада (I нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин бир үзв кими көтүрүлмәсиндә — М. А.) тәрәфләрдәки сөзләрин лексин мә'налары, онларын дахили мүнәсибәтләри вә чүмләдәки мөвгеји рол ојнајыр» (J. Сејидов. «Азәрбәјҗан дилиндә сөз бирләшмәләри», 1992, сәһ. 404—405). Бу биллик шакирдә нечә мәнәсимсәдилмәлидир? Бизчә, мәһз бу мөгамдә васитәләрдән бири дә синтактик суал олмалыдыр. Белә ки, шакирдин диггәти белә бир мәселәјә јөнәлдилмәлидир: **биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләринә чүмлә дахилиндә ајры-ајрылыгда суал вермәк мүмкүндүрмү!** Ашағыдакы чүмләләрә нәзәр салаг: 1) **Бу күн** ону елә мәғлуб етмәк истәјирдим ки. 2) **Биз гарлы бир күн**

дә машынларла ашырыма кәлдик һәр ики нүмунәдә сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфләринә чүмлә дахилиндә суал вермәк мүмкүндүр: һәнсы күн? вә јахүд нечә күндә? Лакин икинчи тәрәфләрә чүмлә дахилиндә суал вермәк мүмкүн дејил. Она көрә дә һәр ики чүмләдә биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләринә бир суал вермәк вә онлары бир үзв кими көтүрмәк даһа мүнәсибдир: нә вахт?, заман зөрфлији.

Ону дә гејд етмәк лазымдыр ки, биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри бирликдә чох вахт зөрфлик јериндә ишләнир. Мәселән:

а) **Заман зөрфлији кими** — бу вахт икинчи тәрәфдә «заман», «ән», «вахт», «күн», «саат», «дәгигә» вә с. заман анлајышлы сөзләр ишләнир: **Бу күн** шәһәримизин һөјәтиндә шәрәфи вә тарихи бир күндүр; **Күнүг батабат заманы иди; Бу анда** Наркисә ичәри кириб севинә-севинә халасына јахынлашды вә с.

б) **Јер зөрфлији кими** — икинчи тәрәфдә чох вахт «јер» сөзү ишләдил. Мәселән: **Тәмизлик олан јердә** хәстәлик олмаз.

в) **Тәрзи-һәрәкәт зөрфлији кими.** Мәселән: Сонра тамам гејри-шүүри бир һәрәкәтлә ирәлиләди; Балачалар марағлы көзләрлә машындаг дүшәнләри сәјр едирдиләр.

«Мүбтәдә илә хәбәр чүмләнни грамматик әсасыны тәшкил едир» мүддәасы шакирдин нисбәтән аса мәнәсимсәдији вә көрәкли мүддәәләрдәндүр. Бу, синтактик тәһлил просесиндә шакирдә даһа чох лазым олур. Бу мүддәадан чыхыш едәрән шакирдә өјрәтмәк лазымдыр ки мүбтәдә вә хәбәри икинчи дәрәжәли үзвләрдән ајырыб ишләтдикдә һәм чүмләнни синтактик структурү, һәм дә фикир өзүлү гәлмәлидыр: «Дөрдбеш ил гәбаг Москвада **Авропа шаирләринин тәрчүмәләри** китаб шәклиндә нәшр едилди» (Анәр) — **Авропа шаирләринин тәрчүмәләри** нәшр едилди. Анчәг икинчи тәрәфи хәбәрә охшајан бә'зи биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин тәрәфләрини ајырыб, биринчи тәрәфи тә'јин кими тәһлил етдикдә баш үзвләрәла фикир өзүлү неинки итир, һәтта бош, мә'насыз бир шәј алыныр.

Ашағыдакы чүмләләрә нәзәр салаг:

1) **Шәһид** вәтән јолунда чанындаг кечән адамдыр.

2) **О, доста сәдәгәтли шәхсидир.** Биринчи чүмләдә «адамдыр» икинчи чүмләдә «шәхсидир» сөзләрини ајырыб хәбәр көтүрдүкдә чүмләләрин грамматик әсасы мувафиг олараг белә алыныр: «Шәһид адамдыр»; «О, шәхсидир». Она көрә дә биринчи чүмләдә хәбәр «вәтән јолунда чанындаг кечән адамдыр» икинчи чүмләдә исә «доста сәдәгәтли шәхсидир» олмалыдыр.

Тәрәфләри бир үзв кими көтүрүлән биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәләринә аид верилән чүмләләрдән ајдын олур ки, ән чох икинчи тәрәф «мүстәғиллијини» итирдијиндән бу һал баш верир. Буну ашағыдакы һаллар да сүбут едир: а) Чүмлә дахилиндә мәһз икинчи тәрәфләрә синтактик суал вермәк мүмкүн дејил. б) Белә бирләшмәләрин бә'зиләриндә икинчи тәрәфи ихтисар етмәк дә мүмкүндүр. Мәселән: «Сонра тамам гејри-шүүри бир һәрәкәтлә ирәлиләди» — «Сонра тамам гејри-шүүри ирәлиләди»; «О, доста сәдәгәтли шәхсидир» — «О, доста сәдәгәтлидир»; «**Јаралары гөвр еләдији күнләрдә** бирдән-бирә шаһлыг гушу башына гонмушду» — «**Јаралары гөвр еләјәндә** бирдән-бирә шаһлыг гушу башына гонмушду» вә с. вә и. в.). Биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәси формасында олан бә'зи структурлә тәдричән таркибинитг һиссәси мәрһаләсинә кечир. Мәселән: **бу күн, һәр ан, бу саат** вә с.

Синтактик тәһлил просесиндә шакирдин тез-тез растлашдығы, лакин нә дәрслиқдә, нә дә методик әдәбијәтләрдә ајдын шәкилдә изаһыны тапмәјән даһа ики мәселә бәрәдә.

1. Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасына дахиг олан сөзү ајры бир үзв кими көтүрмәк олармы вә јахүд һәмчин сөз дә бүтүн һалларда бирләшмәнин тәрәфләри илә бирликдә көтүрүлмәлидир? Бу мәселәјә кенш шәрһ вермәји лазым билмирик. Чүнки вахт-ашыры бу бәрәдә фикирләримиз билдирмишк. (Бах: «Азәрбәјҗан дили вә әдәбијәт тәдриси», 1999, № 3). Биз јенә дә бу фикирдәјик ки, арајә

кирэн сөз («кәндін тәзә сакинләр» типли бирләшмәләр нәзәрдә тутулур) айры үзв кими көтүрүлмәлидир. Бу мәсәлә өтәри дә олса, һәм дәрсликдә (Г. Казымов, J. Сејидов «Азәрбајчан дили», 7—8-чи синифләр үчүн, 1995, сәһ. 77, чалышмә № 204), һәм дә нәзәри вә методик әдәбијатларда (Бах: J. Сејидов «Азәрбајчан дилиндә сөз бирләшмәләри» 1992, сәһ. 184; Ә. Әфәндизадә «Суалләра җаваб», 1999, сәһ. 64, 66, 69 вә с.) өз әскини мәнз бу шәкилдә тапмышдыр.

2. Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсиндә олдуғу кими, адәтән, **хәбәр кими ишләнән бә’зи фразеоложи [сабит] бирләшмәләрин дә арасына башга үзв вә ја үзвләр дахил олур.** Орта мәктәб практикасында нәдәнсә Азәрбајчан дили мұәллимләри бир үзвүн дахилиндә башга бир үзвүн ишләнмәсинә гејри-ади һал кими јанашырлар. Дејәк ки, «Әһмәдин ганы бәрк гаралды» типли чүмләләрдә «Әһмәдин ганы гаралды» фразеоложи бирләшмәсинин арасында ишләнән «бәрк» зәрфлијини дә айырмыр вә бирләшмә илә биркә хәбәр кими көтүрүрләр. Бу дә елми-методики җәһәтдән сәһвдир. Чүнки «бәрк» сөзү јериндән асылы олмәјараг «гаралды» һәрәкәтини јох, «ганы гаралды» (әсәбиләшди, фе’ли хәбәриндәки һәрәкәти изаһ едир. Бу чүмләдә хәбәрин арасына башга сөзләр дә дахил етмәк мүмкүндүр. Мәсәлә: «Әһмәдин иши дүз кәтирмәдији үчүн дүнән ганы бәрк гаралды». Беләликлә, «иши дүз кәтирмәдији үчүн» — сәбәб зәрфлији, «дүнән» — заман зәрф-

лији, «бәрк» сөзү исә мигдар зәрфлијидир. Әслиндә бурада фразеоложи бирләшмә «ганы гаралды»дыр, «ганы» сөзүндәки «-ы» мәнсубијјә шәкилчиси олдуғундан өзүнә јијәлик һалда олан биринчи тәрәф тәләб едир (Әһмәдин) вә бу тәрәфи дә фразеоложи бирләшмәдән айырмаг мүмкүн дејил. Бу типли (биринчи тәрәфи мәнсубијјәт шәкилчиси илә ишләнән) фразеоложи бирләшмәләрлә ифадә едилән хәбәрләрин, демәк олар ки, һамысында белә һал — арајә башга үзв дахил етмәк мүмкүндүр. Мәсәлә: «әли ашағыдыр» — «Онун бу күн әли чох ашағыдыр»; «ачығы тутду» — «Директорун ишчиләрә ачығы тутду»; «башы гарышыб» — «Җамаатын башы өз ишинә гарышыб»; «дили динч дурмур» — «Бу гызын дили һеч вахт динч дурмур»; «әли үзүлдү» — «Фәһләләрин әли һәр шејдән үзүлдү»; «хошум кәлмир» — Мәним аһ-налә едән адамдан хошум кәлмир» вә с.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, сонунчу чүмләдә дә јухарыда бәһс етдијимиз тәрәфләри бирликдә көтүрүлән биринчи нөв тәјини сөз бирләшмәси ишләнмишдир. Беләликлә, һәмин чүмләдә «мәним хошум кәлмир» — хәбәр, «аһ-налә едән адамдан» исә васитәли тамамлығдыр.

Үмумијјәтлә, бир үзвүн башга бир үзв арасында ишләнмәси һалы тәбии һалдыр. Јухарыда гејд етдијимиз кими, бу, ән чох үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәси вә фразеоложи бирләшмәләрлә ифадә олунан чүмлә үзвләриндә баш верир.

ГАЗИ БУРҖАНӘДДИН ЈАРАДЫЧЫЛЫҖЫНЫН ТӘДРИСИ

Билал ҺӘСӘНЛИ,

педагожи елмләр намизәди, досент

Сон илләрдә јени әдәбијјат програмларынын тәтбиғи илә әләғәдәр әдәбијјат мұәллимләри бә’зи мөвзуларын тәдриси заманы бир сыра чәтинликләрлә гаршылашырлар. Бу чәтинликләрин мејдана чыхмасы илә нөвбәдә јени мөвзуларын тәдриси илә бағлы методик ән’әнәнин јохлуғу, мұвафиг елми-методик төвсијәләрин бу вахтадәк чап олунмамысы илә әләғәдәрдыр.

Әдәбијјат мұәллимләринин тә’лим просесиндә чәтинлик чәкдикләри мәсәләләрдән бири дә ортә јүзилликләр Азәрбајчан әдәбијјатынын көркәмли нүмајәндәси Гази БурҖанәддинин јарадычылығыны өјрәдилмәси илә бағлыдыр.

Мүшәһидәләримиз, мәктәб тәчрүбәсинин өјрәнилмәси, дил-әдәбијјат мұәллимләри илә мүсәһибәләр кәстәрир ки, һәлә дә бә’зи мұәллимләр бу көркәмли сәнәткәри әдәбијјат тарихимиздә јерини, мөвгејини, бәди ирсинин әһәмијјәтини дүзкүн гижәтлендирмәкдә чәтинлик чәкир, (бә’зи тәчрүбәсиз мұәллимләрин «Гази БурҖанәддин» очеркини програмдан чыхармаг тәклифи мәнз бурадан ирәли кәлир), бу мөвзу илә бағлы елми-методик төвсијәә чидди еһтијаж дүјүрләр.

Орта үмумтәһсил мәктәбләринин әдәбијјат програмларында Гази БурҖанәддин ирсинин өјрәдилмәсинә 9-чу синифдә 4 саат ајрылмышдыр. һәмин синифдә шаирин һәјат вә јарадычылығы, түүғ, гәзәл рүбәйләри барәдә әтрафлы мә’лумәт верилмәлидир. Бу дәрс саатларында шаирин лирик гәһрәманы ше’рләринин бәдиини хүсүсијјәтләри ана дилиндә јаздығы «Дивән»ын әдәби-тарихи әһәмијјәти өјрәдилмәли, түүғ жанры һаггында нәзәри биллик мәнимсәдилмәлидир.

Бу бахымдан әдәбијјат мұәллимләринин дәрсликдәки әдәби очеркәлә кифәјәтләнмәси, јери кәлдик-

чә, шаирин әдәбијјатшүнас алим Ә. Сәфәрли тәрәфиндән нөшрә һазырланмыш «Дивән»ындан програмдын тәләбинә үјгүн оларәг шәкирләрин мұстәғил мұталиәси үчүн истифадә етмәси мәғсәдәјүғундур.

Тә’лим просесиндә Гази БурҖанәддин Әһмәдин он дөрдүнчү јүзилликдә јашајыб-јаратдығы, оғузларын өз гәһрәмәнлиғ ән’әнәләри илә мәшһур Салур гәбиләсиндән олдуғу барәдә мә’лумәт верилмәлидир. Гази БурҖанәддинин һәјаты, шәхсијјәти барәдә долғун тәсәввүр јаратмаг мәғсәдилә мұәллим гејд етмәлидир ки, Азәрбајчан тарихиндә бир сыра шәхсијјәтләр — Гази БурҖанәддин, Шәһ Исмајыл Хәтәји, Җаһаншаһ һәғиги, Молла Пәнәһ Вағиф һәм көркәмли дәвләт хадими, һәм дә гүдрәтли сәнәткәр кими шөһрәтләнмишләр. Бу тарихи сималар сыврасында Гази БурҖанәддинин ләјгәтли мөвгеји вар.

Мәктәблиләрин диггәти Гази БурҖанәддинин һәјаты илә јарадычылығынын үзви вәһдәт төшкил етмәсинә чәлб олунмалыдыр. Белә ки Гази БурҖанәддин һәјатыны мүгәддәс бир амалә — гүдрәтли дәвләт јаратмаг үғрунда мұбаризәә сәрф етмишдир. Онун гәһрәмәнлиғ поезијасы да илк нөвбәдә дејүш мејданларында баш верән олајларын јашанылан һиссләрин, дүјүғуларын нәтичәси кими јаранмышдыр.

Гази БурҖанәддинин мүнүм хидмәтләриндән бири әдәбијјат тарихимиздә илк дәфә түүғ жанрындан истифадә етмәси, ана дилиндә бу жанрын классик нүмунәләрини јаратмасыдыр. Мә’лумдур ки, түркдилли халғлардә дөрдлүк милли ше’р өлчүсү һесаб едилән бајаты, ағы, түүғ, охшамә, гошма, кәрајль кими ше’р жанрлары дөрдлүк шәклиндә јаранмышдыр. Лакин дикәғ дөрдлүкләрдән фәрғли оларәг — түүғ әруз вәзиндә, рәмәл бәһриндә олур. Мәнз бу җәһәт тә’лим про-

сесинде жаранан бир четинлиги арадан галдырмага — тујуғу һезач бһринде олан рубаиләрден фәрғлендирмәҗе имкан верир.

М. Кашғарлы, Ә. Сәфәрли, Т. Кәримли, Б. Әһмәдов вә б. тујуғу аңлашынынын мәншәҗи барәдә мүлаһизәләр сөйләмеш, бу жанрла бағлы фикрләрә ајдынлығ кәтирмәҗе чалышмышлар. Б. Әһмәдов јазыр ки, тујуғу сөзү бир ше'р нөвү кими, дујуғу (дахили һиссләрин тәзаһүрү) сөзүнә јахындыр. Демәли, белә ше'рде дахили һиссләрин ифадесинә үстүндүк верилмәси тәбиин көрүнүр.

Тујуғун гафиҗәси, әсасән, чинас сөзләрдән ибарәт олдуғу үчүт онун чинаслы сөз, дујмағ, дујуғу сөзләри илә ејникөклү олмаһындан истифадә едәрәк ејһамлы ше'р олмасы барәдә мүлаһизәләр сөйләниди. Гејд етмәк лазымдыр ки, мүәсир дөврде дә дилимиздә дујмағ, дујуғу, дујуғ салмағ, дујуғ дүшмәк сөзләри фәал шәкилдә ишләнмәкдәди. Мә'лумдур ки, дилчилликдә -ығ, -ик, -уг, -үк фе'лләрә артырыларәг исимләр әмәлә кәтирән шәкилчи сајылыр. Белә шәкилчиләрин јазылышы илә дејилиши фәрғләнир. Мәсәлән, буруғ (бурух), ачығ (ачых), дујуғ (дујух) вә с. Фикримизчә, тујуғу сөзү дә мәншә бу јолла јаранмышдыр.

Тујуғун гафиҗә системи дә дикәғ дәрәҗәләрлә сөсләшир. Белә ки тујуғда мисралар а а б а шәклинде гафиҗәләнир. Лакин бә'зән бүтүт мисралар һәмгафиҗә олур, јә'ни а а а а шәклинде гафиҗәләнир.

Ғази Бүрһанәддин јарадычылығында мәһәббәти, гәһрәмәнлығы, мә'нәви-әхлағи проблемләри әкс етдирән тујуғлар мүһүм јер тутур. һәмин тујуғларда сәнәткарын дүнјәкөрүшү, һәјәт һадисәләринә, мә'нәви-әхлағи проблемләрә мүнасибәти ана дилинин зәнкин имканларындан сәнәткарлығыла истифадә едилмәклә кениш әкс олунмушдур.

Тә'лим просесиндә Ғази Бүрһанәддинин тујуғларындакы гәһрәмәнлығы, баһадырлығы мотивләри кениш шәрһ олунмалыдыр. Шаирин бу мөвзуда тујуғларынын лирик гәһрәмәни өлүмдән горхмајән, һәғиши јолунда баш гојмаға һазыр олајидди. Мәрдлики, мүбаризлики, чә-

сарәт, дүшмән гаршысында әјилмәзлики һәмин гәһрәмәни сәчијәләндирән башлыча мөһәтләрдир.

**Өзүнү әш-шејх сәрдар болур,
Әнәлһәғ дә'ви ғылан бәрдар болур.
Әр олдур һәғ јолына баш ојаја,
Дөшәкдә өлән јикит мурдар болур.**

Шаир тујуғларында үзүнү елиңкид оғулларына тутур дүнјадә онларын тајы-бәрәбәри олмадығыны, һәтта күнәшин дә өз чөвланындә белә чәсурлары көрмәдијини сөйләјир. Белә әрәнләр чәркәсиндә дејилән һәр сөз һәрб мејданында субут едилмәли, әсл икид дејүшдә бәлли олмалыдыр. Шаир әрәнләрдән ифтихарла данышыр, онларын мәрдлијини, јүксәк инсани мәзијјәти кими дәјәрләндирир.

**Күн нечә ки, чөвл едир чөвланында,
Көрмәмиш сиз тәк чөван дөврәнында,
Әрәнләр чәркәсиндә дејилән сөз,
Јеринә јетмәк кәрәк мејданында.**

Тә'лим просесиндә мүәллим шәкирдләрин диггәтини Ғази Бүрһанәддин јарадычылығында инсанын мә'нәви үчалығына, камиллијинә дәрһинәм, инсанын икидлији, мәрдлији илә бағлы никбинлик мотивләринә чәлб етмәлиди. Шаирин лирик гәһрәмәни дүшмәнин сәјча чохлауғу, гүввәси гајғыландырмыр. Чүңки о, елә асландыр ки, адыны ешидәндә дүшмән горхудан титрәјәчәкди. Шаирин поезијасында гејрәт, намус, јахшы ад халғымызын узун илләрин сынағындан чыхмыш милли мә'нәви дәјәрләри кими тәсди вә тәблиғ едилди. Мә'насыз, али мөгсәдсиз әмәлләр јох, халғ ишинә сәдагәт, һағ јолунда ворушмағ, јери кәлсә баш гојмағ әсл һүнәр сајылыр.

**Сәјл ахар һәлә бу дәм јашум бәнүм,
Јүрәкүм ганыјладыр ашум бәнүм.
Гејрәт үчүн бир гушах гушаналум,
Анын үчүн кедәрсә башум бәнүм.**

Шаирин баһадырлығы мөвзусунда тујуғларында һәјәт вә өлүм һағында дүшүнчөләри дини-фәлсәфи

мәзмун дашыјыр. Шаирин лирик гәһрәмәни дүнјадә өлүмдән горхмадығыны бәјән едир, «инсана чәнә Аллаһ әманәт вермишдир, онун изни олмәдән инсанын чаныны һеч ким ала билмәз» фикри илә јашајыр.

**Горхмазам бу дүнјадә һеч кишидән,
Чанумун әманәти аллаһадур.**

Ғазу Бүрһанәддинин јарадычылығында тәләјә, гисмәтә инәм, «јазијә позу јохдур», «һәр кәсин өз алыт јазиы вар» фикри дәнә-дәнә тәкәрарлары. Шаир гисмәти, тәләји Аллаһа бағлајыр.

**Тачир диләр сәфәр едә,
Һәмраһа бағлудур,
Чохлары мурадыны диләр,
ол шаһа бағлудур.
Барлығы јохлуғум бу дәм аллаһа бағлудур.**

**Ғангы чанда од варыны аһ билур,
Башда нә јадылышынын он шаһ билур
Чан кирилдур ешги јолуна анун,
Јола чаханын ишин аллаһ билур.**

Шаирин «әчәлдән гачмағ олмаз», «дүнјәја етибар јохдур» фикри илә јашајән лирик гәһрәмәни дүнјанын фанилијиндән, һәјәтин кечичилијиндән тәәссүф һисси илә сөз ачыр. О дәрк едир ки, инсан өмрү сонсуз заман ахарында бир ан кимидир бир гоху, бир һуј кими өтүб кечәт һәјәтда гаплан, аслан, әждаһа ким горхмаз, чәсур олан инсанлар белә әчәл чајнағында аһуја чеврилир.

**Дүнјаји чох сынадух бир буј имиш,
Ғаму аләм варлығы бир һуј имиш
Ғаплан, аслан, әждаһалар чүмләси
Әчәлин гајнағында аһуј имиш.**

Сәнәткар инсан өмрүнү ахар сујә бәнзәдир, кечәнләрин бир даһа кери дәнмәјәчәјини дәрк едәрәк, хоц аңларын, дәмләрин гәдрини билмәји гәнимәт сајыр.

**Өмүр ахар суја бәнзәр, кечәнә јетилмәз,
Бир-ики дәм вар исә шимди бағыны көрүнүз.**

Шаир өз тујуғларында гәһрәмәнлығыла көзәллији гаршылашдырыр. Дәјүш мејданында һүнәр кестәрәк сәрвәр икид аңчаг көнүл алан дилбәрә мәғлуб ола биләр.

Ғази Бүрһанәддин тујуғларында аталәр сөзүнү хатырладан афористик ифадәләр кениш јер тутур. «һәр заман бир јикити дөврәнидур», «әлдә беш бармағы ким көрүшдур», «мәрд олан јердә лабуд нә мәрди вар», «јола чыханын ишин аллаһ билур», «мәһәкә тутмајынча ким нә билә, Сафимүдур, јаху гатыхлумы зәр!» «өмүр илә әчәл һәмкасәдур», «аләмдә мин гарғаја бир сапан бәс», «тәңкир сахласун аны јаман көздән» вә с.

Әдибин «Јәмәк-ичмәк, јахшылык күнүн көрән, әр күнүндә кәр дәнә нә мәрәд ола» афористик мисралары «Дост дар күндә синанар» аталәр сөзү илә сөсләшир.

Ғази Бүрһанәддин јарадычылығында И. һәсәноғлу вә И. Нәсими јарадычылығы илә сөсләшән мотивләр, дил вә үслуб тә'сирләри өзүнү кестәрмәкдәди. Шаирин ашағыда мүмунә кәтирилән тујуғу илә һәсәноғлунун «Апарды көнлүмү бир хош, гәмәр үз, чанфәза дилбәр» мисрасы илә башлајән мөшһүр гәзәлинин дил-үслуб вә мөвзу бахымындан бағлылығы ајдын көрүнүр.

**Апарды көнлүмү бир хош гәмәр үз, чанфәза дилбәр,
Нә дилбәр! Дилбәри-шаһид,
Нә шаһид! Шаһиди-сәрвәр
Мән өлсәм сән бүти-шәнкүл,
сүраһи, ејләмә гүл-гүл,
Нә гүл-гүл! Гүл-гүли-бадә,
нә бадә! Бадеји-әһмәр.**

Ғази Бүрһанәддиндә охујуруғ:

**Күлшәндә динлә нә дер бүлбүл,
бүлбүл,
Ертә-кечә едәчәк гүлгүл, гүлгүл.
Јахшы кәлды көнлүнә сүраһинүн
Анын ичн башлады гүлгүл,
гүлгүл.**

Шаирин инсанын мә'нәви гүдрәтини, сафлығыны, әғидә, мәсләк јолунда дәнмәзлијини, өлүмүн көзүнә дик бахмасыны тәрәннүм едәр баһадырлығы мөвзусунда тујуғлары

анадилли фөлсөфи ше'римизин көр-көмүлү нүмөндөсү Имамддин Нәсими жаратылышына күчтүү тө'сир етмишдир. Гази Бүрһанәддин ге'ри-ади бир фәһмлә өз зәманәсиндә инсаньын учалығындан бөһс едиб «Өнәһәг» иддиасы илә јашајанларьын кәләчәк ағибәтини кәстәрир, ләкин сәнәткарларьын лирик гәһрәма-ныньын гәти инамьна көрә, һәг јә-лунда баш ојнаданларьын гәлбиндә өлүм горхусу јохдур.

**Өзкин әш-шејх көрән сәрдар болур,
Өнәһәг дә'ви гипан бәрдар болур.
Әр олдур һәг јолына баш ојнаја,
Дешәкдә өлән јикит мурдар болур.**

Гази Бүрһанәддин жаратылышынын тәдриси јәлһиз гәһрәманлыг мөвзусунда, фәлсәфи-әхлаги мәзмунлу тујуғларла мәһдудлашдырылмамалы, әдибин мәһәббәт мөвзусунда јәздығы гәзәл, тујуғ, рүбаиләри барәдә дә кениш мә'лумат верилмәлидир. Сәнәткарьын мәһәббәт фәлсәфәси, азад, саф севки бәрәдә дүшүнчәләри илк нөвбәдә гәзәлләриндә өз бәди әксини тапмышдыр. Шаир ашиғанә-лирик ше'рләриндә охучуну һәјәти севмәјә, онун гәдрини билмәјә, һәр күнү, һәр аны мә'налы јашамаға сәсләјир. Онун фикринчә, агил, мүдрик ашиг өз севкилисиндә илк нөвбәдә әһлијәти (ләјәгәти) гәјмәтләндирмәлидир. Чәһрә, сурәт әсири оланлар исә ағлын итирмиш, диванә бүлбүлдүр.

**Ашиги-агил ана дерәм ки,
әһлијәт севә,
Бүлбүли диванәдүр ким ки,
әсири-чәһрәдүр.**

Ашиг өз мәһәббәтиндә тәмәннәсыз олмалы, нәфсә ујмамалыдыр. О өз саф, тәмиз дуғуларьындан, севкилисинә табе олмагдан һәзз алмалы, мәһәббәт әзәбларьыны, мәшүғәнин сынағларьыны тәбии сәјис дөзүмлү олмалыдыр.

**Ашигин һәззи көрөк табе ола
мә'шүғуна,
Нәфси ичүи бәһрә диләјән
киши бибәһрәдүр.**

Шаирин тујуғ вә гәзәлләринин лирик гәһрәманьы үлви севки һиссләри илә јашајан мәһәббәтә али дүјуғ кими јанашан һәссасгәлбли инсандыр. О, дөјүш мејданында јәнилмәз бир гәһрәман, севки әләминдә исә һәссас, садиғ бир ашигдир. Чәнк, дөјүш, төкүлән гәһрә, мүһәрибәдә көрдүјү түкүрпәдичи сәһнәләр онун гәлбини коршалтмамыш, гәддәрлашдырмамыш, әксинә, һәјәти, көзәллији, әсл мәһәббәти гәјмәтләндирмәји өјрәтмишдир.

Шаир тујуғ вә гәзәлләриндә өз мүасири олан көзәлин поетик образьыны дә јаратмыш, онун зәнжин мә'нәви әләминдән, зәһири көзәллијиндән сәмими, тәбии бир диллә сөз ачмышдыр. Орта јүзилликләрин бу романтик көзәли назлы, ишвәли ашиги одларла јәхән бир дилбәрди. О өз гәдир-гәјмәтини јәхшы билир, «һәр сурәтә әкс кими бахмыр, һәр көрдүјүнә су кими ахмыр».

Лирик гәһрәман севкилисини үзүнү көрмәјән көзү көз сәјмир. Сәнәми вәсф етмәјән сөз исә, ону фикринчә, әслиндә, бир әсим күләкдир. О, мәһәббәтиндән ифтхарла сөз ачыр, өзүнү, севкилисини Хосровла Шириндән, Ләјли вә Мәчнундән үстүн ашиг сәјири. һәгиги ешг севдасы илә јашајан ашиг севкилисини јолунда һәр чүр фәдакарлыға һазырдыр. Дүшмән өнүндә һәвәхт әјилмәсә дә, севдији көзәлин ајағына дүшмәји өзүнә фәхр билир.

**Ол көз ки, јүзүн көрмәјә,
көз демә ана,
Шол јүз ки, тозун силмәјә,
јүз демә ана.
Шол сөз ки, ичиндә, сәнәма,
сәсфүн јох,
Сән бади-һәва тут аны,
сөз демә ана.**

«Ејләди» рәдифли гәзәлдә лирик гәһрәман ширин дүјуғларла јашајыр. Севкилисинин ишвә-назы, ону гәсдән инчитмәси дә ашиг үчүт ширин әзаба чеврилир. О, мә'шүғәнин һәр һәрәкәтиндә бир ишвә, мә'на көрүр. Көзәлин јанағларьыны ал рәнкдә олмасы тәбиниدير. Ашигин фикринчә исә, дилбәрин өз јанағыны ал еләмәсиндә дә бир һилә вәрдыр. Дилбәр билир ки, ашиг

нәзәрләрини ондан чәкмәјәчәк һәсрәтлә бахыб көз јашы ахыдачагдыр. Она көрә дә јанағыны ал еләмишдир ки, бу рәнк көзүнү онда чәкмәјән ашигин көз јашларындә әкс олунуб ону ганлы көз јашына бәнзәтсин.

**Јар бизим илә јенә көр ки,
нә ал ејләди,
Та ки, јашум ган ола,
јанағын ал ејләди.**

Бу поетик образ бөјүк Фүзулини мәшһур «Мәни чандан усандырды...» гәзәлиндә јени чәләр, нәхыш халларла зәнкинләшмиш, шаир бәди суал вәситәсилә ашигин дүшдүјү вәзијәти, сәһнәни тамамлајән дәһә күчлү аккорду вурмушдур. Фүзулинин дәрдли ашиги санки севкилисинин бу сөзләри ешидиб инчијә биләчәјини дүјарәг, јени бир күскүнлүк үчүн онун әлиә бәһанә вермәк истәмир, өз һалыны, вәзијәтини ганлы көз јашы ахытмасыны тәбиәтлә бағлајыр, «күл, баһар фәслиндә чај суларьынын буланьы олмасы» илә әләгәләндирир:

**Күли-рүхсарьына гаршу
көзүмдән ганлы ахар су,
һәбибим, фәсли-күлдүр бу,
ахар сулар буланмазмы!**

Гази Бүрһанәддинин тәсвир етдији лирик гәһрәманьы дәрәк-кәдәр с гәдәр үзмүшдүр ки, севдији көзәли көрән әндә тагәтдән дүшүр, һәттә сағ галачағына белә күманьы олмур. Бунунла белә, дилбәрин шәһди-шәкәрә бәнзәр сөзләрини ешидәндә чаваб вермәјә сөз тапмыр, ағлын итирир, дили тутулур:

**Ағзыны көрәли дирликүм олды
күман,
Белини көсдәрәли бәни хәјәл
ејләди.**

**Чанумы алды көзи, көнлүм
апарды този,
Шәһдү шәкәр тәк сөзи әгүми
ләл ејләди.**

Шаир бу бейтдә ағлын чашмасындән јох, мәһз ләл олмасындән тәсәдүфи сөз ачмыр. О јәхшы билир ки,

ағыл чәшәр, дил ләл оләр. Ағыл чәшәндә дилә лүзүмсүз сөзләр кәләр, инсан нә дедијинин фәргинә вармаз, нечә дөјәрләр, нәла-мыхә вурар. Көзәлин сәсини, бәл тәк ширин сөзләрини ешидән лирик гәһрәман ағлым ләл олду демәклә дүнјадә һәр шеји унутдуғуну, дүшүнмәјә, чаваб вермәјә белә һеји галмадығыны сөјләјир. Охучуну көзләри гаршысында өзкә вахт дилдә өтән, фәған едиб әләмә өз дәрдини чар чәкән, севдији гызы көрәндә, динләјәндә исә маты-гуту гурујән һәгиги ашигин образы чанлаһыр.

Дикәр мәгамларда исә севкилисинин һичриндән дојмајән, вүсалына чата билмәјән ашиг өз дәрдини ачыб демәкдән чәкинмир. Чүнк севдији сәнәм елә көзәлдир ки, һәтә үзүнү көрән әј дә онун дәрдиндән һиләлә дөнмүшдүр. Сәнәм өз көзәллији илә гүррәләнир. Алләһни лүтф еләдији көзәллији ашигә һарам билән, ондан үз чевирән сәнәмин көзләри, бахышларьы нештәрә дөнүб ашиг ганыны төкмәји һалә билир.

**Һичринә дојымазам, вәслинә
иримәзәм,
Шол сәнәмүн ки, јүзи бәдри
һиләл ејләди.**

**Һүсни ки, һәг лүтфидүр бизә
һәрәм едүбән,
Көзләри ашиг ганын нишә
һәләл ејләди.**

Ашиг исә елә гысганчдыр ки, һәтә севкилисинин сәчларьына дөјиб долашан јел дә дигәтиндән јайымыр. Јел көзәлин зүлфүнә тохунмуш, онунла ојнамағ истәмиш, сонра исә сәнки көзәлин сәчларьы ону чәзб едиб тора салмыш, о, ашигин күнүнә дүшүб бир даһа бу казибәдән айрыла билмәмиш, севмили фитнәкар сәчларә долашыб аварә галмышдыр. Көзәлин сәчларьы һәмишә јел дөјиб дағьитмасы, паршан етмәси мөһз бунунла әләгәдәрдыр. Ашиг јелин дүшдүјү вәзијәтә, инчә бир тора дүшүб аварә галмасына, севинир. Чүнк јел бөјүк бир гәбаһәтә јол вермиш, ашигин вурулдуғу гызын зүлфүнә то-

хүнмэгэ чэсарэт етмишдир. Шайр
бу хүмүчүдэ «гали-гүл» (сөз, даны-
шыг, мүбәһисэ) сөзүнү мөһарәтлө
гил (түк, сөз) илэ гал — зүлфлө сөһ-
бөт мөһасында ишлөдөрөк инчө
бир поетик образ жаратмышдыр.

**Јел дехи аварадүр топлашалы
зүлфинә,
Јерндүр ол ана чүн гил илэ гал
ејлөди.**

Ашиг өз вәзијјәтиндән шикәјәт-
ләмирсә дә, севкилисинин һаггыны
дә унутмур. Дүздүр, дилбәр ону-
чаныны јандырыб ешг одунда кабаб
етмишдир. Ләкин бунунла бәрәбәр
јенә дә өз мәрһәмәтини ашигдән
әсиркәмир, вүсәлы зүлалә, һәјәт
мәнбәјинә чеврилир.

**Кәрчк кабаб ејләди ешги одуна
чаны,**

**Агзынук јарыны бизә зүлал
ејләди.**

Ғәзи Бүрһәнәддинин гәзәлләрин-
дә севки, һәгиги ашиг бәрәдә гә-
һәтләри сәдә, әјдын, бәдии сиглә-
ти илэ сечилән сәмими бир диллә
иҒада едилир. Шайр мөһәббәт ли-

рикасында ана дилимизин зәнки-
бәдии тәсвир вә иҒада имкәнлә-
рындан мөһарәтлө истиҒада ет-
миш, јаддағалан поетик образлар,
мәчәзләр системи јаратмышдыр
Ашағыдакы нүмунәдә бејтин бирин-
чи мисрасында бәнзәтмә вәситәси-
лө дилбәрин сурәти, заһири көр-
кәми бәрәдә тәсәввүр јарадылыр
икинчи мисрада хәсијјәтиндән сөз
ачылыр, епитет, бәдии тәзад образ
барәдә тәәссүраты тамамлајыр. Кө-
зәлин үзү күлә, көзләри нәркизә,
бәдәнинин зерифлији сәмән јарпа-
ғына бәнзәјир. Амма, тәәссүфлөг
олсун ки, инсафсыздыр, кирпиклә-
ри чаду, үрәји сәнки-харадур.

**Јүзи күл, көзүдүр нәркис, тәни
бәрки—сәмәндән тәр,
Вәли кирпүкләри чаду, јүрәки
сәнки-харадур**

Ғәзи Бүрһәнәддин ирси әдәбијја-
тымызын парлаг сәһифәләриндән
бирини тәшкил едир. Бу көркәмли
дөвләт хадиминин шәхсијјәти, тари-
хи хидмәтләри, зәнкин әдәби ирси
кәнч нәслә ләјигинчә чатдырылма-
лыдыр.

АГИЛЛӘР ДЕЈИБ КИ...

Халг разы олмазса бир
һөкмдәрдән,
Ғәкиими гүрд кими дидәчөк
заман.

С. ВУРҒУН.

Чиддијјәт көзләмәк јүнкүл
адамдан,
Көвәтәр истәмәкдир арпа
сатандан.
НИЗАМИ.

Дөвләтәтиларин чоху сәрәвәтләрин-
чә сәтиби дөјил, кешинчисидир.

ДЕМОКРИТ.

«Вәтән» сөзү чәсарәтсиз адамы
дә икид едир.

ЛУКНАН.

Вәтәндән кәнарда хошбәхтлик
јохдур, һәр кәс доғма торпагда көк
салмалыдыр.

И. ТУРКЕНОВ.

Әкәр асудәлик истәјирсәнсә, вәх-
тыны һәдәр јерә итирмә.

В. ФРАНКЛИН.

ӘРУЗ ӨЛЧҮЛҮ ШЕ'РЛӘРИН ТӘДРИСИНДӘ ЈАЗЫЧЫ СӘНӘТКАРЛЫҒЫНЫН ӨЈРӘДИЛМӘСИ

Солтан НҮСЕЈНОҒЛУ,

Н. Түси адына АПУ-нун досенти

Классик әдәбијјатымызын мәк-
тәбдә мәнимсәдилмәсинин чәтин-
ликләриндән елми-методик әдәбиј-
јатымызда аз данышылмамышдыр
Бу чәтинлик һәм объектив, һәм дә
субјектив сәбәбләрдән доғур. Бир
фәкт инкәрәдилмәздир ки, орта, хү-
сусән али педагожи мәктәбләрдә
классик әдәбијјатымызын тәдрили-
нин мәзмунунда вә структурунда
дәјишклик, исләһат апарылмаса
чидди уғур газанылмасы мүмкүн
олмајачағдыр. Бу күн исә, һәләлин
јәлһыз әјри-әјри нүмунәләрин мәк-
тәбдә өјрәдилмәси илэ бағлы ме-
тодик төвсијләрин һазырланмасы
бир вәзифә кими ғаршыда дурур.
Тәәссүф ки, бунун өзүнүн һәјәтә ке-
чирилмәси дә гәнәәтбәхш дөјил;
програма әруз өлчүлү хејли јени
әсәр дахил едилсә дә, онларын тәд-
рисин јоллары зәиф ишығландыры-
лыр.

Фикримизчә, классик ше'рләри-
мизи бу күнүн мәктәблисинә ја-
хынлашдырмағын бир мүһүм јолу
онлардакы бәдии көзәллији, образ-
лылығы вә буна шайрләримизин
нәилолма јолларыны ән инчә детал-
ларына гәдәр ачығламағдыр, ашка-
ра чыхармағдыр.

Лирик гәһрәманын әхлаги-мә'нә-
ви кејфијјәтләрини, онун севкили-
синин заһири көзәллијини классиклә-
римизин һејрәтамит, чазибәдәр бә-
дии вәситәләрлә тәсвир етмәси, ја-
ратмасы јолларыны әнләшығлы шә-
килдә изаһ едә билсәк, шайирдлә-
римиздә бу әсәрләрә һәгиги мара-
ғын, зәифләмәјән мејлин ојанача-
ғына шүбһә етмәјә биләрик. Кичин
бир штрихин доғурдугу емоцио-
наллыг, бағышладығы һәдсиз бә-
дии зәвг, бәхш етдији фәрәһ вә се-
винч јашлы охучуја бәллидир. Бу
дүјүмү мәктәблиләримиздә јарат-
маға нәил олсағ, классик әдәбијја-
тымыза (вә үмүмән бәдии әдәбијја-
та) чидди марағ вә мөһәббәт тәр-
биә едә биләрик.

Бу дөјиләнләрин практик һалли-
нә көмәк мәгсәди илэ мәктәб тәч-

рүбәсиндә јохланмыш бир иш фор-
масынын сәчијјәви мәғалларыны
охучулары диггәтинә чатдырырығ

Нәсиминин «Нејләрәм?» рәдифли
гәзәлинин тәдрисинә әјрылан вәхт
бахымындан мәктәб тәчрүбәсиндә
вәһид фикир јохдур; бә'зи мүәллим-
ләр бу гәзәлин өјрәдилмәсинә бир
дәрс сааты әјырыр, буну вәхтын аз-
лығы илэ әләгәләндирирләр. Белә
мүәллимләр «Нәсими» мәвзусуну
тәдрисинә әјрылан 6 сааты ашәғы-
Ғадакы шәкилдә планлашдырырлар:

1. Нәсиминин һәјәти — 1 саат.
2. Јарадычылығы — 1 саат.
3. «Сығмазәм» гәзәлинин мәзмуну
үзәриндә иш — 2 саат.
4. «Сығмазәм» гәзәлинин тәһлили
— 1 саат.
5. «Нејләрәм?» гәзәлинин мәзмуну
вә тәһлили — 1 саат.

Бир сыра мүәллимләр исә «Сығ-
мазәм» үчүн әјрылан үч саатдан би-
рини «Нејләрәм?» гәзәлинин мәз-
мунун мәнимсәдилмәсинә һәср
едирләр. Бурада мәктәб тәчрүбә-
синдә даһа чох тәтбиғ едилән би-
ринчи вариант әсәс көтүрүлмүш-
дүр.

Ғәзәлин тәдрисинә гәдәр (Нәсими-
нин һәјәти вә јарадычылығы өјрәди-
ләркән) шайрин дил сәнәткарлығы
доғма дилимизә мүнәсибәти, ше'р
сәнәт дилимизин зәнкинләшмәси
чилаланмасы истиғамәтиндәки хид-
мәтләри барәдә тәсәввүр јарадыл-
мышдыр.

Шайирдләрә бу истиғамәтдә вә-
рилан мә'луматын әсәсында ашә-
Ғадакы мұлаһизәләр даянмышдыр

Нәсиминин әсәрләринин дили вә
бу әсәрләрин бәдии кејфијјәти әнә
дилимиздә јазан әвәзәли сәнәткар-
ларымызын јарадычылығындан чох
фарғләнир. Нәсимин дәвәрүндә дәв-
ләт дили кими араб, фарс, гиссә
дә монғол дили расми фәалијјәт
кәстәрирди. Маһз белә бир шәрәт-
дә әнә дилиндә «дүнјаны сарсыдан»
әсәрләр јазмағ бәјүк һүнәр иди. Нә-
симин бу ишә шүүрлу жиришмиш
халғынын, вәтәнинин ғаршысында

мисилсиз тарихи хидмэт кестәрмишдир. Шаир, һағлы оларағ, халғ дилинә үз тутур, ондан алдығы сөзү чилалайыр, әдәби дилин малы едир. Онун бөлкә дә ән бөјүк хидмәти халғ дилиндән алдығы сөзләрлә алынма сөзләрин бир мүнһитдә «јолә кетмәсини» тәмин етмәси вә нәтичәдә милли әдәби дилимизин, ше'р, сәнәт дилинин уча мөгәма јүксәлмәсинә өзүнүн әвәзсиз пајыны вермәсиндир. Нәсиминин сәнәт һүнәри бир дә она көрә јүксәк дәјәрләндирилмәлидир ки, ше'р дилимизи вә дәмәли, јазылы әдәби дилимизи елә бир сәвијәдә јүксәлтмишдир ки, бу дил тәкчә лирик гәһрәманын көврәк, лирик һиссләрини дејил, мүрәккәб фәлсәфи дүшүнчәләрини, тәригәт көрүшләрини аңлашығлы шәкилдә ифадә етмәк кејфијәтини дә газанмышдыр.

Нәсими ше'р дилинин бәдиилији, образлылығы, көзәллији гајғысына гәлән, бу јолдә әзәб-әзијәтдән чәкинмәјән фәдакар шаир олмушдур. Онун ишләтдији мәчәзләр тәбиилији илә сеңилди. Бу тәбилик, сәмилик шаир һиссинин тәбиилијиндән вә сәмиилијиндән ирәли көлир. Мәчәзларын көмәји илә јарадылан сурәтләр тез гавранылыр, пәрләг, јаддагалан образләра чеврилир. Белә бир чәһәт дә марағлыдыр ки, шаир мәчәзләри ики мөвгәдән јаратмышдыр: тәсвир объектин заһири көзәллијини вә дахили кејфијәтини нәзәрә чәрпдыран мәчәзләра раст кәлирик Нәсимини лирикасында. «Һәмдәмим», «мунисим», «үмидим», «Һәбибим», «гәммим» сөзләри севкилинин мә'нәви-дахили јахынлығыны ифадә етмән үчүн ишләдилмишдир. «Јаһағлары әнәрым», «бөјү сәрвү чинарым», «ширин ниһарым» типли мәчәзләр исе севкилинин тәкраролунмаз заһири көзәллијинин тәсвиринә хидмәт едир.

Нәсими сәнәткарлығынын бир мүнһит тәрәфи дә, дејилдији кими, милли вә алынма сөзләри дәр, конкрет бир мүнһитдә ишләтмәклә охучуну чәтинлик гәршысында гојмамышдыр. Лакин бу әмәлијәтин бир уғурлу тәрәфи дә вар; милли вә алынма сөзләрдән ибарәт олан синонимлик мәтнә бир бәдилик, көзәл-

лик дә кәтирир. Вә, әлбәттә, бу, мәзмунун көзәллији, мә'нанын тәрәвәти демәкдир...

Халғ дилиндән кәлән «ғанына сусәмағ», «ғаны гәјнамағ», «көзләри сүзүлмәк», «баша гахмағ», «бир пула дәјмәк», «әчәл-јели», «ағыз ачмағ» кими онларла идиомларын, ифадәләрин ишләклик тәзлијини-чохлуғу Нәсими ше'ринә бәди көзәллик, мә'на вә сәсләнмә ләтифлији бәхш етмишдир.

Нәсими сәнәткарлығы «Нејләрәм?» рәдифли гәзәлдә нечә тәзәһүр едир, бу мәтләби шакирдләрә һансы һәчмдә вә нечә чатдырмағ даһа сәрфәлидир?

Доггузунчу синфин дәрслијиндә бу гәзәлин бәди һүсусијәтләри бәрәдә тутарлы данышылымасы мүсбәт һал кими-гимәтләндирилмәлидир. Вә дәрслијин имкәнлары, шүбһәсиз, мүәллифи мөһдудлашдырдығындан әтрафлы шәрһә јол вермәмишдир. Дәрсликдәки белә бир фикир доғрудур ки, гәзәл «Нәсиминин бөјүк бәди ишталыгла јарадылмыш әсәрләриндән биридир». Бәс гәзәлин тәдриси просесиндә бу «бөјүк бәди ишталығын» һансы чәһәтләри ишығландырылмәли, јазычы сәнәткарлығынын һансы мөгәмларына диггәт чәкилмәлидир?

Бу суала маваб вермәздән әввәл һәмин гәзәлин идеја-мәзмунунун ајдынлашдырылмасы вәчибдир. Мәсәләнин мөһз бу тәрәфинин ачығланмасы јазычы сәнәткарлығы һағындә доғру гәнаәт сөйләнмәсинә имкән верәр.

«Нејләрәм?» гәзәли мөһәббәт мөвзусунда јазылмышдырмы, ашиғанә-лирик ше'рдирми? Јохса шаирин суфи-пантеист көрүшләрини әкс етдирән әсәрдир? Бурада тәрәннүм олуған мөһәббәт суфијәндирми?

Нәсимишүнәслыгда, еләчә дә дәрсликләрдә бу суалларла бағлы зиддијәтли, долашығ фикирләр вар.

Нәсимидә (еләчә дә Фүзулидә вә дијәкәр классикләримиздә) илаһи, суфи мөһәббәтлә реал, инсани мөһәббәтин говушма вә ајрылма мөгәмларыны мүвәјжнләшдирмәк букүнүк охучу үчүн чох вахт мүмкүнсүздүр. Мөһәббәтин бу ики аңламы классик

поезијамызда елә чулғашмышдыр ки, һәмин дөврүн поетик дүшүнчә тәрзини мүкәммәл билмәдән бу бәрәдә әсәсләндирилмыш елми фикир сөйләмәк мүмкүн дејилдир.

Бәс мәктәб тәчрүбәсиндә мәсәләнин һәллине нечә јанашылмалыдыр? Истәр Нәсиминин, истәрсә дә Фүзулинин тәдрисиндә бу типли гәзәлләри реал, инсани мөһәббәт мөвзусунда јазылмыш әсәр кими тәһлиг етмәк вәчибдир. Илк нөвбәдә онә көрә ки, бу јол тәтулмәзсә, шакирдләрин белә әсәрләрдән алдығлары естетик-бәди дүјүмүн бүтөлүјүнә, бакирлијинә зәрбә вурулмыш олар.

Гәзәлин тәдрисинә ајрылан бир дәрәс саатында һәјата кечирилән вә тәһлили дә өзүндә бирләшдирәнизәһли охунун ашағыдакылары әһәтә етмәси мөгсәдәүјүндүр.

Мөһәббәт мөвзусунда јазылан бу гәзәлдә саф мөһәббәтлә севән лирик гәһрәманын — ашигин дүјүләрә, дүшүнчәләри әксини тапмышдыр. Мөһәббәти јолунда һәр шәфәја вә фәдакарлығы һазыр олан ашиг севкилисиндән ајры дүшдүјүнә көрә инсан үчүн ән әзиз не'мәт олан чанындан белә кечмәји һазырдыр.

Ашигин сәмиилији, һиссләрини саф вә бөјүк олмасы ше'рдә усталыгла ифадә едилмишдир. Биринчи бөјдә ашигин севкилиснә гијаби мүрәчиәти әксини тапмышдыр.

**Дилбәра, мән сәндән ајру өмрү чаны нејләрәм!
Тачү тәхти, мүлкү мапү ханиманы нејләрәм!**

Елә илк кәлмәләриндән ашигин јалныз өз севкилиси үчүн јашадығы вә ондан башга һеч нәјин тәмәннасында олмадығы ајдынлашыр. Шаир биринчи мисрада «өмүр» вә «чан» кәлмәләрини (гәзәлин «бәзи нәшрләриндә «тәндә чаны» шәкилдәдир) гоша ишләтмәклә фикрин даһа гүвәтли ифадәсинә наил олмушдур. Өмрү Аллаһ верир вә с да ала биләр. Чанә ситәм вермән исе инсанын өзүнүн өлиндәдир. Икисиндән дә имтина ашигин характеринин бүтөлүјүнү сүбут едир.

Сәнки шаир гәһрәманынын портретини тәмәлламаға еһтијәч дүјүшдүр; лирик гәһрәмән шөһрәт

дән, мәнсәбдән, вәр-дөвләтдән, һәтә садә ев-ешикдән белә, имтинә едир; севкилисиндән ајры дүшән ашиг үчүн дүнја малы һеч тимсалын дадыр.

Бәс ашиги нә овундура биләр?

**Истәрәм вәсли-чәмалын та гылам дәрдә дөва,
Мән сәнин бимарынам, өзкә дөваны нејләрәм!**

Бу бөјүк мөһәббәтин садиғ јолчусунун истәји, арзусу чох «кичикдир» — севкилисинин үзүнү — «чәмалыны» көрмәк она кифәјәт едәрмиш. Лакин бу «кичик» истәјә бөјүк сәбәб вәрмыш; севкилинин үзүнү көрмән ашигин өз дәрдинә дәрмән тапмасы үчүн вәчиб имиш. Икинчи бейтин мисрәләри арасында танасуб бөјүк сәнәткарлыгла јарадылмышдыр; севкилисинин үзүнү ашиг «дәрдинә» «дөва» тапмағ үчүн көрмәк истәјир. Бу, биринчи мисрадакы фикирдир. Икинчи мисра биринчидәки фикри давамандан чох тәмәллағычысы мөвгәјиндәдир — ашиг севкилисин хәстәсидир вә «дөвасы» да елә о өзүдүр. Лакин бу да һәлә, шаира көрә, натамамдыр; ашигә «өзкә дөва» (өзкәси) лазым дејил, гәбул етмәз дә... Бунунла ашигин портретинин башга бир мүнһит чизкиси дә чәкилмиш олур... Үчүнчү бейт сәнәткарлығ бахымындан даһа марағлыдыр:

**Еј мүсәлманлар билин ким,
јар илә хошдур чаһан,
Чүнки јардан ајру дүшдүм,
бу чаһаны нејләрәм!**

Бу бейтин мә'насыны баша дүшмән үчүн бүтөлүкдә ше'рин мәнтиги мә'насыны нәзәрә алмағ лазымдыр. Вә, хүсусән һәмин бейтин икинчи мисрасындакы мә'наја чидди диггәт јетирилмәлидир.

Ашиг диндашларына (мүсәлманләрә) мүрәчиәт едәрәк бу дүнјанын ОНА јалныз ЈАР илә хош, әзиз, јашанасы олдуғуну е'лән едир. Јардан ајры дүшән, әли үзүлән ашиг бу дүнјада галмағы мә'насыз сәјыр. Јардан ајры дүшән ашигә бу ишығлы дүнја зиндан тимсалындадыр. Вә ашигин бу «чаһандән» үз чевриб јашамағ һағындан имтина етмәси (бу, мүсәлман әләминдә күнаһдыр) диндашла-

рына габәһәтли иш кими көрүнмә-
мәлидир.

Бу бейт гәзәлин шәһ бейти сәйлә
биләр; ашигин бу фәдакарлығыны
һеч нә илә мүғәйиә етмәк олмәз.
Бу бейт шаирин сәнәт үғуру кими дә-
јәрләндирилмәлидир; бүтөв, камил,
сабитгәдәм инсан (ашиг) образыны
јарәтмәг үчүн белә бир әдәби вәси-
тәнин сечилмәси чох үғурлу тапын-
ты иди.

Дәрдүнчү бейт чәкдији изтираблар-
дан, һичрән дәрдиндән чана дојан
ашигин үрәк јангысыны ифадә бахы-
мындан аз мәрәг доғурмур.

**Чох дуалар гылмышам мән
халигин дәркаһына,
Чүн мурадым һасил олмәз,
мән дуаны нејләрәм!**

Бу бейтдә мӯәллиф, бир тәрәфдән,
ашигин хәсијәтиндәки, дәгиг десәк,
әмәлиндәки јени бир кејфијәтлә
охуусуну таныш едир; әсл Аллаһ
адамы олан ашиг бүтүн һәрәкәтләр-
риндә еә сөзләриндә тапындығы дин-
нин һөкмләрини рәһбәр тутур. Ди-
кәр тәрәфдән о, јарынын чамалыны
көрмәк үчүн әлиндән кәләни әсир-
кәмир — кечәсини, күндүзүнү «хә-
лигин дәркаһына» дуа илә кечирир.
Мурадына чәтмәйинчә мәнз бу дуа-
дан — севкилисинә чәтмәг үчүн «гыл-
дығы дуадан» әл чәкмәк нијјәтини
дилә кетирир. Вә бурада гејри-тәбиғ
һеч нә јохдур; ширин чаныны белә,
ишыгы дүнјадә көрмәк истәмәјәт
ашигин бу сөзләри чох сәмими сәс-
ләнир, вәзијјәтини доғру-дүрүст әк-
етдирир.

Севәнин әсл, садиғ ашиг олдуғу
гәзәлин бүтүн сөзләринин, мисрәла-
рынын чаныны, мәғзини тәшкил
едир. Ашигин хәсијәтиндәки бу кеј-
фијәт әсәрин идеја-мәзмуну үчүн
әсәс, апарычы олдуғундан шаир
мәгтә бейтини бүтөвлүкдә буна һәср
етмәји вәчиб сәймишдыр:

**Дилбәр ајдыр, еј Нәсим,
сабир ол, гылма фәған,
Мән бу күн сәбр ејләсәм,
данла фәғаны нејләрәм!**

Бу мисрәлардә ашигин тәкчә са-
диг вә сабитгәдәм олмәсы дејил,
һәм дә дөзүмлүлүјү ифадәсини тап-
мышдыр. һәм дә мәрәглыдыр ки,
ашиг санки бир аз әввәл дедиклә-
рини унутмушдур; дуа етмәји артыг
сајан ашиг севкилисинә говушмағ
јолунда чәкдији әзабларын арғ
вермәсинә әсла разы дејилдир
Ашиг изтираб чәкмәк «әзабындан»
јахасыны лап елә бирчә күнлүјә бе-
лә кәнарә чәкмәји хәјалына да кә-
тирмир; бу, хәјәнәт оларды. Бу фа-
силә ашиг үчүн һәрәм өмүр пәји
оларды. Бу бейтлә Нәсими јарәтдығы
сабитгәдәм ашиг образыны камил
инсан мәғамына учалтмаға наил ол-
мушдур.

Шаирин бу әсәри рәмәл бәһрин-
дә (ФАилАтүн ФАилАтүн ФАил-
Атүн ФАиллүн) јазмасы тәсадүфи де-
јил; ашигин изтираблы, ағрылы-ачы-
лы овғатыны, онун мәнәви бөјүклү-
јүнү вә бүтөвлүјүнү, әзәмәтини ифа-
дә етмәк үчүн ән әлверишли бәһр
мәнз рәмәл ола биләрди. Бу бәһр-
дән истифадә едән шаир сөзләри
хүсуси усталыгла сечмиш вә мисра-
дахилдә дүзүб әләгәләндириши-
дир. Бейтләрдә сөзләрин тәкрары
тәкчә сәсләнмә көзәллијини дејил,
мәнә көзәллијини, фикрин тутумлу
ифадәсини дә тәмин етмишдир
Сөзләрин тәкрары исә өзүнү фәрг-
ли шәкилдә кәстәрир; мәнәчә ја-
хын, зидд олан, еләчә дә тәләфүз-
чә охшар сөзләрин тәкрарына хеј-
ли јер верән шаир күчлү бир әһән-
кин, мусигилијин јаранмәсинә
наил олмушдур; өмүр-чан, таң-тахт,
мүлк-мәл, дәрд-дәвә, бимәр-дава
јар-јардан, чәһан-чәһаны, дуалар-
дуаны, мән-мән, сабир олмағ-сәбр
ејләмәк, гылма фәған-данла фәған..

Лирик әсәрләрин өјрәдилмәси-
нин бу гәјдәдә һәјәтә кечирилмәси
тәкчә мәтнин дәриндән гавранылма-
сына јох, шакирдләрдә сөзә һәссәс
мүнәсибәтин формалашмәсинә, бә-
диин зөвгүн зәнкинләшмәсинә дә им-
кән јарәдыр.

ИЛЈАС ӘФӘНДИЈЕВИН «ХУРШИДБАНУ НАТӘВАН» ДРАМАНЫН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

Балададаш МӘММӘДОВ,
Бақыдакы 82 сәјли мәктәбин мӯәллими, филолокија елмләри
намизәди.

Халғ јазычысы Илјас Әфәндије-
вин һәјәт вә јарәдычылығынын XI
синифдә тәдрисинә програмда 5
саат әјрылмышдыр. Бунун ики саа-
тыны јазычынын һәјәт вә јарәдычы-
лығынын өјрәдилмәсинә, 3 сааты-
ны исә «Хуршидбану Натәван» дра-
мынын мәнимсәдилмәсинә һәср ет-
мәк мөгсәдәүјүндур.

Драмын мәзмуну үзәриндә ишә
ики дәрәс сааты әјырмағ даһа сәр-
фәлидир; мәзмунун һәртәрәфли
гавранылмәси тәһлилин сәмәрәли-
лијинә әһәмијәтли тәсир едир.
Дикәр тәрәфдән, XI синиф үчүн
мүнтәхәбат олмәдығындан ша-
кирдләрин әксәријәти әсәрин мәз-
муну илә дәрәс просесиндә таныш
олмағ имкәнә газанырлар.

Әсәрин өјрәдилмәсинә әјрылан
саатларын биринчиси мӯәллимин
кириш сөзү илә башлајыр.

Кириш сөзүндә ашағыдакыларын
әһәтә олунмәси мәсләһәтдир:

— Әсәрдә XIX әсрдә јашајыб ја-
радан, хејријәчи кими мӯәсирләр-
ринин бөјүк һөрмәтини газанан Хур-
шидбану Натәванын һәјәт вә фә-
лијјәтинин мӯәјјән дөврүнүн әһәтә
олунмәси;

— драмда вәтәнини, халғыны дәр-
риндән севән, әсл вәтәндаш мөвгә-
јиндә дајанан һәгиги сәнәткар об-
разынын јарәдылмәси;

— драмда бүтөв Азәрбајчан иде-
јасынын ифадә едилмәси;

— әсәрин жанры, јазылма тарихи.

Сонракы — икинчи мәрһәләдә
әсәрин мәзмунуну мәнимсәдилмә-
си һәјәтә кечирилир. Шакирдләрин
әсәри бүтөвлүкдә охумалары тә-
мин едилмәлидир. Бунун үчүн би-
ринчи саатда апарылан роллар үз-
рә оху илә кифәјәтләnmәк олмәз;
галан сәнәләрин охусу еә тапшыры-
ғы кими верилмәли, икинчи саатда
апарылан мӯәһибә мүстәгил оху-
нун сәмәрәлијини тәмин етмә-
лидир. Мӯәһибә просесиндә ша-
кирдләрин диггәти характерләрин
вә јазычы нијјәтинин ачылмәсинә

хидмәт едән эпизодларын үзәрин-
дә чәмләшдирилмәлидир. Мӯәһибә-
бәдә әсәрин мәзмунуну ардычылы-
гыла әһәтә едән суаллардан исти-
фадә едилмәлидир. Онлардан бә-
зиләрини хатырладырығ: Хуршид-
бану Тифлисә нә мәгсәдлә кедир?
Азәрбајчанын икијә бөлүнмәси илә
бағлы чанишинә сөјләдикләриндә
һансы фикир әксини тапмышдыр?
Хуршидбану Шушаја кими дәвәт
едир? Кнјаз Хасәја Шуша күбарлары
нечә мүнәсибәт бәсләјирләр? Хур-
шидбану илә Кнјаз Хасәјын гурдуғу
әиләнин позулмәсинә әсәс сәбәб нә
олур? вә с.

Мӯәллим мӯәһибәнин сонунда
шакирдләрин әсәрин мәзмуну илә
бағлы ашағыдакы мәлүматлары
газандығларына әмин олмәлидир.

Хуршидбану доғма халғына мад-
ди вә мәнәви јардым етмәк үчүн
чар империясы тәрәфиндән зәбт
едилмиш ата-баба мүлкүнүн там
саһиби олмағ истәјир. Елә буна кө-
рә дә Тифлисә — чарын баш идарә-
синә кедир. Чанишинлә көрүшүр.
Чанишин онун бу мурәчиәтини әла-
һәзрәт императора чәтдирәчәғы-
на сөз верир. Хуршидбану Натәван
бурада чанишинин јавәри кнјаз Ха-
сәјлә да таныш олур. Кнјазын хош
рәфтары, нәчиб вә мәдәни давары-
шы бануну вәләһ едир, гәлбинә киз-
ли мәнәббәт тохуму сәпир. Мәнәб-
бәт һиссләри кнјазын да варлығына
һаким кәсилир. Хуршидбану кнјаз
Хасәји Шуша шәһәринә дәвәт едир.
Кнјаз бу дәвәти мәнмунујәтлә гә-
бул едир. Сонракы һәдисәләр Гара-
бағда — Шушада баш верир.

Кнјаз Хасәј Шуша шәһәринә кә-
лир. Хуршидбану ону һөрмәтлә гар-
шылајыр. Араларындакы сәмиин
сәвкә илә гурмалары илә нәтичәлә-
нир. Онлар мөһрибан јашајырлар.
Ләкин бу кәнч илә ағыр сынағлар-
ла үзләшмәли олур.

Шуша күбарлары мөшһур Ибра-
һимхәлил ханын нәвәси, кенерал

Мейдигулу ханын гызы Хуршидбану жад адама — лезки кнјаз Хасаја көнүл вермесини неч чүр һәэм едә билмирләр. Дикәр төрөфдән кнјаз Хасајын әмиси, Дағыстан лезки ичмасынын башчысы гоча кнјаз доғма халгынын, вәтәнинин гардашы оғлуна бөјүк еһтијачы олдуғуну сөйләјир. Аиләнин дағылмасына әсас сәбәб дә елә бу олур; кнјаз Хасај өз ели, обасы үчүн јетиширилән, савадландырылан адамдыр.

Хасај бир мүддәт Дағыстанда лезки ичмасына башчылыг едир. Лакин аилә ајрылыгына дөзә билмәдјиндән Шушәјә кәлир. Хуршидбанудан хаһиш едир ки, Гарабағдан лап узағлара, дүнјанын сакит өлкөләриндән биринә онунла кетмәјә разылыг версин. Хуршидбану исә доғма вәтәниндән, халгындан ајрыла билмәјәчәјини дејиб, Хасајын хаһишини рәдд едир. Кнјаз јенидән Дағыстана дөнмәјә мәнбур олур.

Кнјаз Хасајын сонраки талеји әсәрин сонунда Хуршидбануја көндәрдији вида мәктубундан ајдынлашыр. Мә'лум олур ки, Хасајын Шејх Шамил һәрәкатындан бәһрәләниб Дағыстанын мүстәғиллији үғрунда мүбаризә апара биләчәјиндән шүбһәләнән чәр режими ону Сибирә сүркүн едиб. Сүркүн һәјатынын ағырлыгына дөзә билмәјән кнјаз өзүнү өлдүрмәк гәрарына кәлир вә бундан өввәл Натәванна мәктуб јазыр...

Хуршидбану Иран шаһлыгына гаршы азадлыг һәрәкатынын иштиракчысы олан, тәғиб едилдијиндән Шушәја сығынан Чәнуби Азәрбајчан сакини Сејид һүсәјнлә аила гурур.

Аилә-мәишәт фонунда инкишаф едән бу сүжетә ичтимали һадисәләр дә дахил олур. Мәсәлән, Хуршидбану Натәванын бир шаирә кими «Мәчлис-үнс» әдәби мәчлисине рәһбәрлији, төрәггипәрвәр фикирли шаир вә әдәбијатшүнаслары, бу мәчлисә чәлб етмәси, Шимали Азәрбајчанла Чәнуби Азәрбајчанын бирләшдирилмәси мәсәләсини әсәр бөјү јадә салыб мүдафиә етмәси, Шушә шәһәринә ичмәли су чәкдирмәси, сусузлугдан алышыб јанан Мил дүзүнә Араз чәјиндән әрх чәкдирмәк тәшәббүсү, надан, дәрдүшүнчәли әмиси оғлу һидәјәт хан вә за-

һирән өзүнү шаир адландыран, дахилән вәзифә дүшкүнү, јалтаг, сатгын Заһир бәјлә мүбаризәси вә с.

Сонунчу — үчүнчү саат бүтөвлүкдә тәһлилә ајрылыр. Тәһлилин сәчијјәви мәғамларыны бурада хатырладырыг.

Әсәрин идејасы хејирхаһ әмәлләри, төрәггипәрвәр ишләри илә доғма халгына хидмәт етмиш габәгчыл шәхсијјәтләри јени нәсилләрә танытмағдыр.

Әсәрин әсас гәһрәманы Хуршидбану Натәвандыр. Бу, әсәрин адын да дә өз тәсдигини тапыб. Мәһз бунә кәрә дә әсәрдәки персонажларын һамысы Хуршидбану илә тәмәсәндә верилир. Бу, Бануја аид бүтүн хејирхаһ әмәлләрин вә сифәтләрин охучу-тамашачы төрәфиндән баша дүшүлмәсинә имкан верир. һәмчинин, әсәрдәки башга сүрәтләрин дә мә'нәви аләми ачылыр, кимлији ајдынлашыр. Будур, әсәрин биринчи шәклиндә Хуршидбану чәр империјасы төрәфиндән ганунсуз олараг мәнимсәнилмиш мүлкләринә сәһиб олмаг мәгсәди илә чанишинә «Сиз тәк гызсыныз, о гәдәр мүлк нәјинизә ләзимдыр?» сөзләринә Хуршидбану һәјәчанла чаваб верир: «Мән тәк дејиләм, кнјаз һәзрәтләри! Мәним ичиндә јашадығым Шуша шәһәринин әһалиси һәлә дә шор су ичир! Кәндәримизин ушағлары мәктәбсиз, елмсиз, китабсыз бөјүјүрләр. Мән онлара неч бир көмәк еләјә билмирәм». Беләликлә, охучунун нәзәриндә өз доғма халгынын гәјгысына галан, онун хошбәхт кәләчәји үчүн вәр-јохуну гурбан верән, һәтта ләзым кәләрсә, чанындан белә кечмәјә һазыр олан хејирхаһ Азәрбајчан гадынынын үмумиләшмиш образы чанланыр.

Хуршидбанунун доғма торпаға, халгына дәрин мәһәббәт һисси тәкчә Гарабағ һүдудларына гапаныб галмыр. Иран шаһларынын әсәрәтиндә инләјән Чәнуби Азәрбајчан әһалисинин талеји ону һәмишә дүшүндүрүр. Әсәрин биринчи шәклиндә чанишинин «Мән азәрбајчанлыларын икидлијинә һејранам. Елә бил ки, Аллаһ өзү дә онларын гәһрәманылыгыны көзәл Гарабағ атлары илә мүкафатландырыб. Анчаг

тәәсүф ки, белә чәсур халгын јарысы сиздән ајры дүшүб», сөзләрини чавабында чәсарәтлә дејир: «Бу, бизим фәһимиздир, кнјаз чәнаблары. Ики бөјүк дөвләтин гәдим бир тарихи олан Азәрбајчан халгыны ики јерә парчалајыб гардашы бачылдан ајырмалары әдәләтли иш дејилдир».

Хуршидбану Натәванын ичә дүғулары мәһәрәтлә төрәннүм етмәк бачарыгына малик сәнәткар олмасы дә әсәрдә өз әксини тапыб. Буну дост дә, дүшмән дә е'тираф едир. Азадлыгы һәр шејдән уча тутмаг, азадлыға вурғунлуг Хуршидбанунун характериндә әсәсдыр, апарычыдыр. Она Лермантовун китабы һәдијјә вериләркән дејир: «Лермантов бизим үчүн дә әзиздир... Билирәм. Лермантов дүнјадә ән бөјүк сәәдәт олан азадлыгы төрәннүм етмишдир».

Хуршидбануну севән, баша дүшән, әмәлләрини јүксәк дәјәрләндирән һәмјерлиләри дә чохдур; мүәллим Мирзә Руһуллаһ мәһз бу адамларын фикрини ифадә едир: «Сәнин өз тәлејиндән шикајәт етмәјә һаггын јохдур, Бану! Бөјүк јарадан һәгиги инсан үчүн ләзым олан нәчибликләрин неч бирини сөндән әсиркәмәмишдир! Сән хошбәхтсән, гызым. Әкәр хошбәхт олмасајдын, халг сәни бу гәдәр севмәзди, сәнин чаван гәлбин дә она бу гәдәр бағланмазды! Сән бизим икид гызымызсән».

Хуршидбану хејирхаһ арзуларыны һәјәтә кәчирәркән чәтинликләрлә дә үзләшәр. Јалныз өз мәнфәәтини күдән, халга хор бәхан әмиси оғлу һидәјәт хан, сатгынлыг, јалтаглыг етмәклә өзүнү чәр мә'мурларынын көзүнә тәпән вә вәзифә сәһиб олмаг истәјән Заһир бәј онун хејирхаһ әмәлләринә мане олурлар. Јорулмаг билмәјән, чәсарәтли хан гызы чәтинликләрлә мүбаризәдә сәбр вә гәтијјәт кәстәрәрәк гәләбә чалыр, онун һагг ишини мүдафиә едәнләрдән гүвәәт алыр, халга даһа дә јахынлашыр. Халгы илә арасындакы сәдди учуруб атмағы гаршысына мәгсәд гојан хан гызы хидмәтчисинә дејир: «Даһа мәнә хидмәтчи ләзым дејил, Бәјим! Кәдин ләјгәгәтлә јашајын. (һәјәчанла) Кәдин кәндиләрә дејин ки, онлар даһа мәнә верки вермәјәчәкләр. Даһа хан гызы Хуршидбанунун кәнди, торпағы јохдур! Дејин ки, мән Хуршидбану Натәван бу әзаблы јоллары онларла бирликдә кәдәчәм! Ону да дејин ки, бу учурумлу јолларын сонунда бизи өз милли бирлијини, азадлыгыны тапмыш азад Азәрбајчан көзләјир!».

Хуршидбану Натәванла бағлы олан тарихи һадисәләр драматург төрәфиндән нә гәдәр бәдииләшдирилиб, идеаллашдырылса да, әсәрдә мүәсир һәјәтәмишлә сәсләшән мәғамлар чохдур. Пјесин мәктәбдә өјрәдилмәсини шәртләндирән амилләрдән бири дә будур.

ЈЕНИ НӘШРЛӘР

«МӘКТӘБЛИНИН ИНКИЛИСЧӘ-АЗӘРБАЈЧАНЧА ЛУҒӘТИ»

«Абитуријент» журналынын хүсуси бурахылышы кими «Мәктәблинин инкилисчә-азәрбајчанча лүғәти» вәсаити чап олунмушдур. Харичи дилләрин, хүсусилә дә инкилис дилинин өјрәнилмәсинә марағын хејли өртдығы бир дөврдә бу лүғәтин бурахылмасында мәгсәд инкилис дилин өјрәнән кәччләрә көмәк етмәкдир.

Орта мәктәбдә харичи дилин тәдрисинин әсас мәгсәдләриндән бири шакирдләрә шифаһи нитг вәрдишләрини мәнимсәтмәк, јә'ни дили бир үнсидјәт вәситәси кими өјрәтмәкдир. Буну әсас тутараг мәктәблиләр вә абитуријентләр үчүн бурахылан бу лүғәтдә диғгәт, әсасән, данышыг лексикасынын инкишаф етдирилмәсинә јөнәлмишдир.

Лүғәт инкилис дили үзрә 5—11-чи синифләрин дәрсликләрини әһәтә едән фәал вә гејри-фәал лексикадан ибарәтдир. Лүғәтә лағрибан 3000 сөз дахил едилмишдир. Сөзләрин јанында сөз бирләшмәләри вә нүмунә чүмләрә дә верилмишдир. һәмчинин лүғәтә гәјдәсыз фе'лләрдән ибарәт чәдвәл дә әләвә едилмишдир. Республикада илк дәфә бурахылан бу типли лүғәт инкилис дилини орта мәктәб програмы чәрчивәсиндә өјрәнәнләр үчүн нәзәрдә тутулур.

НЭСР ЭСЭРЛЭРИНИ НЕЧЭ ТЭДРИС ЕДИРЭМ

Сона ЭЛЭСКЭРГЫЗЫ,

Сәбаил районундагы 162 саялы мектебин мұаллими.

Мүхтәлиф әдәби нөвдән ола-тәсәрләрдин өйрәдилмәси вә гавра-нылмасы өзүмлүүндән елми-мето-дик әдәбијатымызда аз даны-шылмамышдыр. Лакин бу мәсәлә илә бағлы мүхтәлиф синифләрдәки вәзијәтин мүгајисәси, јухары си-нифләрә галхдыгча әдәби нөвләрә мүнасибәтдәки дәјишиклик әтраф-лы арашдырылмамышдыр.

Төчрүбәдән белә нәтичәјә кәлми-шәм ки, синифдән-синифә кечдикчә кеңиш һәјәт ләвһәләрини әкс етди-рән, дүшүндүрүчү вә чидди нәср әсәрләринә шакирдләрдә мејл күчләнир. Бунула бағлы мүшаһи-дәләримин нәтичәләрини һәмкар-ларыма чатдырмағы мөгсәдәјүғү һесаб едирәм.

Әдәбијәт програмына чоҳдан да-хил едилән А. Шаигин «Көч» һекајә-сине бешинчи синиф шакирдләри бөјүк марағ көстәрирләр. Бу, тәса-дуфи дејил; мұаллифин тәһкијә дилинин әјдынылығы, вә ширинлији, тәбиәт һағгында марағлы мә'лумат-лар, чөлбедичи әһвалат вә һадисә-ләрин өзләшмәси шакирдләри алуда едир. Әсәрдәки бу чәһәтләр програмда чоҳ дөгит әкс олунуб: «Һекајәдә вәтәнимизин көзәлли-ләринин, јәјлағ һәјәтинин тәсвири. Тәбиәтин сирләринә инсанын вағиф олмасы, улулардан галан көч адәт-ләри. Һекајәнин дилиндәки ширин-лик, тәсвирләрдәки реаллығ; чөлб-едичи мөгамлар».

Бу тәләбләрин үғурла һәјәта ке-чирилмәси әсәрин тәдрисинә ајры-лан дөрд саатын сәриштәли бөлүш-дүрүлмәсиндән хејли дәрәчәдә асы-лыдыр. Әсәрин өйрәдилмәси үчүр програмда нәзәрдә тутулан дөрд саатын ашағыдакы гәјдәдә бөлүш-дүрүлмәси фәјдалыдыр:

1) Мұаллиф һағгында јығчам мә'-лумат, һекајә һағгында кириш сөзү, мәзмунунун мәнимсәдилмәси — 1 с.

2) Һекајәнин мәзмуну үзәриндә иш — 1 с.

3) Һекајәнин мәзмунунун мәним-сәдилмәси (шакирдләрин мүстәғи ишини тәшкили) — 1 с.

36

4) Һекајәнин тәһлили, парчалары-ифадәли охусу. Һекајә һағгында мә'-лумат — 1 с.

Кириш сөзүндә (бурада һекајәни-тәдриси илә бағлы ән сәчијәви мө-гамлары хатырладырам) ашағыда-кылары әһәт етмәјә чалышырам.

Көркәмли јазычыларымыздан ола-тәсәр Абдулла Шаиг 1881-чи илдә Тифлис шәһәриндә анадан олмушдур. О, илк тәһсилни Тифлиسدә алмыш 1894-чү илдә исә Мәшһәд шәһәри-нә кедәрәк орада давам етдирмиш-дир.

1901-чи илдә Бакыја көчән А. Шаиг бурада мұаллимлиқ фәәлиј-јәтинә башламышдыр. Маариф-пәрвәр јазычы дәрсликләрә чидди еһтијаж олдуғуну баша дүшүб «Ушағ көзлүјү», «Күлзәр» адлы китаб-ларыны јазмышдыр. О, «Мәктүб јетиш-мәди», «Хасаж», «Ел оғлу», «Араз», «Әсримизин гәһрәмәнлары» вә баш-га марағлы әсәрләрин мұаллиф-дир.

Абдулла Шаиг 1959-чу илдә Ба-кы шәһәриндә вәфат етмишдир. Шаигин әсл пешәси мұаллимлиқ ол-мушдур. Бәлкә елә бунә көрә о, ушағларын һәјәтины чоҳ јахында-изләјә билмиш, өз әсәрләриндә јәд-дағалан ушағ образлары јәрат-мышдыр. Бу күн биз онун белә ма-рағлы әсәрләриндән олан «Көч» һе-кајәсини өйрәнәчәјик. Һекајәдә вә-тәнимизин көзәлликләринин, јәјлағ һәјәтинын тәсвири, улу бабалары-мыздан галма көч адәтләри илә та-ныш олачағ, Һекајәнин дилиндәки ширинлик, тәсвирләрдәки реаллығ сизи овсунлајачағ. А. Шаигин јаз-мыш олдуғу «Көч» һекајәси чанлы тәбиәтин гојнуна гияби сәјәһәтдир Ушағлар үчүн нәзәрдә тутулмуш бу һекајә мәнз ушағын дили илә сөјлө-нилир.

Һекајә мәј күнләринин бириндә шәһәрдән јәјлаға көчән, бир аилә-нин сәфәринин тәсвири илә башла-јыр. Јазычы шәһәр вә көнд һәјәти-ны мүгајисә едир, шәһәри тозлу, ку-рултулу, исти адландырарағ, үстүн-лүјү тәбиәтин саф гојнуна вердији-

ни кизләтмир. Дүшүнчәләрини «Азәрбајчан!.. Доғма вәтәнимин кө-зәл тәбиәти вардыр» сөзләри илә ифадә едир. Бунун архасынча о, вәтәни елә һејранлығла, һәссаслы-ла тәсвир едир ки, буну анчағ ади јазычы мүшаһидәси сәјмағ мүмкүн-олмур. Бу, вәтән үчүн дөјүнән бир гәлбин вәрәгләрә сәпәләнмиш одлу севкисидир. Һекајәдәки тәбиәт тәс-вирләрини охудуғча јада Сәмәд Вур-ғунун «Азәрбајчан» ше'ри дүшүр. Бәлкә она көрә ки, һәр ики әсәр еј-ни ифтихәрлә, ејни һәрарәтлә јазыл-мышдыр.

Гонағлар кәлиб јәјлаға чатырлар Бурада онлары мөһрибан, гонағсе-вәр ев саһибләри көзләјир. Тезлик-лә алачыларыны һазыр едән шә-һәрлиләрин јәјлағ һәјәти башлајыр вә бурада күнләр бир-бириндән ма-рағлы, рәнкарәнк кечир. Данышы-лан һадисәләр о гәдәр ширин дил-лә тәсвир олунур ки, охучу да һека-јәнин гәһрәмәни илә бәрәбәр һәм-ин әһвалатларын ахарына дүшүр. Көрим бабанын сәһбәтиндән дој-мур.

Тәхминән бу мәзмунда гурдуғун кириш сөзүндән сонра һекајәнин охусуна кечирәм. Бир парчаны өзүм ифадәли охујурам. Шакирдләрдә һекајәнин мәзмунуна мұвафиг овға-тын јаранмасына сәј едирәм. Сон-ра биткин парчалара ајырдығым һиссәләри ајры-ајры шакирдләре охудур, бу просесдә чәтин сөз вә ифадәләрин изаһына, мәтналты мә'-наларын әјдынлашдырылмасына диггәт јетирирәм. Бир сыра чәтин сөзләрин мә'насынә шакирдләри-фәал иштиракы илә әјдынлашдыры-рам.

Бә'зи сөзләрин, ифадәләрин (гам-чы, сүмсү, алачығ, көчә алачығ, «Дур-суну ајы басыб» вә с.) изаһы онла-рын синонимләринин, јахуд анто-нимләринин тапылмасы илә апары-лыр. Дәрсин сонунда мәзмунла бағ-лы деталларын јада сахланылма-сы; мәтин даһа јахшы гавраныл-масы үчүн мүсаһибә апарырам. Мү-саһибәдән кичик эпизоду хатырла-дырам:

М. — Һекајәдә верилмиш һадисә-ләр һарада баш верир?

Ш. — Һадисәләр јәјлағда баш ве-рир.

М. — Илин һансы фәслидир?
Ш. — Әсәрдә јаз фәслинин тәсвир олундуғуну асанлығла баша дүшү-рүк.

М. — Јәјлағын тәсвиринә аид ну-мунәләри ким хатырлајар?

Ш. — Һекајәдә охујуруғ: Дағларын арды-арасы кәсилмир, зәнчир кими бир-биринә һөрүлмүш, бир-бирини гучаглајарағ дурур. Гочаман бир дағын тәпәсинә галхдығ.

І. Ш. — Бу јер галын, сых мешә-лик, чылпағ гәјәлығ, учурумлу дәрә-ләрдә гучаглашмышдыр.

ІІ. Ш. — Узағда бир тәпә әтәјиндә беш-он алачыгдан ибарәт оба көрү-нүрдү.

ІІІ. Ш. — Ахшамлар гојун-гузу мә-ләшә-мәләшә обәја дөнәркән, сәс-дән гулағ тутулурду.

ІV. Ш. — Дағ чичәкләринин, чөкә ағачларынын рајиһәси, булағларын шырылтысы, гушларын етүшмәси, гузуларын мәләшмәси, итларын һү-рүшмәси бир-биринә гарышарағ обәја башга бир рәнк, башга бир шәкил верирди.

А. Шаигин «Көч» әсәриндән әввәл Ә. Мәммәдханлынын «Буз һејкәл», М. Чәлалын «Итә атарам, јада сәт-марәм» һекајәләри, «Једди нар чу-буғу», «Мәликмәммәд», «Көјчәт Фәтмә» нағыллары тәдрис едилир Төчрүбәдән билирәм ки, шакирд-ләр үчүнчү рубун сонунә јахын тәд-рис олунан «Көч» һекајәсини асан-лығла гавраја билирләр. Одур ки, ајры-ајры шакирдләрин һекајәнин мәзмунуну данышмасына (нағыл ет-мәсинә) еһтијаж һисс етмирәм.

Икинчи сәәт охунмуш һиссәләрит (Һекајәдән мұајјән парчанын мүс-тәғил охунмасы ев тапшырығы кими верилир) мәзмунунун сорушулмасы илә башлајыр. Бу просесдә чалы-шырам ки, шакирдләрим әсәрдәки һадисәләр, сурәтләр һағгында дә мұһакимә јүрүтсүнләр. Бу мөгсәд-лә шакирдләрин мүстәғил фикир сөј-ләмәләринә имкән јарадырам.

Һекајәнин тәдриси просесиндә өл-мәз шаиримиз Сәмәд Вурғунун аша-ғыдакы сөзләрини даһма диггәт мәркәзиндә сахлајурам: «Бәди сөз ушағ гәлбини баһар кими шә-фәғләндирмәји бачардығы кими, ону зүлмәтләрдән, туфанлардан, фыр-тынәлардан кечмәјә, мұбаризәјә,

37

инкишаф вә тәрәггитә һазырлама-
лыдыр. Ушагларымыз севинмәклә
јанашы, пәришан олмаға, күлмәклә
бәрәбәр ағламаға, мүтәәссир ол-
маға да алышмалыдыр».

Шакирдләрим јашыдлары ола-
балача гәһрәманла јашајырлар,
онун бүтүн һәрәкәтләрини санки төг-
лид едир, өзләрини онун јериндә
тәсәввүр едирләр; онун кими се-
винир, хәјала далыр. Өзләрини та-
биәтин гәһрәманда һисс едирләр.

Сонраки дәрс саатларында һека-
јәдәки конкрет әһвалатларын, һа-
дисәләрин үзәриндә дәјаныр, ша-
кирдләрин диггәтини тәһкијә дили-
нин ширинлијинә чәлб едирәм. Бу
әһвалатларын, һадисәләрин маз-
муну овчулугла бағлы олса да, һе-
кајәтләрин һәр бири өзүнәмәхсус-
луғу илә сечилер. Кәрим бабаның
һекајәтләриндән бири пәләнклә
бағлыдыр.

Һәмин эпизодун охусундан сонрә
әсәсында ашағыдакы суаллар дәја-
нан мүсәһибә апарырам:

1. Кәрим бабаны пәләнк овунә
чыкмаға нә мәчбур етди?

2. Пәләнк өз ову илә нечә рәфтар
едир?

3. Үч һүчумла овуну әлдә едә
билмәјән пәләнкин күсүб кетмәси-
нин сәбәбини нечә изаә едәрсиниз?

4. Пәләнки өлдүрән Кәрим баба
нә үчүн пешман олур?

5. Кәрим бабаның өлдүрдүјү пә-
ләнклә бағлы гоншуларә сөјләдији
«Борчалы торпағында бир икид вар
иди, о да бу күндән јашамыр» сөз-
ләри һансы фикри ифадә едир?

Суаллар тәкчә мазмуну хатырлат-
магла мәһдудлашмыр; шакирдләр
үчүнчү вә дөрдүнчү суала чәваб вер-
мәк үчүн кидди дүшүнмәли, зейни
ахтарышларә гошулмалы, өзүнә тәһ-
лил элементләри дахил едән чәваб
вермәлидирләр. Хүсусән сонунчу
суал шакирдләрдә бөјүк чанланма-
ја, мүбәһисәјә сәбәб олур. Мән белә
бир фактдән мәһнун олурам ки, һәр
ил синфимдә бу суала әсасланды-
рылмыш чәваб верән шакирдләр
олур. Бу чәваблары үмумиләшди-
риб дејирәм ки, Кәрим бабаның де-
дикләри пәләнкин икидлијини, мәр-
длијини гәбәрың шәкилдә чәтдырмаг
үчүн јериндә сөјләниш сөзләрдир.
Кәрим бабаның гоншуларә сөјләди-

38

ји һәмин сөзләр һәм дә онун өзүнүң
тәвәәкарлығы барәдә охучудә хоң
тәәссурут ојадыр.

Һекајәдәки диқер эпизоду (га-
ранлығы дүшүб евинә гајыда бил-
мәјән овчуну — Кәрим бабаның ата-
сыны пәләнкин өз «евиндә» — ма-
ғарада гонаг кими гәбул етмәси)
шакирдләрдән биринә данышдырыр,
пәләнки икид һејван һесаб едән Кә-
рим бабаның бағлы олдуғуну бир
дәһа нәзәрә чәрпдырырам.

Мазмунун мәһнимсәдилмәсинә һәср
едилән дәрсләрдә тәбиәт һагғын-
да, һејванлар барәдә верилән мә-
луматларын шакирдләр үчүн јени
олдуғуну мүшәһидә едирәм. Елә
буна көрә дә һәмин эпизодларын
үзәриндә хүсуси дәјаныр, мәктәб-
лиләрин дүнијәкөрүшүнүн зәңкин-
ләшмәсинә чалышырам. Итин вәфа-
лы ев һејваны олмасы барәдә чоң
данышылдығыны јада салыр, Гызы-
лын һүнәринә һәср едилән сәһифә-
ләрин синифдә охусуну тәшкил еди-
рәм. Тәчрүбәмдән билирәм ки, әдә-
тән шакирдләр ев тапшырығы әл-
масалар да биринчи дәрәсдән сонра
евдә һекајәни бүтөвлүкдә охујур-
лар. Бу, сонраки дәрсләрин вахт
бүдчәсиндән сәмәрәли истифадәјә
имкан верир. Кәрим бабаның гызыл-
гушла бағлы сөһбәтиндән данышы-
лан эпизоду синифдә охутмурам.
Шакирдләрин мүстәгил охудуглары
Һәмин эпизодун мазмунунун дәһә
дәриндән мәһнимсәнилмәсини тә-
мин етмәк мәгсәдилә ашағыдакы мү-
сәһибәни апарырам:

М. — Кәрим бабаның чубугдан һа-
зырладығы сүмсүдән овчулар нә
мәгсәдлә истифадә едирләр?

Ш. — Сүмсүдән чыхардығы сәс
баласыны чағыран гызылгушун сө-
синә чоң охшајыр. Овчулар гызыл-
гуш балаларыны овламаг, торә сәл-
маг үчүн сүмсүдән истифадә едир-
ләр.

М. — Гызылгуш јувасыны һансы
јерләрдә тикир?

Ш. — Гызылгуш јувасыны чоң вахт
су кәнарында, уча ағачларын ба-
шында тикир.

М. — Бунун сәбәбини ким изаә
едер?

Ш. — Гызылгуш овладығы гушун
чөмдәјини суда төртәмиз јумасә ба-
лаларына вермәз.

Гызылгуш онә көрә уча ағач се-
вир ки, онларә әл-әјәг дәјмир, ба-
лаларына учмағы асан өјрәдир.

М. — Гызылгуш балаларыны нечә
јемләјир?

Ш. — Балалар лап кичик оландә
онларә гән једирир. Јәһни овладығы
гушун ганыны ичән ана гызылгуш
сонрадан ону гусуб балаларына је-
дирир.

М. — Бәс балалар бөјүјәндән сон-
ра онлары нә чүр једирир?

Ш. — Ана овладығы гушун бәдә-
нини парчалајыр, чөмдәјини судә
төртәмиз јудугдан сонра балалары-
на једирир.

М. — Балалар ганадланәндән сон-
ра нечә олур?

Ш. — Гызылгуш, овладығы гушу ју-
васына јахын јерә кәтирир, сүмсү сө-
синә бәнзәр сәслә онлары чағырыр,
сонра овуну бураһыр. Ганадланың
гачмаг истәјән ову балалар тутуб је-
јирләр.

Тәдрис етдијим бүтүн әсәрләрдән
шакирдләрин тәрбијәви нәтичә чы-
хармаларына диггәт јетирирам. Бу,
хүсусән тәһлил проессиндә апарычы
јер тутур. Елә буна көрә дә тәһлил-
дә һадисәләрин тәсвирини вермә-
јин, гуру нәсиһәтин, сөзчүлүјүн әлеј-
һинәјәм. «Көч» һекајәсинин тәдри-
си баша чәтдыгдан сонра бешинчи-
ләр — әһвалаты данышан шәһәрли
огланың һәмјашыдлары белә бир
гәһнаәтә кәлмәлидирләр ки, Азәр-
бајчан торпағынын гәдрини бил-

мәк вә онун көзәлликләриндән, сөр-
вәтләриндән јарарланмаг лазым-
дыр. Бунун үчүнсә, илк нөвбәдә Вә-
тәни севмәк, ону көз бәбәји кими го-
румаг вачибдир. Үмумијјәтлә, бу
һекајәнин тәдрисиндә шакирдлә-
рин вәтәнимиз барәдә кениш мә-
лумат газанмаларына чалышырам.
Бу мәгсәдлә Азәрбајчан Республи-
касынын географи хәритәсиндән ис-
тифадә едирәм. Вахтилә сојдашла-
рымызың јәј фәслиндә јәјлағы ол-
муш көзәл мәскәнләрин — гәртаг
јувасы Лачын дағлары, көзәл Шуша,
Иса булағы, Чыдыр дүзү, Губадлы
дағлары, ахар-бахарлы, һавасы хәс-
тәләрә шәфа верән Кәлбәчәр вә елә
чә дә вәтәнимизин диқер дилбәр ку-
шәләринин мәнфур ермәниләрин
тапдағы алтында инләдијини шакирд-
ләрин нәзәринә чәтдырырам. Ша-
кирдләрдән јада һансы рајонларә
динчәлмәјә кетдикләрини сору-
шурам. Мәлум олур ки, онларын
чоңу гачын ушагларыдыр вә дағ-
ларын саф һавасына, булагларын
бал сујуна һәсрәтдирләр. Вәтәнлә-
ри дә онларын һәсрәтини чәкир...

Тәһлилә һәср олунан дәрәсдә пеј-
жазларын үзәриндә хүсуси дәјаны-
рам. Шакирдләрин диггәтини вә-
тәнимизин көзәл тәбиәтини јазычы-
нын һансы усталыгла әкс етдири-
јинә чәкирәм. Ајры-ајры сөзләри,
чүмләләри охудар, шакирдләрдә
сөзә һәссас мунасибәтин форма-
лашмасына чалышырам.

ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ҺУМАНИЗМ ТӘРБИЈӘСИ

Күләбәтин МӘҺӘРРӘМЛИ,

Бакыдакы 164 сәјлы мәктәбин мүәллимни.

Тәһсилн һуманистләшдирилмә-
си идејасы јени дејилдир; классик
педагоглар да бу проблемә заман-
заман диггәт јетириш, хүсусән өј-
рәдәнлә өјрәнәнин сәһими, инсани
мүнасибәтләрини өн плана чәкмиш-
ләр. Бу, тәбиндир; јалныз гәршы-
лыгы етимад, һөрмәт вә сәһимиј-
јәтин мөвчудлуғу шәраитиндә тө-
лим-тәрбијәнин гәршысында дураң
вәзифәләрин уғурлу һәлли мүмкүн
ола биләр. Бу да маралыдыр ки,
бүтүнлүклә амирлик аб-һавасынын

һаким олдуғу совет мәктәбиндә да
һуманист идејаларын әсас көтүрүл-
мәси чағырышлары ешидилдирди.
Һәм дә бу, кампанја характерин-
дә олурду, белә демәк мүмкүнсә,
мөвсүми сәчијә дашырырды. Јәһни
гыса бир мүддәт курулту, һај-күј го-
парылыр, конфранслар, јығынчаг-
лар кечирилир, мәгаләләр чәп олу-
нур вә бирдән-бирә дә үнудулур, ил-
ләрлә јада дүшмүрдү. Совет тәһсил
системинин күчсүзлүјүнүн бир өлә-
мәти дә елә бу формализм иди.

39

Беле бир чөһөт дө јада салынма-
лыдыр ки, бу күн төһилин гуманист-
лашдирилмэсиндөн данышанда
данышанда мүнәсибәтләр
асасан мүнәсибәтләр—шакирд
мүнәсибәтләр өч планга чөкилди.
Бизчө, бәтләри өч планга чөкилди.
Бизчө, мәнәсәләре мүнәсибәтләр
бахымдан вә кеңиш јанашмаг
лазымдыр. Јә'ни төһи-
силин гуманистлашдирилмәси јал-
ныз мүнәсибәтләр мүнәсибәтләр
ринин инсанпәрвәрлик, хејирхаһлыг
әдаләтли зәмин үзәриндә көклән-
мәси илә мәһдудлашмыр. Бураде
бир нечә истигамәтин мөвчудлуғу-
ну гәбул етмәк вә һәр биринин ма-
һијјәтини әдјнләшдирмагдан сөһ-
бәт кедә биләр. Бу истигамәтләри
биз ашағыдакы шәкилдә (фәргли
мөвгеләрин, тәклифләрин олмасы-
ны да төһи сајырыг) тәсәввүр еди-
рик.

Биринчи истигамәт. Тә'лим васитә-
ләринин шакирдләр үчүн күччәтән
сөвијјәдә олмасынын тә'мин едил-
мәси. «Тә'лим васитәләри» анлајы-
шына фәннин програмыны, дәрсли-
ји, дидактик материаллары, әләвә
мә'лумат мәнбәләрини дахил еди-
рик.

Мүрәккәбләшдирилмиш, шакир-
дин јаш вә билик сөвијјәсиндөн јүк-
сәк олан програм вә дәрсликләрин
мәктәбә јол ачдығы шәраитдә һан-
сы гуманистликдән данышмаг олар?
Шакирд дүшүнчәсинә сығмајән
проблемләрин бәди һәллине хид-
мәт едән әсәрләрин тәдриси тә'ли-
мә гуманист јанашма тәләбинә
зиддә дејилми?

Тәчрүбәдә дәнә-дәнә мүнәсибәдә
етмишәм ки, ағыр тә'лим материала-
лыны гәврәјә билмәјән шакирд әсә-
биләшир, һәвәсдән дүшүр, һәттә
мүәллимлә сәрт давраныр. Буну
вәхтәндә анламајән тәчрүбәсиз кәнч
мүәллим беле шакирдин сәрт дав-
ранышына сәрт рәфтарла чәваб ве-
рир. Зиддијјәт вә мүнәгишәнин бү-
нәврәси гојулмуш олур. Тәбиидир
ки, беле шәраитдә гуманист мүнә-
сибәтдән данышмаг јерсиздир. Де-
мәли, програм вә дәрсликләрин вә
үмүмијјәтләр дәрсдә истифада еди-
лән бүтүн тә'лим материалларынын
синфин сөвијјәсинә үгүнлуғу тәдрис
ишинә гуманист мүнәсибәтин әсә-
синдә дәрһәмәлидыр.

Нисалләр вәзәр салаг.

Мөвчуд әдәбијјәт програмы тотә-

литар режим дөврүндән әјрилмағы-
мыза имкән јәрәтмәси бахымындан
чох үғурлудур. Бу програмда мил-
ликлә бәшәри дәрәсләрин узлаш-
дырылмасы јүксәк сәришәтә илә һә-
дәдәләшдирилмиш, мөһкәм систем
јарадылмышдыр. Әјдндыр ки, про-
грам вә дәрслијин үғуру тәчрүбәнин
сынағы илә мүнәсибәтләр олан бу про-
грамда әјры-әјры синифләрдә өјрә-
дилмәси нәзәрдә тутулан бә'зи әсәр-
ләрин әвәз едилмәси еһтијәчини
ортаја гојмушдур. Әлбәттә, бу, мә-
ним шәхси гәнәәтмәдир, тәчрүбә-
дән чыхардығым нәтичәдир. VI си-
нифдә Габилдин «Сөһвә дүшәндә је-
римиз», Б. Ваһабзадәнин «Һәјәт, сән
нә ширинсән?», С. Вурғунун «Өлүм
севинмәсин гој» әсәрләрини тәдрис
едәркән, сөзүн һәгиги мәнәсиндә,
әзәб чәкирәм. Ахы бу әсәрләрдә бә-
ди һәлли верилән проблемләрин
маһијјәтини 12 јашлы ушаға баше
салмаг әзәблы ишдир, бу, чох вәхт
исә һеч мүмкүн олмур...

Беле нүмунәләр, аз да олса, ди-
кәр синифләрин програмларында да
вар.

Јухары синифләрин әдәбијјәт
дәрсликләринин тәкмилләшдирил-
мәси, әјры-әјры мөвзуларла бағлы
материалларын јығнамлашдырыл-
масы фәјдалы оларды. Бунларын нә-
зәрә алынмасы үмүмән үғурлу олан
әдәбијјәт дәрсликләримизи шә-
кирдләримиз үчүн севинч мәнбәји-
нә чевирәр.

Икинчи истигамәт. Тә'лим матери-
алынын вердији имкәндән максимум
истифада едилмәси.

Е'тираф едилмәлидир ки, гума-
низм тәрбијәсинин формалашды-
рылмасы бахымындан мәктәб фән-
ләри сырәсиндә әдәбијјәтин мүстәс-
нә әһәмијјәти вәр. Гәдим тарихә ма-
лик олан, зәнкинлији илә сечилән
әдәбијјәтимыз гуманист идејалар-
ла јоғрулмушдур. Инсана һөрмәт,
онун ләјгәтини уча тутмаг истар
классик, истарсә дә сонракы дөвр-
ләрдә јаранан әдәбијјәтимызын баш
мөвзусудур. Инсанын әмәјини дәр-
јәрләндирмәк, зәһмәт адамыны кә-
мил инсан кими тәсвир вә тәрәннүм
етмәк тарихин мүнәсибәт дөнәмләр-
риндә јәшәјиб јарадан сөнәткарла-
рымызы даһа чох дүшүндүрмүшдүр.

Хејирхаһлыг, еһтијәчи оланlara тә-
мәнәсиз јәрдым етмәк, нәмәрдли-
јин мүнәсибәтдә аличәнәблыг
мәрдилик кәстәрмәк, гәддәрлыга,
әмәнәсизлыга, зүлмә, шәрә нифрәт
вә с. әсрләр боју јаранан әдәбијјә-
тимызда өз әксини тапан башлыча
мөвзулардыр. Демәли, әдәбијјәт
фәннинин тәдриси просесиндә бу
әхлаги кәфәјјәтләрин кәнч нәслә
ашыланмасы үчүн әлверилиш имкән
јараныр вә бундан әдәбијјәт мүнә-
лимләри јан кәчмәмәлидирләр. һәм
дә марағлыдыр ки, бу нәчиб сифәт-
ләр әдәбијјәтимызын һәр ики голу-
на — шифәһи вә јазылы — ејни дәр-
рәчәдә аиддир. Халғымызын јәрәт-
дығы аталәр сөзләриндә, рәвәјәт-
ләрдә, әфсанәләрдә, нағылларда,
дастанларда вә диқәр нүмунәләрдә
инсана һәгиги мәнәбәттин гәбарыг
ифадәсини көрүрүк.

Бу истигамәтдә апарылан ишин бү-
нәврәси әдәбијјәтин бир тә'лим
фәннин кими тәдрис едилдији V си-
нифдән башланмалыдыр. һәммин си-
нифдә фолклор нүмунәләринин хеј-
ли јер тутмасы да мүнәслимин иши-
ни асанлашдырыр. Бу синифдә илч
өјрәдилән мөвзулардан «Басатын
Тәпәкәзү өлдүрмәси» боју тәдрис
едиләркән Арузун хејирхаһлығыны,
инсанпәрвәрлијини унудан, она пис-
лик едән Тәпәкәзүн чәзәсинә чатма-
сы хејирин шәр үзәриндә гәлә-
бәси кими тәғдим едилмәлидир.
Сонракы мөвзулардан «Мәликмәм-
мәд» нағылы кечиләркән бу фикир
даһа да дәринләшдирилмәлидир.
Мәликмәммәдин дивә, шәр гүвәлә-
рә галиб кәлмәси әдаләтин, һагғын,
хејирхаһлығын гәләбәси кими ги-
мәтләндирилмәлидир. Бу мөвгә
«Көјчөк Фатманын нағылы» өјрәди-
ләркән өзүнү даһа гәбарыг кәстәр-
мәлидир; Фатманын хошбәхт олма-
сынын, ағ күнә чыхмасынын сәбәби
онун инсанпәрвәрлији, хејирхаһ вә
әмәксевәр олмасы илә изаһ олун-
малыдыр. Пислији өзләрини пеше
едән, пахыл, хәбис адамларын тәле-
јинин үғурсуз олачағына диггәт чә-
килләлидир.

Үмүмијјәтләр, фолклор нүмунәлә-
ринин үстүнлүк тәшкил етдији V си-
нифдә халғымызын инсанпәрвәр-
лик, хејирхаһлыг, шәрә, пислији ниф-
рәт кими милли мәнәви дәрәсләри-

нин шәкирдләре ашыланмасына әл-
вәришли имкән јараныр вә бу им-
кәндән һәр бир мүнәслимин истифа-
да етмәси вәчибдир.

Бу истигамәтдә апарылан иш VI
синифдә даһа да дәринләшдирил-
мәлидир. Буна «Гарача гыз», «Сәда-
гәтли достлар һагғында», «Кәрван
дәјанды» вә диқәр јазылы әдәбијјәт
нүмунәләринин өјрәдилмәси просе-
синдә шәрәт јараныр.

Тәчрүбәдән билирәм ки, шакирд-
ләр «Гарача гыз» һекајәсинә хүсу-
си марағ кәстәриләр. һәмјашыдлары
олан бу гызчығазын көзәл мәнәви
кәфәјјәтләри, хүсусән хејирхаһ ол-
масы, башгасынын һәјәтины хиләс
етмәк үчүн өзүнү фәда етмәси шә-
кирдләри һејран едир вә дүшүндү-
рүр. Әсәрин вердији бу имкәндән сә-
мәрәли истифада едилмәли, шәкирд-
ләрдә хејирхаһлыг, инсанпәрвәр-
лик, нәчиблик кими кәфәјјәтләрин
формалашмасына сәј кәстәрилмә-
лидир. Бу һекајәни тәдрис едәркән
шәкирдләрин диггәтини беле бир
чөһәтә јөнәлдирәм ки, әсәр боју
Гарача гызга ики мүнәсибәтин шәһи-
ди олуруг. Бир груп — Јасәмән, бү-
түн гарачы дәрәси, Пири баба, Ағча
ханым, һүсәјнгулу ағанын нөкәрлә-
ри бу кимсәсиз гызы севир, она рәғ-
бәт бәсләјирләр. Бир нечә адамын
— Јусифин, Пәричәһан ханымын исә
Гарача гызы көрмәјә көзү јохдур.
Бу сонунчуларын Гарача гызга мән-
фи мүнәсибәтләри онларын өзләри-
нин мәнфур, хәбис тәбиәтләриндән
доғур. Гарача гызы севмәмәк, онә
һөрмәт етмәк мүмкүн дејил. Онун
хејирхаһлығы, инсанlara мәнәбәт-
ти, әмәксевәрлији, үзүјсә олмасы
һамыда рәғбәт доғуруг. Кичик јаш-
ларындан јетим галан Туту гарачы
гадынына — Јасәмәнә мәрһ салыр,
ону ана кими севир. Өзүнүн көзәл,
саф, мәнәви кәфәјјәтләри илә тәк-
чә Јасәмәни јох, бүтүн гарачы дәр-
тәсинин севимлиси олуру. һүсәјнгулу
ағанын евиндә дә бу гыз һамынын,
хүсусилә ашағы тәбәгәнин әзизи
олуру. Ону охучу да севир вә әсәрин
сонунда јанылмадығына севинир; бу
инсанпәрвәр гыз өзүнү тәһлүкәјә
атараг досту Ағча ханымы өлүмдән
хиләс едир...

Әдәбијјәтимызын әдәби-тарихи
әсәсдә өјрәнилдији јухары синиф-

ләрде гуманизм төрбијәсинин формалашдырылмасы үчүн мұәллимим имканлары даһа да кенишләнир. IX синифдә шифаһи халг әдәбијјаты нүмүнәләринин тәдрисиндә, хусусән «Дәдә Горгүд»ун өјрәдилмәсиндә һәммин проблем диггәт мәркәзиндә сахланмалыдыр.

Бу синифдә әјры-әјры сәнәткарларын һәјәт вә јарадычылығынын өјрәдилмәсиндә дә һәммин истигамәтдә иш апарылмасына әлверишли имкән јараныр. Јазычынын һәлә һәјәти һаггындакы материалын өјрәдилмәсиндә онларын инсанлара гуманист мүнәсибәтләри, әмәксевәр, әдаләтли вә хејрхәһ олмалары кестәрилмәлидир. Бу истигамәтдәкы иш јазычыларын јарадычылығы бәрәдә үмуми мә'луматын верилмәсинә һәср едилән дәрсдә зәнкинләшдирилмәли, онларын әсәрләринин әјрыча өјрәдилмәси үзрә кечилән дәрсләрдә исе даһа да дәринләшдирилмәлидир. Мәсәлән, елс һәммин синифдәчә Низаминин һәјәти өјрәдиләркән бу сәнәткарын гуманист идеалларын чарчысы олмасы бәрәдә шакирдләрдә илкин тәсәвүр јарадылмалыдыр. Ашағыдакы мисраларын бу мөгәмдә шакирдләрә чатдырылмасы јеринә дүшәр:

**Чалыш, инсанларын ишинә јара,
Кејсин әмәлиндән дүнја зәрхара.
Бачарсан һамынын јүкүнү сән чәк,
Инсана ән бөјүк архадыр көмәк.**

Инсанын гүдрәтинә бөјүк инамы олан шаир ону јер үзүнүн әшрәфи сәјыр, ләјәгәтини уча тутур. Низаминин гуманист бахышлары бүтүн әсәрләриндә өз кениш әксини тапмышдыр. О, лирик ше'рләриндә, хусусән гәсидәләриндә зүлл вә һагсызлығы кәскин писләјир, инсафлы, әдаләтли, хејрхәһ олмағы төвсијә едир. Шаирин «Олар» радифли гәсидәсиндәкы фикирләрин шакирдләрә чатдырылмасына әјрыча диггәт јетирилмәлидир:

**Ган ичән олма чох аләмдә ки,
әмрүн аз ола,
Чох јејән јох јашмаз, ахыры
зилләтдә олар.
Көмәк ет аләмә, аләм дә сәнә
јар олсун,
Достун олмәзсә, һәјәтин да
фәлакәтдә олар.**

Низаминин «Сирләр хәзинәси»ндәкы «Султан Сәнчәр вә гары», «Залым падшаһлә заһидин дастаны», «Кәрпичкәсән гоһанын дастаны», «Сүләјман вә әкинчи» һекајәләри бәрәдә мә'лумат вериләркән гуманист гәјә ачыгланмалы, мәнимсәдилмәлидир.

Шаирин әјрыча өјрәдилән «Хосров вә Ширин» поемасынын тәдрисинин бүтүн мәрһәләләриндә гуманизм төрбијәсинин реаллашдырылмасы үчүн јаранан әлверишли имкәндән истифадә едилмәлидир. Әдаләтли, инсанпәрвәр һөкмдар образларынын — һүмруз, Ширин — төһлилинә хусуси диггәт јетирилмәлидир.

Үчүнчү истигамәт. Мүәллим—шакирд мүнәсибәтләринин јени мәзмунда гурулмасы.

Тәһсилин гуманистләшдирилмәси мүәллим-шакирд мүнәсибәтләриндә јени чаларларын ортәјә чыхмасына сәбәб олур. Е'тираф едәк ки, Совет мөктәбиндә тәһсил алаң биз мүәллимләрә даһиллимиздәкы амирлик, һөкм етмәк иддиасыны, мејлини, чох һалларда боғмағ, өзүмүздән узаглашдырмағ мјүәссәр олмур. Ушағын — шакирдин кичик гәлб әлминә даһил олмағын јолларыны ја билмирик, ја да буна һөвәсимиз олмур. Шакирдә шөхсијәт, фәрд кими јанашмағ вә һөрмәт етмәк тәһсилин гуманистләшдирилмәси јолунда мүһүм әддимдыр.

Фикримизчә, шакирдә гуманист мүнәсибәт мјүәјән гадағалары вә ејни заманда тәләбкарлығы нәинки рәдд етмир, әксинә, мүәллимдән бу сәһәдә даһа диггәтли вә мәс'улијјәтли олмағы тәләб едир. Гуманист мүнәсибәт шакирд өзбашыналығына имкән вермәк дејилдир. Гуманист мүнәсибәт шакирди әркејүнләшдирмәк дејилдир. Шакирд һәр әддимында һисс етмәли, баша дүшмәлидир ки, әмәлләриндәкы һансы чәһәт бөјәниләчәк, һансы писләнәчәк.

Педагожи елмимиз һәлә чох иш көрмәлидир. Мүәллимләримизә тугарлы төвсијәләр верилмәлидир. Орта мөктәбдә чалышан мүәллимләримиз исе бу күн бир принципи әсәс көтүрмәлидир — дәрс дејим һәр бир шакирд өз өвладымдыр!

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ЈАЗЫ ИШЛӘРИНИН АПАРЫЛМАСЫ ҺАГГЫНДА

Әли ИСКӘНДӘРОВ,

Нәсими Рәјон Тәһсил Шө'бәсинин методисти.

Мүшәһидәләримдән әјдын олур ки, орта мөктәбләрдә Азәрбајчан дили вә әдәбијјатдан јазы ишләринин апарылмасында мјүәјән алашылмазлыглар вәр. Мәсәлән, Азәрбајчан дили дәрсиндә јаздырылаң иншаларла әдәбијјатда јаздырылаң иншалар арасында олаң фәрг бә'зән баша дүшүлмүр, нәзәрә алынмыр. Бизчә, Азәрбајчан дилиндә истәр өјрәдичи, истәрсә дә јохламе иншалар бир саата апарылмалы икинчи саат исе сәһвләр үзәриндә ишә әјрылмалыдыр. Анчағ бә'зи мүәллимләр Азәрбајчан дилиндә иншаны ики саата апарып, сәһвләр үзәриндә ишә вәхт әјырмыр, бә'зиләри исе бу ишин нәзәри биликләрин өјрәдилмәсинә әјрылмыш саатларын һесабына көрүр. Еләләри дә вәр ки, бир саат һазырлығы, ики саат иншанын апарылмасына, јахуд бир саат һазырлығы, бир саат апарылмасына, бир саат да төһлилә әјырыр. Јазы ишләринин бу чүр апарылмасы, мәнчә, мөгсәдәүјүн дејил.

Әдәби мөвзулардан фәргли сәрбәст, тәсвири вә мүһакимә характерли јазыларда мөвзу конкрет олур вә ону жиришсиз, мәтләби бирбашә изаһ етмәјә еһтијач дүјүлүр. Мәнчә, бу чүр мөвзуда јазылаң иншаларын һазырлығына да бир саат вермәјә еһтијач јохдур. Она көрә ки, шакирдләр узун мүддәт әрзиндә газандығлары биликләрини, көрүб дүјдугларыны үмумиләшдирмәк јолу илә иншаны јазмалыдырлар. Бунун үчүн мүәллима беш-алты дәгигә вәхт бәс едир ки, шакирдләрә истигамәт версин вә онлар едә иншәја һазырлашсынлар.

Бә'зи мүәллимләр инша вә ифадә јазыларын төһлилинә апарсалағ дә, журналла ән'әнәви оларағ «Сәһвләр үзәриндә иш» јазырлар. Мәнчә, бу дәрсдә инша вә ифадә јазылар

һәм дә кениш төһлил олунмалыдыр. Она көрә дә журналла «Инше (вә ја ифадә) јазыларынын төһлили вә сәһвләр үзәриндә иш» јазылса, даһа мүнәсиб олар.

Әдәбијјатдан исе јохлама инше јазыларла верилән ики саатын бир сааты иншанын јазылмасына, бир сааты исе јазынын төһлили вә сәһвләр үзәриндә ишә верилмәлидир. Бу просес, мәнчә, VIII синфин ахырынчы рүбләринә гәдәр етмәлидир. Сонра синфин сәчијјәсиндән асылы оларағ, инша јазылар гоша саатла апарылмалыдыр. Анчағ нәзәрә әлмағ ләзимдыр ки, шакирдләрин бә'зиләри икинчи 45 дәгигәнин јарысында, бә'зән дә үчдә бириндән фәјдалы истифадә едә билир, сонра јорулурлар.

Ола биләр ки, шакирдләр VIII синфи гуртарана гәдәр бу вәрдишләрә јијәләнә билмәсинләр. Бу просес IX синифдә даһа чидди вә ардычыл характер дашымалыдыр. Үмумијјәтлә, бәди әсәрләрин төһлили нә гәдәр дәриндән өјрәдилсә, иншаны јазмағ бир о гәдәр асанләшәр. Јадда сахламағ ләзимдығ ки, IX, X, XI синифләрдә инша јазылар фасиләсиз оларағ ики гошә саата апарылып. Мөвзуларын әдләры да, ашағы синифләрдә олдуғу кими јазыја хејли галмыш е'лаң едилмәли, шакирдләрә истигамәт верилмәлидир. «Бәс сәһвләр үзәриндә иши вә төһлили нә вәхт апармағ ләзимдыр?» суалы мејдана чыхыр. Програмда төһлилә саат верилмәдијиндән мөктәб тәчрүбәсиндә фәргли вәзијјәт мүшәһидә едилир.

Мән тәчрүбәмдә ашағыдакы гәјданы әсәс көтүрүрәм. Инша јазыларын јохланылмасы баша чатдығдан сонра нисбәтән асан гавранылаң мөвзунун тәдрисинә һәср едилән дәрсдә инша јазыларын төһлили вә сәһ-

ләр үзәрендә иши тәшкил едирәм. Елә һәмнин дәрәсдәчә јени мөвзу бәрәдә јығчам мә'лумат верирәм. Журнала исә ејни тарихә һәм «Инше јазыларын тәһлили вә сәһвләр үзәриндә иш», һәм дә ејни мөвзунун адыны јазырам. Бу процесин сәмәрәли олдуғун өз тәчрүбәмдә јәгин етмишәм.

Сон заманлар јарадычы јазы ишләринә шакирд марағы азалмышдыр. Чалышырлар ки, мөвзу илә бағлы һараданса һазыр материаллар тапсынлар. Сәбәб исә али мәктәпләрә гәбул заманы Азәрбајҗан дили вә әдәбијат фәнниндән инше јазыларын олмамасыдыр. Бу ишдә мүәллимләр дә сәһләнкарлығы јол верирләр. Белә ки, шакирдләрин мүстәгил инша јазмасына наил олмаг, әвәзинә, көчүрмәләрә жөз јумурлар. Јаддан чыхармаг олмаз ки, јарадычы јазы ишләри шакирдин нитгини, мүстәгиллијини инкишаф етдирән әсас васитәләрдән биридир.

Бә'зи мүәллимләр јазы иши апа-

рылан күн журналда «Евә тапшырыг» графасына «Тәкрәр» сөзү јазырлар. Нәјин тәкрары олдуғу исә ајдын көстәрилмир. Јазы ишинин, хүсусән јохлама јазы ишләринин ағыр иш олдуғуну нәзәрә алыб, һәмнин күн евә тапшырыг верилмәсә, даһа мәгсәдә үјүгүн олар.

Буну да јада салмаг истәјирәм ки, әләвә тапшырыглы имлалара (әкәр әмәлијат мәтндән харицдә апарылса), ифадә вә инша јазыларә ики гижмәт верилир. Журналда грамматик тапшырыглы имлалара вә ифадә јазыларә верилән гижмәтләр кәср хәтти илә бир дамаја јазылыр. Бир саата апарылан инша јазыларын дә гижмәтләри бу чүр јазылмалыдыр. Ики саата апарылан инша јазыларын гижмәтләрини исә һәр дамада бир гижмәт јазмаглы кәср хәтти илә гејд етмәк олар.

Һансы фәндән (јә'ни Азәрбајҗан дилиндән вә ја әдәбијатдан) јазы иши апарылырса, журналда да гижмәтләр һәмнин фәннин сәһифәсинә јазылмалыдыр.

■ НӘЗӘРИ МӘСӘЛӘЛӘР

АЗӘРБАЈҖАН ДИЛИНИН ЛУҒӘТ ТӘРКИБИДӘ ҺӘРБИ ТЕРМИНЛӘР

Икрам ГАСЫМОВ,
АДДИ-нин досенти.

Азәрбајҗан дилинин лексик тәркиби чоһсәһәлијлији илә фәргләнир. Белә ки, дилин бу гатында мүхтәлиф елм сәһәләринә аид чоһсәјлы терминләр формалашдығы кими, әјры-әјры пешә-сәнәт сәһәләри илә дә бағлы лексик ваһидләрдә өз зәнкинлији илә сечилир. Бу баһымдан дилимизин лүғәт тәркибиндә һәрб сәнәти вә орду гуручулуғу илә бағлы сөз вә терминләр дә мүәјјән рола маликдир. һәрб иши гәдимлији, халғын һәјәт вә мәишәти илә чоһ әски дөврләрдән әләгәли олдуғу үчүн бу сәһәјә аид лексик гат дә өзүнүн формалашма гәдимлији, халғын тарихи вә дөвләтчилији илә сых бағлыдыр. һәрби лексиканын јаранмасы вә инкишафы инсан чәмијјәтинин јаранма вә инкишаф тарихи

илә паралел шәкилдә мејдана кәлир. Чүнки чәмијјәт формалашдығы жүндән харици дүшмәнләрә вә һәтта тәбиәтин вәһши чанлыларына гәршы мүбаризә васитәләриндән истифадә етмишдир ки, бунлар дә илк јарағларын вә беләликлә дә, дилдә онларын адларынын јаранмасы илә нәтичәләнишдир.

Һәр бир дилин лүғәт тәркибинин зәнкинләшмәсиндә мүхтәлиф елм вә билик сәһәләринә аид лексик ваһидләрин, әјры-әјры јоллар вә үсулларла јаранан сөз вә ифадәләрин мүһүм ролу вардыр. Чәмијјәт јениләшдикчә һәрб сәһәси дә инкишаф едир, јени-јени техники васитәләр мејдана чыхыр вә тәбии оларағ, онларын адландырылмасы үчүн дә үјүгүн лексик ваһидләр јара-

ныр. Бу баһымдан дилин лексик гатында өз мүтәһарриклији илә сечилән сәһәләрдән бири дә һәрби лексикадыр. Тәбии ки, дилимизин һәрби лексикасы сәһәсиндә баш верән дәјишмәләр мүхтәлиф ичтимәи-сијәси тә'сирләрдән мәһрум дејилдир. Лакин кәнар тә'сирләрин чоһлуғуна, мүстәгил ордумузун олмамасына, милли һәрби истәһсалат сәһләримизин јохлуғуна баһмајарағ, јенә дә дилимизин лүғәт тәркибиндә милли һәрби терминләрин вә анлајышларын формалашма вә инкишафыны мүшаһидә етмәк мүмкүндүр. Дилимизин даһили ганунлары вә даһили имканлары әсасында чоһлу сајда һәрби лексик ваһидләр јаранмыш вә бу процес бу күн дә давам едир.

Дилимизин һәрби лексик гаты гәдимдән формалашыб инкишаф етсә дә, лексиканын диқәр гатларында баш верән дәјишмә вә јениләшмәләр бу сәһәдә даһа чоһ өзүнү бүрүзә верир. Лакин бу дәјишмә вә јениләшмә диқәр гатлардан фәргли оларағ даһа сүр'әтлә кедир вә дөвләтчилик тарихи илә бағлы башга гатлардан хејли дәрәчәдә фәргли хүсусијјәт дашыр. Белә ки, елм вә техниканын диқәр сәһәләри илә јанашы, һәрби сәһә дә даим јениләшир, даим инкишаф едир, јени термин вә истилаһларла зәнкинләшир. Јени јаранан силаһ вә дәјүш әләтләри көһнә терминләрин дилин лүғәт тәркибиндән чыхмасына, дилин пассив фондуна кечмәсинә сәбәб олар.

Һәрби лексикада баш верән дәјишмәләр һәмшә ејни характер дашымамыш, чәмијјәтимизин мүхтәлиф инкишафы дөврләриндә өзүнәмәхсус спесифик хүсусијјәтләри илә фәргләнишдир. Әкәр тарихимизин вә әдәби дилимизин илк инкишаф дөврләриндә һәрби лексик ваһидләр даһа чоһ милли хүсусијјәтләри илә сечилирдисә, сонрақы инкишаф дөврләриндә, хүсусилә сон әсрләрдә дилимизин бу гатында алынмалар кәмијјәт баһымындан даһа чоһлуғ тәшкил етмиш, алынма терминләр апарычы амилә чеврилмишдир. Бу процес XIX әсрин әввәлләриндән башлајарағ даһа ајдын мүшаһидә етмәк олар. Чүнки

гәдим дөврләрдә вә орта әсрләрдә халғымызын дөвләтчилик тарихиндә нисби мүстәгиллик, һәрби васитәләр вә һәрб сәнәтинин милли кејфијјәт дашымасы үчүн шәраит јаратмышдыр. Бу тенденсија XIX әсрин әввәлләринә гәдәр давам етмиш вә сонра милли дөвләтчилијин зәифләмәси, ичтимәи-сијәси асылылыг, һәрби васитәләр вә һәрби терминләрин јаранмасы да кәнар амилләрлә бағлы олмушдур. һәрби васитәләрин өзү кими адлары да кәнардан кәлмишдир. Она көрә дә сон јүзилликләрдәки һәрби терминләрин чоһу ја алынма сөзләрдән, ја да калка јолу илә јарадылмыш лексик ваһидләрдән ибарәтдир. XIX әсрин әввәлләринә гәдәр һәрби терминләр әввәл бир чоһ түрк дилләри илә ортагыг тәшкил етсә дә, орта әсрләрдә вә сонралар даһа чоһ милли кејфијјәт газанмыш, һәрби анлајышларын адландырылмасы Азәрбајҗан сөзләриндән ибарәт олмушдур. Азәрбајҗан сөзләри илә ифадә олуна һәрби анлајышлар сонралар сырадан чыхдығы, јениләри јарандығы үчүн һәрби терминләр дә архаикләшмиш, онларын әвәзинә һәмнин функцијаны јеринә јетирә билән диқәр анлајыш вә терминләр јаранмышдыр. Мәсәлән, ибтидаи силаһ вә дәјүш сурсаты кејфијјәти дашыјан ғылынч, галхан, ох, сүнкү вә с. кими әләтләр өз функцијасыны вә мүасирлијини итирдијинә, онларын әвәзинә јени, даһа мүасир әләт вә васитәләр јарандығына көрә һәмнин анлајышларын адлары да дилин архаик лүғәт фондуна кечир, әвәзинә даһа јени силаһлар вә онларын әдләры јараныр. Артыг мүасир дәјүш силаһлары вә техникаларынын адлары кими автотат, пулемјот, атом бомбасы, гәнадлы ракет вә с. кими јени терминләр дилин һәрби лексикасында апарычы мөвге тутур.

Мәншә баһымындан һәрби лексикада мүшаһидә олуна бу дәјишмә процеси лүғәт тәркибинин һәрби терминләр һесабына зәнкинләшмәсиндә өзүнү көстәрир. Јә'ни һәрби анлајышлары ифадә едән терминләрин јарадылмасында, диқәр гатларда олдуғу кими, лексик, морфоложи, синтактик вә калка үсулла-

«СЭНИН ДӘ ШӘҺРИЈАРЫН ТӘК БУ ТАЈДА БИР БАЛАН ВАРДЫР»

Илдырым НӘЗӘРОВ,

Масаллы рајонундакы Ә. Бағыров
адына һәсанкүчә кәнд орта
мәктәбинин мұәллими.

Устад Шәһријарын Азәрбајчан әдәбијатындакы мөвгеји барәдә чох јазылмышдыр. Бу јазыларда белә бир фикир өн плана чәкилир ки, Чәнуби Азәрбајчан түркләринин әдәбијатында ана дили ше'рими-зин тонгалыны аловландыран, бу дилдә јаздыгы әсәрләри илә халгыны севиндирән, кәдәрләндирән, һәјәчәна кәтирән, дүшүндүрән бир шаир кими Шәһријар әвәзсиз бир јазардыр.

Вахтилә түркчәмиздә әсәрләр јазмағын чәтинлијиндән килејләнән даһи Фүзулинин елә һәмин дилдә дүнја шөһрәти газанмыш «Лејли ва Мәчнун» кими сәнәт инчиси јаратмасындан нечә әср сонра Чәнуби Азәрбајчанда фарс дилиндә јаздыгы әсәрләри илә кифәјәт гәдәр шөһрәт газанмыш Шәһријарын бирдән-бирә доғма халгын дилиндә «Һәјдәрбабаја салам» кими үмүмхалг севкиси газанмыш бир әсәр јаратмасы «түркүн дили тәк севкили, истәкли дил олмаз» фикрини бир даһа тәсдигләди.

Ше'рләринин бириндә «түрки бир чешмә исә мән ону дәрја еләдим» дејән устад, шүһнәсиз, Чәнуби Азәрбајчан түркләринин әдәбијатындакы мөвгејинә ишәрә етмишдир. Шәһријар јарадычылығында бу «дәрја»нын өн дәрин јери «Һәјдәрбабаја салам»дыр. һәлә сағлығында фарсын һафизинә тај тутулан Шәһријарын бирдән-бирә сојкөкүнә гәјядышы, доғулдугу, бөјүдүју кәндин һәјәтәни һәјрәтамиз һәссәслығыла гәләмә алмасы кичик бир дағ олан һәјдәрбабаны елә бир зирәәјә галдырды ки, бүтөв Азәрбајчан — о тајлы-бу тајлы Азәрбајчан көрүндү. «Һәјдәрбабаја салам» тәкчә бир кәндин (Хошкинаб), тәкчә бир

дағын (Һәјдәрбаба) тәсвири јох, «Јахшылығы әлиндән алынмыш», «сәрвәтләри бимүрвәт инсанлары тәрәфиндән һәррача гојулан» талан едилән, дарда галмыш шир тәк һә'рә чәкиб һәјгыран, әсарәт бојундуругундан гуртулмаға чагыран јары бөлүнмүш бир мәмләкәтин — Азәрбајчанын өзүдүр.

**Бир учајдым бу чырпынан јелинән,
Бағлашајдым дағдан ашан селинән,
Ағлашајдым узаг дүшмүш елинән,
Бир көрәјдим ајрылығы ким салды,
Өлкәмиздә ким гирылды,
ким галды!**

Иранын һакимијәт органлары тәрәфиндән бу таја кечмәсинә мұхтәлиф васитәләрлә имкән верилмәјән Шәһријар һәлә сағлығында «Һәјдәрбабаја салам» поемасы илә сәрһәдләри ашыб Азәрбајчана кәлди.

Өмрүнү мәдди еһтијач ичиндә кечирән Шәһријара Иранда бу күн мүнәсибәт нечәдир?

Бу јахынларда Тәбриздә оларкән Шәһријарын халг арасындакы сәнәткар нүфузунун нечә әзизләндијини е'тираф етмәјә билмәрәм. Иран дәвләтинин устадла бағлы көрдүју ишләр дә нәзәрәчарпагач гәдәрди.

Тәбризин гәдим јашајыш мәһәлләләриндән бириндә — Сејид һәмзә мәсчидинин јахынлығында Шәһријарын гәбри үстүндә учалдылмыш мәғбәрә әзәмәтинә көрә Азәрбајчанда Низами вә Вағифә учалдылмыш мәғбәрәләрдән гәтијән кери галмыр. Бу нәһәнк мәғбәрәнин ашағысындакы Шәһријарын гәбри олан бөјүк салондан јерин алты илә дөрд истиғамәтдә тунелләр чәкилмиш, диварларда Тәбриз шаирләринин портретләри, мұхтәлиф рәсм

рындан чох истифада етмәклә термин јарадычылығы просеси бу күдә давам едир. Тарихи бахымдан јанашсағ, дилмизин инкишафынын гәдим вә орта әсрләр дөврләриндә лексик вә морфоложи үсулдан даһа чох истифада олуурдуса, сон дөврләрдә бу просесдә апарычы јери синтактик вә калка үсулу тутур. Бу да сәбәбсиз дејил. Чүнки сон дөврләрдә һәрб сәнәтинин даһа сүр'әтли инкишафы, һәрби сәнәјә комплексләринин јарадылмасы бу сәһәјә аид сәјсыз-һесәбсиз анлајышларын јаранмасы вә беләликлә, һәрби терминләрин бунә үјгүн шәкилдә инкишаф етмәсинә сәбәб олуб, һәмчинин сон әсрләрдә республикамыза һазыр силаһ вә техниканын кәнардан кәтирилмәси онларын адландырылмасынын — терминләрин дә башга дилләрдән алынмасы зәрурәтини мејдана чыхармышдыр. Бу просесдә тә'сир едән амилләрдән бири дә мүстәгил орду гуручулуғумузун олмамасы иди. Бу сәбәбләрә көрә дә һәрби лексиканын бүтүн саһәләринә аид сөз вә ифәдәләри әсасән алынмалар тәшкил едирди, ән јәхшы һалда исә онләрә үјгүн милли терминләрин јарадылмасында синтактик үсулдан, даһа чох исә калка үсулундан истифада олунамүшдүр. һәрби техника, һәрби силаһ вә дикәр һәрби анлајышларын мұрәккәб хәссәли вә чох функцијалы олмасы нәтичәсиндә онларын адландырылмасы да лексик вә морфоложи бахымдан мүмкүн олмадыгы үчүн әксәр һалларда синтактик үсула мұрачиәт едилдир вә бу јолла һәмин анлајышларын ифадәси мүмкүн олуб. Мәсәлән: зондлә тәдгиг етмә, ајаг хизәкчиси, гәфил әтәшә тутулма вә с.

Јени јаранан чохсајлы һәрби вә ситәләрин вә анлајышларын адландырылмасы үчүн милли дилмизин өз имкәнләри кифәјәт етмәдијиндән ән әсән јол кими калка үсулуна мұрачиәт етмәк мәчбуријәти илә үзләширик. Бу бахымдан сон дөврләрдә јаранмыш гит'әләрарасы баллистик ракет, гәнадлы ракет, чохгәтлү әтәш, әтәш вә мәнәврләрин үјгүнлүгү, узун гәтләрлә әтәш вә с. онларча һәрби терминләрин рус дилиндә калка үсулу илә дүзәлмишди.

Азәрбајчан Республикасынын мүстәгиллијә говушмасындан сонра милли орду гуручулуғу илә бағлы бир чох архаикләшмиш һәрби терминләрин јенидән ишләдилмәси фактлары да мұшаһидә олуур. Бу заман ејни функција дашыјан, истифадәдән галмыш јарағ адынын јени јарадылмыш силаһларә верилмәси мејли дә күчләнир. һәлә гәдим дөврдән дилмиздә ишләнән сүнкү термини әввәлләр ити учлу ибтидаи силаһ адыны билдирдисә, инди формача вә функцијача она охшар олан одлу силаһын — автоматын учлуғу, учуна бәркидилмиш вәситәнин адыны билдирмәклә јени кәјфијәт газанмыш вә дилин актив ишләк фондуна кечмишди. Дикәр һәрби лексик вәһидләрин дә милләшдирилмәси саһәсиндә сон он илдә мұәјјән ишләр көрүлүмүшдүр. Артығ архаикләшәрәк дилмизин әсас лүғәт фондундан чыхмыш бир чох һәрби терминләр јени һәјәт гәзәнарағ дилин актив фондуна дахил олмушдүр. Бу заман һәмин терминләр ја әввәлки мә'наларыны бәрпә етмиш, ја да јени мә'наларда ишләнилмәјә башламышдыр (сүнкү, ча-вуш, кизир вә с.) Бу просес инди дә сүр'әтлә давам етдирилир вә јәгин ки, јахын көрәчәкдә милли, мүстәгил орду гуручулуғу просеси давам етдикчә термин миллилији даһа чох актуаллашачағдыр.

Чох әләмәтдәр һалдыр ки, мүстәгиллик илләриндә милли орду гуручулуғу саһәсиндә апарылан глобал ишләр нәтичәсиндә Азәрбајчан дилиндә һәрби лексиканын, һәрб сәнәтинин бу вә ја башга саһәләринә аид терминләр системинин формалашмасы просеси кедир. Бу формалашма вә сабитләшмә просесини тә'мин етмәк мәгсәдилә сон илләрдә һәрби терминологија даир чохлу төрчүмә вә изаһлы лүғәтләр чап едилмиш, һәрб сәнәти тарихиндә илк дәфә оларағ Азәрбајчан дилиндә үмүмтәһсил мәктәпләри үчүн «Ибтидаи һәрби һазырлығ» фәнни үзәрә програм вә дәрслик һазырланмыш, нәшр едиләрәк истифадајә верилмишди. Бүтүн бунлар нәтичә е'тибарилә дилмиздә һәрби терминләрин зәнкинләшмәсинә көмәк едир.

әсәрләри, Ираның дәвләт башчыларының портретләри вурулмушдур. Мәгбәрә дәвләт тәрәфиндән мұһафизә едилир.

Шәһриҗарын җашадығы ев инди музееҗә чеврилмишдир. Шаирин оғлу һади бәҗә башга җердә ев верилмишдир. Бир чох мағазаларда Шәһриҗарын фарс дилиндә нәфис шәкилдә тәртиб олунмуш үч чилдлийнә, профессор һәмид Мәммәдзәдәнин редакторлуғу илә әрәб әлифбасында Азәрбәҗан түркчәсиндә күллиҗатына, Шәһриҗарла бағлы төғвимләрә, дәфтәрчә вә ачығчаларә, устадын өз сәси илә магнитофон лентинә җазылмыш «Һеҗдәрбабаҗә салам» поемасына, Тәбриз университетиндәки чыхышынын лент җазыларына раст кәлмәк мүмкүндүр. Мағазаларын бириндән Шәһриҗарын бүстүнү дә алдым. Орта мәктәб дәрсликләринә Шәһриҗарын фарсчә әсәрләри дә (Иранда түрк дилиндә мәктәпләрин олмамасы мәлумдур) дахил едилмишдир. Үнсийәтдә олдуғум адамларын әксәриҗәти Шәһриҗарын фарсчә, түркчә әсәрләриндән парчалар сөйләҗир, шаирин һәҗәти илә бағлы марағлы әһвәлатлар данышырдылар. Булардан бирини — Шәһриҗарын имам Әли һағгында җаздығы ше’рин тарихчәси Әрдәбил университетин Илаһийәт факултәсини бу ил битирмиш Исмаҗыл Ризаҗан данышды. Деди ки, Шәһриҗар бу ше’рдән бир нечә бейт җазмыш, сонралар ону тамамламағы унудубмуш. Гүмдә һөрмәтли бир алим јухусунда имамы көрүр. һәзрәт Әли Тәбризә кәдиб Шәһриҗары тапмағы вә имамә җаздығы ше’рин нә үчүн тамамланмадығыны сорушмағы тапшырыр. Алим белә дә едир. Шәһриҗары тапыб имамә җаздығы ше’рин нә үчүн җарымчыг сахладығыны сорушур. Устад бундан чох тәәччүбләнир, һәгигәтән белә бир ше’р җаздығыны, ләкин сонралар унутдуғундан ону давам етдирмәдijини, һәм дә имам һағгында җаздығы ше’ри һеч кәсә охумадығыны билдирир. Алимдән буну һарадан билдijини сорушдугда о, көрдүҗү јухуну Шәһриҗара данышыр. Бундан тө’сирләнән Шәһриҗар имам Әли һағгында җаздығы ше’ри тапыр вә ону тамамлаҗыр:

48

**Дел әкәр хода шенаси,
һәмә дәр рухи Әли ра.**

**Бе Әли шенахтәм мән,
Бе хода гәсәм хода ра.**

**Бечозәд Әли ке арәд,
Песәро әбүл ачаиб.**

**Ке әләм конәд бе әләм,
Шүһәдаҗи Кәрбәла ра.**

(Төрчүмәси: Әкәр гәлбән Аллаһы танымаг истәсән, Әлинин үзүнә бах. Онуң сифәтләринин чоху (мәрдлик, аличәнаблыг, әдәләтли олмаг—И.Н.) Әлинин үзүндәдир. Анд олсун Аллаһа ки, мән дә ону (Аллаһы) Әлиҗә бахмагла таныдым. Бу о адамдыр ки, бөҗүтдүҗү әчиб оғлан Кәрбәла шәһидләринин әләмини бүтүн дүнҗәҗә танытды).

...Тәбриздә оларкән гисмәтимә устад Шәһриҗарын җекәнә оғлу һади бәҗлә көрүшмәк дә дүшдү. Шаирин ев-музейндән онунла телефонла данышдым. Азәрбәҗандан кәлдиҗими вә онунла көрүшмәк истәдijими биләндә онун көрүшүнә кетмәҗә разы олмады. Галдығым мейманхананың адыны сорушду вә өзү кәләчәҗини билдирди. Бир саат кечмәмиш көрүш баш тутду. һади бәҗин Азәрбәҗан һағгында, кифәҗәт гәдәр мә’луматы вар. Сәһбәтдә Р. Рәдан, С. Вурғундан, С. Рүстәмдән, М. Раһимдән, Ә. Курчаҗлыдан кәтирдijи мисаллар онун әдәбиҗатымыза да җахындан бәләдlijини нүмаҗиш етдирди. һади бәҗлә әдәбиҗат вә сийәсәтлә бағлы етдijимиз сәһбәтләрин бир һиссәсини диктафон җазысына алдым. Онлардан бә’зи парчалары төғдим едирәм. «...Вәтәни дә анасындан аҗырмырды Шәһриҗар. Вахтилә М. Раһимә чавабында деҗирди:

**Үрәк ганымла мән дә җаздым,
аҗ назлы анам Гафгаз,
Сәнин дә Шәһриҗарын тәк
бу таҗда бир балан вардыр.**

...Мән чох ушаг идим. Јадымдадыр, Шәрги Алманиҗаның истәһсалы олан бир радиомуз варды — «Стасфорд». Биз радиодакы Гафгазы тудардыг, о таҗы — Гафгазы. Онда мән белә һесаб едәрдим ки, Баки бу радионун архасындадыр. О вахтдан

биз бу таҗда җашасаг дә, о таҗын ешгилә, о таҗын әлагәсилә җашамышыг. Бизим евдә о таҗын сөзү олуб һәмишә.

...Бир вахты С. Вурғунун фарс әлифбасы илә җазылмыш «Истиғбал тәрәнәси» китабы әлимизә дүшмүшдү. Атам о вахт җатагда иди. Мәнә деҗирди ки, бурда Сталиндән чох җазылып, башга китабыны истәҗирәм Сәмәд Вурғунун. Мән дә С. Вурғунун II Беҗнәлхалг мұһарибәсиндән данышан «Јаңғын» ше’рини тапдым. Ону нечә дәфә охутдурду мәнә. «Бу чох бөҗүк шаирдир», — деҗирди. «Вәсф, товсиф әдәбиҗатында чох-чох јүксәк шаирдир». Нечә дәфә ону өз ше’риндә кәтирмишди.

...Лап ахырынчы дәфә хәстәлик җатағында иди, өмрүнә бир нечә аҗ галмышды. Бақыда енциклопедиҗаның X чилди чыхмышды. Орда Шәһриҗарын бәрәсиндә дә кетмишди. Ону охуду җатагда. Үч нәфәр ки, Тәбриз җазычыларындан вар иди отагда, онларә јенә Баки һағгында данышды. Деди ки, ора мәним гиләкәһымдыр».

Һади бәҗин сон вахтлар тез-тез сәсләнән вә кетдикчә гүвәәтләnmәкдә олан бир идеҗәҗә — Азәрбәҗаның бирләшмәсинә мүнәсибәти дә мараг доғурду. О, бу ишин мүмкүндүҗүнә тамамилә әмин олдуғуну билдирмәклә јанашы, идеҗаның керчәкләшмәсиндә халғың, милләтин маарифләnmәсинин вәчиблиҗини хүсуси оларәг геҗд етди: «Һәм кечмишдә, һәм дә инди шаирләримиз, зиҗалыларымыз һәмишә бир-бири илә олублар. Халг бир зиҗалылыг сәвиҗәсинә чатанда онлар да бир-бири илә олачағлар».

— Инди ваһид Европа сөзү ишләnmәкдәдир, — деҗә һади бәҗ сөзүнә давам етди, — Алманиҗа, Кореҗә, Вјетнам, Јәмән бирләшә билдир, нечә олур ки, биз бирләшә бил-

мәҗәк. Мәдәни чәмиҗәт гуруландан сонра бир күнүн, бәлкә дә бир саатын ишидир. Сизин сағлығыңыз бизим сағлығымыз, дирчәлишиниз бизим дирчәлишимиздир, — деди.

Мәдәни чәмиҗәт гурулмасындан данышаркән о, күтләви информәсиҗә вәситәләринин, хүсусилә, Азәрбәҗан телевизиясының һеч олмаса бир каналының пеҗк антенналарына гошулмасының вәчиблиҗини хүсуси оларәг геҗд етди.

Һади бәҗ әҗрыланда Акиф Исламзәдәнин сәһнәти илә марағланды вә Сара ханымын ифасында маһныларә гулаг асмаг истәдijини билдирди.

Устад Шәһриҗарын фарс дилиндә җазылмыш әсәрләринин Азәрбәҗан түркчәсинә чеврилмәси дә устадын оғлунун ән бөҗүк арзуларындандыр.

Һади бәҗ әләвә етди: Шәһриҗар фарсчә ше’рләриндә дә Азәрбәҗан һағгында чох җазыб. Инди радионун Чәнуби Азәрбәҗан редаксиясында тез-тез сәсләндирилән бу суруд, һимн, маһны кими сәсләнән «Кәнлүм гүшу гәнад чалмаз сәнсиз бир ан, Азәрбәҗан» да фарсчәдан төрчүмәдир.

Һади бәҗ Шәһриҗарын јубилеҗинә һәср олунмуш кечәләрдә иштирак етмәк истәдijини билдирди. Анчаг индиҗә кими нә дәвләт, нә дә әҗры-әҗры шәхсләр тәрәфиндән она белә чағырыш кәлмәдijини билдирди.

Орта мәктәбин әдәбиҗат програмында устад сәнәткарымызын ирсинин өҗрәдилмәсинә VIII синифдә 3, XI синифдә 5 саат әҗрылмышдыр. Әдәбиҗат мүәллимләри бу саатлардан сәмәрәли истифадә етмәли, өлмәз шаиримиз һағгында шакирдләрә долғун тәсәввүр җаратмалыдырлар.

ҮЗ ИЛ ДӘ ӨМҮРДҮР...

Һималај ГАСЫМОВ,
филология елмләр доктору, профессор.

Үз ил бир инсан өмрүнүн һүдүдү вә заманы ола биләр. Лакин о, сәнәткар өмрүнә һәдд ола билмәз. Чисмани өмрүнү сон дәрәчә ләләгәтлә баша вуруб сәнәтилә руһи мәнәви өмрү рөвнәгләндирән. Сүлейман Рәхимов үчүн әслиндә үз ил нәдир ки? 17 илдан бир гәдәр артыг мүддәтдә С. Рәхимовун чисмани јохлуғу онун мәнәви-руһи варлығыны, мөвчүдлуғуну тәсдиғ етди. Чүнки сәнәтинин бәдиғи гәјәси заманыг идеја вә гөвғаларына дејил, әзәлә, илкинлијә вә сафлығы тушланмышды. Бу бахымдан С. Рәхимов хошбәхт сәнәткардыр. Чүнки илк өнчө өмрү бади-фәнәјә верән олмады. Күчүнү, ирадәсини Улу Тәһриһсиндан алды, вәтәнинә, милләтинә тәәс-субкешликлә, саф нијәтлә, төмән-насыз хидмәт етди. С. Рәхимовун мөвзү вә гәһрәмәнләри заһирән заманын олајларындан хәбәр версә дә, дахилдә әдиб даим көнлүнүн вә руһунун тапшырығыны вәсф етмишди. Бу бахымдан тәнгид вә әдәби-јәтшүнаслығын она јетә билмәмәси тәби сајылмалыдыр. Чүнки С. Рәхимов өзүнәмәхсус бәдиғи идрәк күчү илә мәсәләләри структур пландә ачыглајыр, дахилдә сон дәрәчә давамлы олан мәнәви мөвгә тутур, тәнгидин исә заһирә тушланан «аргументләри» (чоғ заман сијәси-идеоложи вә формал олан аргументләри) әсәрдә тәлгин едилән мәнәви мүнәричәни гәдәринчә еһтива етмәдијинә вә ја еһтива едә билмәдијинә көрә шәрһ заманы көнүл ачмәјән, үнванә туш кәлмәјән гәнәәтләр дә мејдәнә чыхырды.

С. Рәхимов сон дәрәчә мәнсулдәр, һејрәтамыз бир сүрәтлә јазыб-јарадан сәнәткар иди. Өмрүнү пәрванә кими тәлә јолларында онә мусафирлик едән, бир чоғ мәғамләрдә гәјнәјиб-ғәришән, доғмалашан, онунла вәһдәт јарадан гәһрәмәнләрына сәхавәтлә, көнүл хошлу-

ғу илә пәјламышдыр. Хошбәхтликдән гәһрәмәнләри дә гәдирбилән олдулар, мүүллифләринин үрәк дөјүнтүләрини даим динләдиләр, онуғ фикир вә идејаларынын лајигли дашыјычылары олдулар. Бунунла дә бир образ кими өз дәрәјләрини горујуб сахладылар. «Шамо», «Саңлы», «Ана абидәси», «Ағбулаг дағларында», «Гағгаз гарталы», «Гошгар гызы», «Мәһтәбан» вә с. бу кими әбәди јашарлы әсәрләрлә бүнөврәләнән мөһтәшәм сәнәт галасында мәкан тутан гәһрәмәнләрын һәр бири С. Рәхимова көнүлләрдә бир абидә учалдыр. Чүнки бу гәһрәмәнләр чоғ көзәл аңлајырлар ки, С. Рәхимов онлары үрәк ганы илә јарадыб, төмәннасыз өмүр бағышлајыб, дөнүк чыхмағ ағсаңлы, јорғун јолчуну мәнзил башына — әбәдијәт әләминә чатдырмамағ бөјүк күнәһдыр. Башга сөзлә, мүүллиф мәнәви ешглә јаратдығы бәдиғи сүрәтләриндән айры бир мүнәсибәт көзләмирдә.

С. Рәхимов мүнәтин јекәнә рәнкинә тамаша етсә дә, аһәннин динләсә дә, һеч вахт заһири, кечичи вә һәтта тарихи олана дә алудәчилиғ кәстәрмәмишди. Мәртун олдуғу јари-мәһрибаны јарадычылығ ешги олдуғу һалда кәлди-кәдәр олајлара бел бағлајыб көнүл вермәзди. Бир әсри баша вуруб икинчи әсрә гәдәм гојан С. Рәхимовун чавиданлығынын көкү, сәбәби мәнз бундә вә ондан өз мүнүм олмајән кәркин бәдиғи ахтарышларындадыр. Онун зәнкин әдәби биографијасы өзүнү һәгиги елми тәһлилинә көзләмәкдәдир. Јалныз јахын концептуал мүнәсибәтлә, вулгар тәһрифләрдә азад тәфәккүрлә бу сәнәтин маһијәтинә нүфуз етмәк олар. Әкс һалдә әдибин әсәрләриндә предметләшән «мән-заман» мүнәлифәтләри вә бу өзүл үстүндә јарадылан мүүллиф концепсијасынын дахили-фәл-

сәфи мәнәси гәдәринчә ачығлан-мајачағ вә ејни замандә, «үлкү»сүз, «норма»сыз С. Рәхимов јарадычылығынын јени елми идејалара, нәзәри бахымләра, көрүм бучағларына мөјәр вермәсинин сирри пүнһаг галачағ.

Илк китабы «Шамо»ну 31 јашындә (1931) чап етдирән С. Рәхимов әдәбијәтә романла кәлмишди. Сәнәт әләминә романла гәдәм басмағ «надир бир истисна» (Ј. Сејидов) һесаф едилә биләр. Лакин дөврүн тәнгидиндә С. Рәхимовун әдәбијәтә «нисбәтән јашлы икән» (Ј. Сејидов) кәлмәсинин сәбәби гәдәринчә ачығланырды. Әслиндә јарадычылығ актынь керчәкләшдирән формадыр, јаш дөврү илә мүүјәнләшдирилә билмәз. С. Рәхимовун тәфәккүрүнүн романын «тәфсилаты»на ујғунлуғу бу бахымдан тәбинди. Әдиб «һәјәт јолу» әсәриндә әдәбијәтә романлә кәлмәјинин сирләрини белә ачығлыјыр: «Дәрсдә, ишдә, трәмвајда, кур данышығлар кәдән ичләсләрдә белә «Шамо» мәнәнән үзүлмүр, бејними, зәһними мәнәшүл едирди», «һочаздә оларкән мүүллиғ јолдашымын нағыл етдији бир һадисә хусусилә бејнимдә доланыр, мәнә раһатлығ вермирди. Одур ки, көзләримлә көрдүкләрими, билдикләрими, ешитдикләримә чәмләшдириб бир әсәр јазмағ истәјирдим». Нүмунәләрдән ајдын көрүнүр ки, әдибин «бејнини, зәһнини мәнәшүл» едән, өзүнүн дедији кими «охудуғу тарих», «көрдүкләри, билдикләри ешитдикләри, нағыл едиләнләр» онә динчилик вермир, ону мәнз һадисәләри роман мәнәмунунда, бу жанрығ «чөрчивәсиндә» тәһкијә етмәји тәләб едирди. Мәлүм олур ки, бағ галдырыб јазылмасыны истәјән әһвалат дә кичик жанра сыған әди әһвалат дејилмиш.

С. Рәхимовун заман-заман һәјәт јолу бәдиғи јарадычылығында јени бир вүсәтлә тәзаһүр едир. «Ата вә оғул» повестиндә јазычынын ушағлығ илләринин унутулмаз хәтирәләри чөзүлдүју һалда, «Саңлы» вә «Мәһмән»да отузунчу илләрдә рајот партија комитәләриндә рәһбәр вәзифә тутдуғу вахтларын ичтимәитарихи керчәклији гәләмә алынмышды, «Ана абидәси» романынын әса-

сында ијирминчи илләрдә јетишәт зијалыларын әмәл вә гәјәләри предмәтләшдирилир. 1940-чы илләрин сону вә 50-чи илләрин әввәлләриндә Азәрбајҗандә реаллашан психоложи-мәнәви иглим шәраити мурәккәб инсан мүнәсибәтләри апарычы гәһрәмәни мүүллиф өзү олар «Ағбулаг дағларында» романындә бәдиғи тәсвир объекти олмушдыр.

«Уғунду» романы әдибин сәтирә үслубунун уғурларындан хәбәр верди. «Гағгаз гарталы» романында тарихимизә унутулмаз гәһрәмәнлығ сәһифәләри јазан Нәби вә һәчәр дәјәнәти С. Рәхимовун гәләминә хас олан бәдиғи вәситәләрлә милли-мәнәви јаддаша һәкк едилди. Мөвзуну бәдиғи концепсијасына табе тутар әдибин еркән үзүнтүлу бир овғат јашамасы онун хилгәтинин сафлығындан хәбәр верир. Хусусилә Шамодан ајрылмағ әдиб үчүн чоғ арылы вә кәдәрли олуб. Алтмышынчы илләрин орталарында тәлә јолларында инәмлә ирәлиләјән парлә бир әзәк саһиби олуб, Азәрбајҗанымыз үчүн үмидверән бир елми-әдәби сима кими јетишән севимли өвләди Шамону (Шәмилә) итирән, аз сонра узун илләр сирдашылығ етдији, идеал јолларында биркә кетдији, севиб-сечдији вә көнүл вердији образы Шамосундан ајрылмасы она гәм үстүндән гәм галатдырды. Бу һүзүнлу овғат тәлә, гәзов-гәдәр, алын јазысы аңламында «Кәсәлмәјән кишнәрди» романындә керчәкләшди.

Роман поэтикасына јарадычы јанашдығына көрә бәзән «норма»јә сығмыр, һадисәләри «күч-бәлә учуа кәтирирди» (С. Рәхимов, Гулу, әзизим Гулу; 26.XI.1970; Бах: Дағ вугарлы сәнәткар; «Коммунист» гәзети, 11 ноябр, 1990).

«Шамо» бир мәнәнада Шамо вә Гәһрәмин нақам мәһәббәт дастаны кими дә инчәләнә биләр.

Инсана һадисә үзүнтү кәтирән бу гәмли мәһәббәт дастаны һәм дә белә бир инәм доғурур ки, демәк дүнәја хали дејил, Нәби вә һәчәрин әһвалаты исә өфсанә дејилмиш. Гоша гәһрәмәнләрын нақам мәһәббәт дастанлары тарихдән вә ајры-ајры мәнбәләрдән бизә бәлли олса да, XX әсрин кешмәкешли тарихиндә

онларын јенидән көрүнмәси вә жүк-сәк сәнәт јолу илә Гәмәр вә Шамс образларында чәнландырылмасы С Рәһимовун гәләминин гүдрәтиндә хәбәр верир. һәм дә белә бир гәнаәт доғурур ки, ән мәналы өмүр мәнәбәтлә кечән, саф севкиннә тәнтәсинин тәсдигинә сәрф едилән өмүрдүр. Мәһз бу заман чисмәни өмүрүн гыса олмасы һеч дә горхулу дејил. Чүнки севкиликәр мәнәбәтә сәдагәтләри илә артып мәнави өмрә говушмушлар, ешг јолунун әбәди мүсафиринә чеврилмишләр.

«Јазысыз баш дашлары» фәслиндә мүәллиф санки бөјүк Фүзулинн «Кестәрән сәәтдә дөврәни фәлек бир ингилаб» мисрасындан доған гәјәни чағдаш тарихин олајларында арајыр. Вә сон анда белә бир инәм јараныр ки, «Пәдишаһи мүлк»... гитәсинин гәнаәти бүтүт заманларда керчәкләшә биләр. «Јазылмамыш баш дашлары» һәм дә фәләјин ингилабынын һөкмүдүр. Дүңја таразлығыны позмаг, мүвазинәти нәзәрә алмамаг, нисбәти көзләмәкә, әбәди гәнунлара гаршы кетмәкдир ки, бунун да интиғамы јаман олур. Бу бахымдан бир анлыға Јусиф Сәмәдоғлунун мәшһур «Гәтл күнү» романындаки Баба Кәһаны, онун интиғамыны јада салмаг кифәјәтдир.

«Шамо» романынын «Јазылмамыш баш дашлары» фәслинин сону, даһа доғрусу романын сону ашағыдаки кими гуртарыр:

«Мәзарларын сел-суја дүшмәји икинчи өлүм сәјиылырды. Әксингиләбчылар дејәчәкләр ки, болшевикләри торпаг да гәбул етмир. Онларын о дүңјасы јохдур. Ало ики-үч күндән бир бура јол еләди, сел төрпәдиб јыхан, бир-биринә гарышмыш јазысыз баш дашларына бахды, хејли бахды, бу башдашындан о башдашыны ајыра билмәди» (С. Рәһимов, Шамо, V чилд, сәһ. 474).

Нүмунәја диггәт јетирилсә, бурадаки идеја-фәлсәфи фикрин дәринлији, әзәли вә әбәди мәғамлары тарихи контекстдә тәсдиг етмәкдә мүәллифин иғтидары ајдын көрүнәр. Мүхтәлиф истиғамәтлә јозум имканы верән һәмин парчада мүәллиф тарихи һәдисләрдән объектив гиж-

мәт чыхармағы санки охучунун өз өһдәсинә бурәхәйр, мөвгәјини әәһири һәдисләрин ахарында дејил, дахили процесләрин контекстиндә ачыглајыр. Бу заман мүәллифин коммунистлији, әдәбијјатын партијалылығы «принсип» объективлијә, сәнәтин өз әбәди «гәнунлар»ы әсасында јаранмасы инамына көлкә салмыр. Хүсусилә, «мәзарларын сел-суја дүшмәји икинчи өлүм сәјиылырды». «Әксингиләбчы» адландырылан вәтән өвәдләринын дили илә олса да, «болшевикләри торпаг гәбул етмир. Онларын о дүңјасы јохдур» кими гәнаәтләр һеч дә мүәллифин болшевик ојунларына һүсн-рәғбәтиндән хәбәр вермир. Дикәр тәрәфдән башдашларыны бир-бириндән ајырмағын мүмкүн олмасы да, «вәһдәт» дејил, мәһз фәни олмагдыр.

Романын бешинчи чилдинин әввәлиндә тарихин синәсиндә чәрвәгәдән һәдисләрин әсил мәһијјәтини әнләја билмәјән Кәрбәләји һатәмхә сәбәкәры ахтарыр. Онун фикринчә, бүтүн бу ишләрин мәјәси Сафо оғлу Шамодур. Ханманынын дағылмасында мәһз ону күнаһкар билејр вә Мароја «оғлум, Шамону өлдүр» — дејә әмансыз бир тапшырыг верир. «Амансыз» она көрә ки, Шамс тарихи шәрәитин јетишдирдији, даһа доғрусу, онун далғасында кәләп ичтимаи тип кими һәм дә макромүһитин тракик гәһрәманы иди. Ејни заманда епопеја гәһрәманы кими шәхси тәлеји үмүминин сәәдәтинә бағлы иди. Халгын сәәдәти исе ингилаба, синфи мүбаризәјә вә ашағыларын һакимийәт башына кәлмәсинә бағланырды. Шамо да бу «тарихи миссија»ны һәјәтә кечирәнләрдән бири иди. Мәһз бу мәнада һатәмхан тарихи шәрәити гижмәтләндирә билмәдијинә көрә һөмкәндлиси Шамону ән биринчи дүшмән һесаб едир. Јери кәлмишкән, гејд етмәк лазымдыр ки, Кәрбәләји һатәмханын ашағыдаки фикирләрини јазычы һеч дә бирмәналы оларат дүшмән фикри кими гәбул етмир: «Шамо «милләти ислам» сәнкәриндә болшовој дили илә данышмасајды, дејүшән «милләти-ислам» сәнкәриндә башыпозуглуг төрәтмәсәјди кәләф һеч чүр бунча долашмаз-

ды. Әкәр Шамо ашағы Гарабағда болшовојлуғу Чалбајыр Шейлисинә кәтирмәсәјди, «бу учғарда бу ганлы ојунлар ојнанмазды, һәр нечә олсә да бүтөвлүкдә ингилаб олмазды, не Шамо тәрәфинин каһасы өз атасы Сафонун өлүм јувасына чевриләди, не дә Кәрбәләји һатәмхан тәрәфинин ханиманы бунча бүнвәрәси бирдән-бирә сөкүлүб төкүләр, алтүст олуб дағыларды». Демәли, Кәрбәләји һатәмхана көрә бүтүн бу ганлы говғаларда биринчи, башлыча мүғәссир «болшовојлуғу Гарабағдан Шейлијә кәтирән, бурада ингилаб савашы салан Шамодур, Аллаһ јолундан чыхан Сафонун оғлудур» (С. Рәһимов, Шамо, V чилд, с. 11).

Дејиләнләрә бу күнүн олајларә бахымындан гижмәт вердикдә ајды олур ки, С. Рәһимовун мүәјјән фикирләри Кәрбәләји һатәмханын дилиндән дејилсә дә, өлкәдәки чағдаш керчәкликә сәсләшир. Буну мүәллифин идејаны структур планда реаллашдырмаг усталығынын нәтичәси кими дә јозмаг олар. Кәрбәләји һатәмхан Јухары Зәнкәзүрдә дашнак гошунларына гаршы «милләти-ислам» сәнкәринин мүғави-мәтсизлијинин сәбәбини «болшевој дили илә данышан», «Аллаһ јолундан чыхан Сафонун оғлу» Шамодә көрүр. Онун фикринчә, мәһз Шамс ингилаб савашы салды вә өз јувасыны, мәним ханиманымы алтүст етди. Бурада «Аллаһ јолундан чыхан» ифадәси ингилабчынын үнваныне дејилдији үчүн о заман мүәллифдә чәсарәт төләб едирди. һәмин ифадәдәки мүәллиф вурғусуну әнләмаг бу күн чәтин дејил. Лакин көрүнүр ки, романын јазылдығы илләрдә дә С. Рәһимов каһалары, јувалары, ханиманлары бүнвәрәсиндән сөкүб-төкән, онлары алтүст едән, инсанлары, хүсусилә бир вәтәнин, бир елин, бир обанын адамларыны бир-биринә дүшмән едән, сәнкәр тутмаға чәкән дағыдычы ингилабы бир-мәналы шәкилдә дәстәкләмәјиб. Она көрә дә ба'зиләринин тарихи ингилаби роман кими дәјәрләндирдији «Шамо»нун структур гәтләриндә дәрин фәлсәфә, руһи-мәнави мәғамлар өнәм кәсб едир. Мәсәлән, Көјәрчинин сон мәғамда тәле јолуна нәзәр салыб төрәтдији әмәллә-

рә һәгг газандырмаға чалышмасы бу бахымдан диггәти чәкир:

«Һәр нечә чәһәннәм одуна јансам да, Мәро илә мәним керүшләрим, мәним мәнән асылы олмајән истә-јимлә, гәјәнајән, ашыб-дашан еһти-расымла олубдур. Демәк, мән не етмишәмсә, арада не олубса, һамысы мәним халигинин јазы-позусу илә олубдур. Бәс онда мән нијә гејри, шәри, гејри-гануни доғмунамә бах ону елә ахтарыб тапмәлијәм, мәнә белә тәле тәјин едән халигин өзүндән бунун не демәк олдуғуну сорушмәлијәм» (С. Рәһимов, Шамо, V чилд, сәһ. 457).

Көрүндүју кими, тәле јолунун сәмәзилә чатдығыны әнләјән Көјәрчинин јадына, нәһәјәт ки, халиги дүшүб. Көјәрчин ондан имдад диләмир. Мәһз әмәлләринә шәрик ахтарыр кәлиб Танрынын үзәриндә дајаныр. Она елә кәлир ки, не едибсә, һансы бир ганлы-говғалы әмәл ишләдибсә, һамысы ону Јарадан халигин јазысы илә олубдур. Јенә дә не олачагса ону Јарадан ирадәсилә олачагдыр: «Бәс онда белә оlanda һаны мәним үчүн о јазыны јазар халиг?». Дикәр тәрәфдән Көјәрчин һәм дә белә гәнаәтдәдир ки, бу дүјүнләри онун һәјәтына вуран әтрафындаки инсанлардыр.

Марағлыдыр ки, тәлесизлијинин сәбәбини халигдә, мәхлүгдә ахтарыр Көјәрчин нәдәнсә, өз ичиндәки бошлуғу, учуруму, иблиси көрүб әнләја билмир. Доғрудур, сонда мүәллиф ону физики мәнада учурумун гаршысына кәтирир: «Ганад ачыб учду, уғурсуз тәлејинин сирини халигиндән сорушмаға кетди» (Јенә орада, сәһ. 457). Көјәрчинин бу сон адымы онун әмәлләринин нәтичәси кими дә јозула биләтә. Јозула биләр ки, гисас гижмәтә гәл-маз, һәр кәс әввәл-ахыр өз әмәлләринин чәзасыны чәкмәлидир. «Кетди» ифадәси диггәти хүсусилә чәкир. Чүнки романдан билirik ки, һәмин әрәфәдә Көјәрчин артыг һаваланмышды вә һәр ан о өзүнү мәнә едәр вә һәтта учурумун ағушунә дә ата биләрди. С. Рәһимов «атды» јох, мәһз «кетди» дејир. Чүнки «кетди»: Көјәрчинин һаләтинә үјүн ифадәдир. Чүнки о, не Шејх Сән'андыр, не Хумар, не дә ки, «Чох алчалдым дә

жүксәлмәк истәрәм» — дејә өзүнчү учурума атан Чәләл («Учурум») дејил. Көјәрчин учурумун гаршысына ағлыны итирдиди, һаваландығы үчүт көлмишди. Даһа доғрусу, неча көлмишдисә, елә дә кедирди. Беләси үчүн дүзәнликлә учурумун тәфавүтү жохдур. Сән'ан, Хумар, Чәләл ве бу гәбилдән оланлар учурумун гаршысына мәчнунанә һаләтлә жүксәлмәк ешгилә көлир. Көјәрчин «ғанад ачыб» учса да Сән'ан ве Хумар кими «көјләрә парваз» едә билмәз. Чүнки өзүнүн е'тираф етдиди кими, «гајнајан, ашыб-дашан еһтирасы» үчүн кифајәт гәдәр «ғанлы говғаль әмәлләр» ишләдиб. һағ дәркәһына бу әмәллә кетмәк олмәзды. һағ дәркәһы руһу пак оланлар үчүт ачығдыр. Көјәрчинин халигиндә тәләјинин сиррини өјрәнмәк истәји онун һүғуғдур. Лакин инанмағ чәтмидир ки, халиги еһтирасатә алудә олан Көјәрчини әфв етсин. Лакин истәјинин өзүндән асылы олмәдығыны, оланларын «халигин јазы-позусу» илә олдуғуну иддиа едәр Көјәрчин һәјәчанлы е'тираф мәғамына кәтирән мүәллиф, ејни заманда, демәк истәјир ки, Аллаһ јанында төвбә гапысы ачығдыр ве һәттә лә'нәт объекти ве нифрәт рәмзи олан шәр өзү дә Аллаһын пәнәһиндәдыр.

Көрүнүр, мәһз бу мә'нада С. Рәһимов гәһрәманына «учмағ имканы» вермишдир.

С. Рәһимов «Шамонун 1964-чү илдә чап етдирдиди үчүнчү чилдинин биринчи һиссәсинин бир фәслини «Уғултулу күләк» адландырмышдыр. Тәбиәтлә инсан характери ве тәләји арасында даим аһәнкдарлы әрајан С. Рәһимов «Шамода бир чох проблемләри бу ујарлығын контекстиндә дөјәрләндирди. Бу бахымдан «Уғултулу күләк» фәсли дә тәсадүфи дејил. 1918 — 1919-чу илләрин Бакысында чәрәјан едән һадисәләр инсан гајғылары, онларә үзүнтү кәтирән просесләр уғултулу күләклә ујарлығ тәшкил едир: «Бакы күләји арам билмәдән уғулту илә әсир» (С. Рәһимов, Шамо, III чилд, Бакы, 1964, с. 3) — дејән мүәллиф аз соира диггәти башга бир күләјә, бу дәфә «шималдан үзү бәријә уғулдәјиб көлән күләјә» (Ора-

да, с. 9) јөнәлдир. Бу чүмлөләрдә марағ доғуран чәһәтләрдән бири бундур ки, мүәллиф Бакыда күләк «әсир» дејирсә, шималдан күләк «кәлир» — дејир. Күләк әсир аңламында да ичтимаи мүнһә ишарә вар, чүнки о, һәм дә уғултулудур. Шимал күләји һәм «уғултулудур», һәм дә «кәлир». «Кәлири» «кәтирилир» кими дә баша дүшмәк олар. Әслиндә, бу рәмзи мә'нада шималдан көлән ингилаб демәкдир. Марағлы бурасыдыр ки, романда шимал күләјинин кәтирәчәји дағынты ве фәләкәти дилинә кәтирән мәһз Кәрај ағадыр. О Кәрај аға ки, «милләт шүмүрү кими ад чыхаран Лейләк Әләмдарын әли илә күнаһсыз инсанлары өлдүртдүрүб Гарабағын кәһризләринә атдырмышдыр ве сајсыз-һесабыз күнаһсыз ганларә баис олмушдур. Лакин нә гәдәр гара әмәлләр саһиби олса да, дедикләриндә һәгигәт вар ве бунларын бир гисми һәм данышылан дөврүн тарихи һадисәләри илә, һәм дә бу күн бөлкәдә өзүнчү кәстәрән просесләрлә сөсләшүр.

Кәрај аға шималдан револүјисјә күләјинин кәтирдиди ингилаби һөкүмәтә дејил, милләтин өзүндә олан «диктатор» үстүнлүк верир Кәрај аға бу заман милли мәнәфеји дејил, синфи марағы үстүн тутса дә сүжетин бу јериндә мүәллифин структур мөвгә тутуб милли-тәәсүбкешлик овғаты үстүндә көкләнәт консепсјасыны керчәкләшдирмәјә ардычыл сәј кәстәрдини шәксиздир. Бу бахымдан С. Рәһимовун образларынын шәрһи ве јозуму охучудән чидди һазырлығ тәләб едир. Ади көзлә, емприк тәфәккүрлә прогматик мараға хидмәт едән идраклә онун сәнәтиндәки һәгигәти дәрк етмәк һәјли мүшкүлдүр. Чүнки онун әсәрләриндәки мә'нави ичәриләри кәстәрән һәгигәти заһири мәғамларда арамағ, биһудә зәһмәтдән башга бир шәј дејил. Јә'ни или бахышда «мәнфи планда» јарадылан образларынын гәнаәтиндә дә һәгигәтләр е'тираф едилди. Әслиндә сәнәт, јарадычылығ шөвгә даим белә бир һәгигәтин сафлығында олуб, арифлији дә бу һәгигәтин сорағы илә камилләшиб.

ФОЛКЛОРУМУЗУН ЈОРУЛМАЗ ТӘДГИГАТЧЫСИ

Гәлби ел сәнәтинә һәдсиз мәһәбәтлә долу профессор Мүрсәл һәкимов барасында сөз дәркән ону 20-дән чох китабындан, сајсыз-һесабыз мәғаләләриндән, дәрин тәдигатларындан, рәһбәрлик етдиди фолклоршүнаслығ проблем лабораторијасы һағгында данышмағ ләзымдыр.

Н. Туси адына АДПУ-да 1990-чы илдән фәалијәт кәстәрән лабораторија шифаһи халғ әдәбијаты нүмунәләринин топланмасы, тәдиги ве нәшри саһәсиндә мүнһәм ишләр көрүр. Лабораторијанын фәалијәти Америка, Инкиләтә, Түркијә, Иран ве башга өлкәләрин сәнәтшүнаслығ алимләринин, о чүмлөдән Түркијәни Инкиләтәрәдәки сәфиринин дә диггәтини чәлб етмишдир.

Филолокија фәкүлтәсиндә кечирилән әдәби-бәди кечәләрдә, дикер тәдбирләрдә, еләчә дә устад пешәкар-ифачы ашығларла ачы дәрсләрин апарылмасында лабораторијанын ролу әвәзсиздир. Хәмири ана ләјласы, ана бајатысы илә јоғрулмуш гочаман алим фолклоршүнаслығ проблем-лабораторијасы нәздиндә фолклор музеји дә јаратмышдыр. Республика али мәктәпләри арасында јекәнә олан бу музејдә Азәрбајчанын устад ашығларынын портретләри, мүхтәлиф мусиги аләтләри ве башга экспонатлар горуноб сахланыр.

Мүрсәл мүәллим ашығ әдәбијатынын нәзәри проблемләри илә јанашы онун топлајычысы, тәртибчиси ве наһири кими дә санбаллы ишләр көрүб.

Фолклоршүнас алим тәдигат объекти олан ашығын әдәби јарадычылығы илә јанашы, онун саз мелодияларыны, ифа тәрзләрини дә дүјүб гиймәтләндирмәји бачармалыдыр Мүрсәл һәкимов мәһз белә һәртәрәfli фолклоршүнаслығ. Халғ әдәбијатынын бөјүк биличиси профессор М. һ. Тәһмасиб Мүрсәл мүәллимин «Орта әср Азәрбајчан ашығ әдәбијаты» мөвзусунда јаздығы докторлуғ диссертасијасы һағгында

рә'јиндә алыми «ашығ әдәбијатынын тәдиги үчүн тапынты» адландырыб. «О, ашығы, саз мелодияларыны, ифачылығ мәғамларыны сөзүн һәгиги мә'насында инчәлијинә гәдәр дүјүр» — дејиб.

Мүрсәл һәкимов фолклоршүнасларын паракәндә шәкилдә сөјләдиләрини нәзәрән кечириб, систем шәклинә салыб. Инди ашығ јарадычылығына даир тәдигат апаранлар Мүрсәл мүәллимин јарадычылығына, онун тапынтыларына истинад едиләр.

Профессор Мүрсәл һәкимов ајры-ајры саз һаваларыны, онун вариантларыны, һавачатын һансы дәдә ашыға мәхсус олдуғуну өјрәнмәк үчүт Азәрбајчан, Гәрби Азәрбајчан (Ермәнистан), Күрчүстан әразиләрини гарыш-гарыш кәзмиш, Москванын, Ленинградын (Санкт-Петербург) китабаналарында ајларла ишләмиш ашығ сәнәти һағгында өзүндән әввәл сөз сөјләмиш алимләрин мүләһизәләринә тәнгиди јанашмыш мүбәһисәли мәғамларла ишығ салмаға чалышмышдыр.

Республиканын гочаман фолклоршүнасы јашынын бу аһыл чәғындә даһа ики әсәрини — ири һәчмили монографија ве фолклор топлусуну чап етдириб. 1999-чу илдә «Маариф» нәшријатында чапдан чыхан 42 чап вәрағи һәчминдә Азәрбајчан халғ дастанлары, әфсанәсәтир ве һағыл дејимләри» топлутәртиби ишығ үзү көрән кими Түркијә, Иран, Ирағ, Орта Асијадә чохсајлы сифаришләр алынмышдыр. Алим бу китабында 1949-чу илдән, һәлә улу Көјчә маһалындә мүәллим ишләјәнән бу күнә гәдәр сазлы-сөзлү устад, пешәкар-ифачы ашығлардан ве һәмчинин гәдим Газах маһалынын сөз хиридарында ешитдиди 24 мәһәббәт ве гәһрәмәнлығ дастаныны, чохсајлы әфсанәсәтир ве һағыл дејимләрини нәш етдирмишдир. Чап олунан бу ағын ичәдларында халғымызын гәһрәмәнлығ дастанларындан «Меһтәр Алы», «Дәли һасән ве гоч Короғлу»,

«Ал хатун ва Ал Дода дастаны», «Зернишан ханымын Чанлибела кәтирилмәси», «Болу бәј вә гоч Кор-оглу», «Телли ханымын Чанлибела кәтирилмәси», «Ашыг шәнлијит Борчалы сәфәри», «Күрчү гызыннат Гаҗаг Кәрәмин дастаны» кими дастанлар јени вариантда илк дөфә охучуларга тәгдим олунар.

Алим нағылларда дејилдији кими «алина дәмир челик, ајагына дәмир чарыг кејиб» Гафгазын сөз хидарларындан «Чәннәти-мәкан Шаһ оғлу Шаһ Аббас вә ағыллы вәзир Аллаһверди хан», «Ағ Ашыг вә Сүсәнбәр дастаны», «Ашыг Алыныг Түркијә сәфәри»; «Һүсејн Чаван вә Сервиназ дастаны», «Ашыг Әләскәр дастаны» вә с. бу кими аилә-әхлағ-мәһәббәт дастанларымыз да топлајараг бу китаба дахил етмишдир.

Тәсниф, баяты, кәрәјлы, гошма тәнис, дивани, мұхәмәсләри ајры-ајры ше'р шәкилләри һаггында, онларын көк, пердә дүзүмү вә ифачылыг мәғамлары барәдә мағрылы мө'лумат верән «Азәрбајҗан ашыг ше'р шәкилләри вә гәјнағлары» монографиясы Мүрсәл мұәллимин бу күнләрдә чапдан чыхан соң китабыдыр. Китабда верилән нүмунәләр структуру, гурулушу бахымындан, һеҗа сајы, рәдиф, гафијә системи, сәс эффектләри-аллетрасијә бахымындан конкрет нүмунәләре сөјкөнәрәк јадда галан тәрәдә тәдгиг олунашду. Әдәби ичтимәјјәтә о гәдәр дә мө'лум олмајан мурвәти-кәрәјлы, мурвәти-гошма, сәллама кәрәјлы, хәтәнки гошма, һеҗа бейт диваны, гошајарпаг гошма вә с. бу китабда топланмыш, ајры-ајры устәд ашыглардан кәтирилән нүмунәләр әсасында тәһлиг олунашду. Азәрбајҗан ашыг ше'р шәкилләри вә гәјнағлары» монографиясы фолклорсәвәрләрин столүстү китабына чевриләчәкдир.

Өмрүнүн 71-чи јаш зирвәсини һаглајан көркәмли алим, асил фолклор фәдәиси Мүрсәл һәкимов инди дөкәнчилик һәвәси, чаванлыг шөвгү илә ишләјир, тәдгигатларыны давам етдирир.

Фәридә СӘФИЈЕВА,
филологија елмләри намизәди.

ЕЛМИ-МЕТОДИК СЕМИНАР

Нәриманов рајонундакы 82 сајлы орта үмумтәһсил мәктәбиндә бу илин апрел ајында кечирилән елми-методик семинар «Тәһсил ислаһаты илә әләгәдәр олараг Азәрбајҗан дили вә әдәбијәт мұәллимләрини гаршысында дуран проблемләр вә онларын һәлли јоллары» адланырды. Семинарын ишиндә Азәрбајҗан Елми-Тәдгигат Педагожи Елмләр Институтунун директору, педагожи елмләр доктору, профессор **Ш. Мигәјылов**, институтун ше'бә мүдирини, педагожи елмләр намизәди **Ә. Аббасов**, апарычы елми ишчи **А. Бәкирова**, Республика Елми-Методик Мәркәзин кабинет мүдирини **Т. Тағыјев**, Бакы Шәһәр Баш Тәһсил Идарәсинин мәс'ул ишчиси **Н. Исрафилов**, Нәриманов Рајон Тәһсил Ше'бәсинин мүдир мұавини **Л. Иманова**, рајон методмәркәзинин директору **Ф. Аббасов**, рајонун дил-әдәбијәт мұәллимләри иштирак едирдиләр.

Семинары Рајон Тәһсил Ше'бәсинин мүдир мұавини **Лейла Иманова** ачараг мұстәғил инкишаф јолуна гәдәм гојмуш республикамызда тәһсил сәһәсиндә дә көкүл ислаһатлар апарылдығындан вә дөвләт сәвијәсиндә тәдбирләрин һәјәтә кечирилдијиндән данышды. һәммин тәдбирләр ичәрисиндә һөрмәтли президентимиз **һ. Әлијев** тәрәфиндән тәсдиг едилмиш Ислаһат Програмынын өзүнәмәхсус јери олдуғуну билдирди.

Нәтиг Ислаһат Програмында ирәли кәлән вәзифәләрин јеринә јетирилмәсиндә Нәриманов рајон мұәллимләринин хүсуси пајы олдуғуну вә бу сәһәдә апарылачәг ишләрин онлардан даһа чох асылылыгыны билдирди. Ејни заманда о, догма дилимизи вә әдәбијәтимииз өзјрәдән мұәллимләрин фәргләндијини вурғулады.

Нәриманов Рајон Тәһсил Ше'бәсинин али категоријалы методисти **Елмира Исмајылова** тәһсил ислаһаты илә әләгәдәр олараг Азәрбајҗан дили вә әдәбијәт мұәллимләрини

гаршысында дуран вәзифәләр барәдә мө'рузә етди. Дөвләтимизин тәһсил ислаһаты илә бағлы һәјәтә кечирдији глобал проблемләрдә данышан мө'рузәчи республикамыздакы тәһсил сијасәтинин инкишафымызын һазырки сәвијәсинә үјгүн оларәг дүзкүн мұәјјәнләшдирилдијини, јени иғтисади шәраити-јәрәтдығы чәтинликләре бахмәјараг, проблемләрин һәлиндә дүзкүн јол тутдуғуну гәјд етди. Ејни замандә кәстәрди ки, Ислаһат Програмындан ирәли кәлән вәзифәләрин јеринә јетирилмәсиндә Азәрбајҗан дили вә әдәбијәт мұәллимләрини үзәринә даһа чидди мәс'улијәт дүшүр. Мө'рузәчи јени педагожи тәфәккүрүн мәһијәти вә дил-әдәбијәт мұәллимләринин бу мәсәләјә фәал мұнасибәти, тәһлимин јени үсүлларла гурулмасынын нәзәри практик әһәмијјәти барәдә мұлаһизәләр сөјләди.

Рајондакы 219 сајлы мәктәбин дил-әдәбијәт мұәллими, әмәкдәр мұәллим **Назим Нәсрәддинов** «ХІХ әср Азәрбајҗан әдәбијәти тәдрисинин бә'зи мәсәләләри» мөвзусундә мө'рузә етди. О билдирди ки, тәһсилин үғурлары, һәр шејдән әввәл, мұәллимдән асылдыр, онун тәһлимин мәзмунуна, методларына мұнасибәти јанашма тәрзи илә әләгәдәрдыр. Дәрсликләримиз һәлә истәнилән сәвијәдә дејилдир. Чыхыш јолу дәрсликдәки материаллары тәкмилләшдирилмәсиндәдир. Мө'рузәчи фикрини әсасландырмај үчүн ХХ синфин дәрслијинә мурәчиәт етди. О деди ки, **С. Ә. Ширванини** әдәби, педагожи вә публицисти фәалијјәти, елми методики јәрәди-чылыгы, мәктәбдарлыгы барәдә шакирдләре лазыми сәвијәдә мө'лумат верилмәсәләри разылашма олмаз. Шаирин «Алимләри мазәмәт едән чәһилләре» адлы ше'риндән данышылдығы һалда, орадә «Ширванын тәзә бәјләри һаггында» ше'риндән нүмунә кәтирилдијини гәјд етди. һачы Сәид әфәнди Үнсизәдәнин бир маариф фәдәиси кими фәалијјәтини нәзәрә алмағы, она ајрыча јер вермәк тәклифләрини ирәли сүрдү.

Бундан әләвә, мө'рузәчи дәрсликдә әдәбијәт нәзәријәси материал

ларына зәиф диггәт јетирилмәсиндән, онун һәчм е'тибары илә һәддән артыг бөјүк олмасындан данышды, кәләчәкдә һәммин тәклифләрин нәзәрә алынмасыны арзулады.

39 сајлы мәктәбин биринчи категоријалы мұәллими **Маһмуд Әмирәсланов** «Ишә вә имла јазыларын гијмәтләндирилмәсиндә 9 бал системинин тәтбиғи һаггында мұлаһизәләрим» мөвзусундә мө'рузәсиндә 5 балын ил јарымдан чох бир мүддәт әрзиндә рајонун әразисиндә сынагдан кечирилдијини билдирди. Кәстәрди ки, тәчрүбә бу гијмәтләндирилмә системинин фәјдалы олмасыны сүбут едир, һәр шејдән әввәл, мұәллимә шакирдләрин билдик, бачарыг вә вәрдишләрини даһа конкрет гијмәтләндирмәјә имкан јарадыр. Бу гијмәт системини шакирдләр разылыг һисси илә гаршылајырлар Азәрбајҗан дили вә әдәбијәтдән јазыларын гијмәтләндирилмәси заманы шакирдләрин белә мұнасибәти даһа габарыг көрүнүр. Нормаларда мұхтәлиф сәвијәли гијмәтләр үчүн төләбләр ајдын шәкилдә верилир. Онларла ишләмәк, әсасән, чәтинлик јәрәтмир. Мө'лумдур ки «9» ән јүксәк гијмәт һесабу олунар. «Нормаларда кәстәрилир ки, мазәмун вә үслуба көрә «мәзмунла әләгәдәр бир фәктик вә бир јүнкүл үслуб сәһви гијмәтә тә'сир кәстәрмир». Еләчә дә бир орфографик вә ја бир дурғу ишәрәси сәһви, јахуд бир грамматик сәһвин олмасы дә нәзәрә алынмир. Јахшы олар ки, бу күзәштләр көтүрүлсүн, «9» гијмәт тәм сәһвсиз јазыја верилсин.

«Оунчу синифләрдә Азәрбајҗан дили вә әдәбијәт үзрә сечмә фәнләрин тәдриси просесиндә гаршыјә чыхан бә'зи проблемләр» мөвзусундә мө'рузә едән 207 сајлы мәктәбин биринчи категоријалы дил-әдәбијәт мұәллими **З. Әләддинов** илк нөвбәдә сечмә фәнләрин мәктәбә кәлишиндән, онун јени абһава јәрәтмәсиндән, бу фәнләри шакирдләри конкрет бир сәмтә јәнәлтмәсиндән вә дијәр фәнләри диггәтдән јайымасындан данышды.

Мө'рузәчи јери кәлимишкән 9 баг системи илә гијмәтләндирмә барә-

сində фикрини билдирди, onun məğbul olmasını, təcrübədə özünü doğrultmasını nümunələrlə əsaslandırdı. Lakin bir cəhətin — «9» gimnətin gəlyb-gəlməməsini kələçəkədə müzakirə objektinə çevrilməsinə təklif etdi. «9»-un çox ağırlı olmasını bildirdi.

Бақы Мəктəб-Литсеј Комплексинин дил-ədəбијат мұәллими **Натəван Мəммəдова** «VI—VII синифлəрдə Азəрбајчан дили вə ədəбијат дəрслəриндə интерактив тəлим мєтєд вə усулларынн имканларынн истифадə тəcrүбəсиндən» мөвзусундə етдији мə'рузэдə илк нөвбэдə мұасир дөврүн тələблəринə ујғун јени тəсил системинин, јени тəлим мєтєдларынн јаранмасын тамəмила мəнтигəујғун иш һесаб етди. Бир мұәллим кими өз тəcrүбəсиндə бу жүн үчүн сон дəрəчə актуал һесаб олунан интерактив мєтєдлардэн истифадə етдијини данышды. VI синифдə С. Вурғуну «Өлүм севинмəсин гој», VII синифдə М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара», XI синифдə Имадэддин Нəсиминин «Сығмазам» рəдифли əсəрлəринин тəдриси заманы интерактив мєтєдлардэн нечə истифадə етдијини вə бу заман синифдə јаранмыш үмуми əһвали-руһијəни изаһ етди. һәр дəрсдə 8—10 шакирди гимнəтлэндирə билдијини, бу мєтєдлардэн истифадə етмəклə бүтөвлүкдə синфин үмуми фəаллығына сөбəб олмасын деди. О, белə бир мəсələни дə хүсуси оларағ чатдырды ки, интерактив мєтєдлардэн истифадə етмəјини үч сəһəтдэн əһəмијəти даһа габарығ көрүнүр: шакирд кичик тəдғигатчығə çevрилир; бəдин əсəрлəрə марағ артыр; истə'дадлы ушағлар үзə чыхыр. Бундан əлава, шакирд өз фəаллығыны һисс едир, көрүр вə ондан һəзз алыр. Мұәллим исə бу

түн бу һадисələри излəјир, онлары истиғамəтлэндирир.

«9» бал системи илə биликлəри-гимнəтлэндирилмəсинин икиилли нəтичələри бəрədə дүшүнчələрим вə мұлаһизələрим» мөвзусундə мə'рузə едэн 298 сəјлы мəктəбин али категоријалы мұәллими **Һəсən Абышов** узуниллик тəcrүбəјə малик олмасындэн вə сон вахтлар «9» бал системи илə ишлəдији дөврүн марағлы тəcrүбələриндэн сөһбət ачды. Шакирдлəрин тəлим мұвəффə-гимнəтинин объектив гимнəтлэндирилмəсиндə онун кениш дидактин имканлара малик олмасындэн данышды. Бу гимнəтлэндирмə системинин шакирдлəрин психоложијасына тəсир етдијини, онлары разы салдығыны деди.

Мə'рузəчи дəрсликлəрə өз мұнасибəтини билдирди вə деди ки, бə'зи дəрсликлəрдə ичмөл мөвзуларғ һэддэн артығ јер верилир, онлар лүзүмсүз кенишлэндирилир. Мəсələн, XI синфин дəрслијинин һəчми 425 сəһифədир. Орада 95 сəһифəлик ичмал вардыр.

Бундан əлава, бə'зи фактлар мұхтəлиф дəрсликлəрдə мұхтəлиф чүр тəғдим олунур. Мəсələн, X синфин ədəбијат дəрслијиндə Ч. Мəммəдғулузэдəнин анадан олдуғу вə вəфат етдији иллəр белə кəстəрилиб: 1869 — 1932, XI синфин дəрслијиндə исə белə кəстəрилиб: 1866 — 1933. XI синфин ədəбијат дəрслијиндə чəтин анлајышлар, ифədələр ишлədилир. Онлар шакирдлəр тəрəфиндэн баша дүшүлмүр.

Ахырда семинара дə'вəт олунмуш гонағлар — педагожи елмлəр доктору, профессор **Ш. Микајылов**, педагожи елмлəр намизэдлəри **Ə. Аббасов** вə **А. Бəкирова**, методис **Т. Тағыјев** мұәллимлəрин суалларынчəваблар вердилəр.

«ОРТА МƏКТƏБИН «АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ» ДƏРСЛИКЛƏРИНДƏ ДИЛЧИЛИК МƏСƏЛƏЛƏРИ»

Азəрбајчан мұстəғиллик газандығдан сонра бүтүн сəһələрдə олдуғу кими, тəсил сəһəсиндə дə бир сьрə јениликлəр өзүнү кəстəрмəкдədир. Тəғдирələјиг һалдыр ки, тəсил ислаһатлыны лəјигинчə һəјата кечирмəк үчүн орта мəктəб мұәллимлəри дə тəcrүбələринə əсасланарағ мұəјјан мұлаһизələр ирəли сүрүр вə бунлары өз мəғала вə чыхышларынн да фактларга əсасландырмаға чалышырлар.

Сабунчу районундакы Т. Искəндəров адына 142 сəјлы орта мəктəбин дил-ədəбијат мұәллими С. Зейнал бу сəһədə хүсуси фəрғлəнир. Бу јахынлардə С. Зейнал «Азəрбајчан дили»нин орта мəктəбдə тəдриси илə бағлы намизэдлик диссертасијасы мұдəфиə етмиш вə «Чашыоғлу» нəширијаты онун «Орта мəктəбин «Азəрбајчан дили» дəрсликлəриндə дилчилик мəсələлəри» (синтактис 1945—1995-чи иллəр) адлы монографијасыны чапдэн бурəхмышдыр.

Əсəрин елми редактору əмəкдар елм хадими Тоғиғ һачыјев, рə'ј верəнлəр исə филологија елмлəри доктору, профессор Елбрус Əзизов, филологија елмлəри намизэди, дəсəнт Мəммəдəли Новрузов вə педагожи елмлəр намизэди Əнвəр Аббасовдур.

Китаба əмəкдар елм хадими Низами Чəфəров эн сөз јазмышдыр Профессор Н. Чəфəров монографија һағғында белə јазыр: «Артығ нечə иллəрдир ки, ана дили тəдриси үзрə мұтəхəссислəри белə бир мəсələ дүшүндүрүр: орта мəктəбдə «Азəрбајчан дили» фəннинин мəғсəди шакирдлəрə ана дилинин (сөзүк кениш мə'насында: савадлы охујуб-јазмағ, данышмағ вə с.) өјрəтмəкдэн ибарəтдир, јохса дилчилик елминин проблемлəрини?»

Охучуларə тəғдим олунан «Орта мəктəбин «Азəрбајчан дили» дəрсликлəриндə дилчилик мəсələлəри» монографијасынын мұәллифи Сəрдəр Зейнал узун иллəрдир ки, ортə

мəктəбдə чалышыр — онун белə бир əсəр јазмағда мəғсəди нəзəри дилчилик материалларынн ортə мəктəб дəрслијиндə нечə верилмəси, мөвчуд дəрсликлəрдə һансы уғурлу, јəхуд гүсүрлу сəһəтлəр олмасы мəсələлəрини арашдырмағдан, һэм өз тəcrүбəсинə, һэм дə һəмкарларынн тəcrүбələринə əсасланарағ мұəјјан тəклифлəр вермəкдэн ибарəтдир.

Монографијадə мұәллиф тəдғиги етдији сəһəјə аид марағлы фикир вə мұлаһизələр ирəли сүрүр.

Мəсələн, мұәллиф «Синтактик əлағələр вə сөз бирлəшмələри» бөлмəсиндə белə бир нəтичəјə кəлмишдир ки «узлашма», «идарə» вə «јанашма» əлағələринин ајры-ајрылығда тəдриси мұəјјан чəтинликлəр јарəдыр. «Узлашма əлағəsi əсасэн сөз бирлəшмələрини əмələ кəтирэн сөз арасында дəјил, чүмлə əмələ кəтирэн сөзлəр арасында өзүнү даһа чəх кəстəрир. Она көрə дə орта мəктəб, ејни заманда али мəктəб дəрсликлəриндə «узлашма əлағəsi» мөвзусу мұстəғил мəтн формасында јох, «Хəбəрин мұбтəдə илə шəхсə вə кəмијјэтə көрə узлашмасы» мөвзусу илə бир јердə верилмəлидир.»

Мұхтəлиф иллəрдə нəшр олунан дəрсликлəрдə каһ тə'јини сөз бирлəшмələри, каһ исми бирлəшмələр, каһ да сөз бирлəшмələри адландырылан исми бирлəшмələрин кечдији тарихи јолу ајдынлашдырарағ мұәллиф бу гəнəвтə кəлмишдир ки, «сөз бирлəшмəsi анлајышыны эғ дүзкүн вə əһатəли ифədə едэн «сөз бирлəшмəsi» терминидир.»

Сəрдəр Зейналын 120 сəһифədən ибарəт олан «Орта мəктəбин «Азəрбајчан дили» дəрсликлəриндə дилчилик мəсələлəри» монографијасы дилимизин тəдриси илə мəшғул олан мұәллимлəрə кəзэл тəһфədир.

У. ƏНМƏДЗАДƏ,

Бинəғəди район тəһсил шə'бəсинин методисти.

ОРТА ҮМУМТӘХСІЛ МӘКТӘБЛӘРИНИН V — XI СИНИФЛӘРИНДӘ ӘДӘБИЯТТАН ПРОГРАМ МАТЕРИАЛЛАРЫНЫН ТӘХМИНИ ПЛАНЛАШДЫРЫЛМАСЫ

**X СИНИФ (108 саат)
I РҮБ (29 саат)**

1-чи дәрәс. Кириш.

XIX әср интеллектләрендә Азербайҗанда баш вермиш ичтимаи-сәиәси һәдисәләр һаггында мәлуMAT верилир. Бәди әдәбијәтин инкишафы илә әләгәдәр фикир сөйләнир, XIX—XX әсрләрин мөвгеи сәчијәләндирилди, Азербайҗан әдәбијәтинын мәрһәләләри садаланыр, хүсусијәтләри кәстәрир, бу дөврдә јазыб јарадан гүдрәтли сәнәткарлардан сөһбәт ачылыр.

2—3—4-чү дәрәсләр. Русија—Иран мұһарибәләри шәрәтиндә Азербайҗанда вәзијәт. Лирик поезија.

Русија — Иран дәвләтләри арасында кедән ганлы ишғалчылыг мұһарибәләри нәтичәсиндә өлкәнин иттиһәдәтинин дағыдылмасы, Азербайҗанын шимал һиссәсинин Русија тәрәфиндән ишғал едилмәси, ханлыгларын әјәләтләрә бөлүнмәси берәдә јыгчам мәлуMAT верилир. Мұһарибә шәрәтинин зијәлиларын, шаирләрин вә јазычыларын вәзијәтинә тәсири хәтирләдирилди. (Һејран ханым, А. Бакыханов, И. Гутгашилы, М. Ф. Ахундов, Г. Закир, М. В. Надимин мұхтәлиф һәрби јүрүшләрдә иштиракы, сүркүнлүк һәјәти, дидеркинлијин ачы нәтичәләри шакирдләрин нәзәринә чәтдырылыр.

XIX әср интеллектләрендә әдәбијәтдә башлыча јери поезијанын тутдуғу шакирдләрә чәтдырылыр. Мүәллим лириканын инсанын һисс вә һәјәчәнләринин, бир сөзлә, мәнәви дүниәсинин тәсвир вә тәрәннүмүнә һәср олундуғуну да диггәт мәркәзиндә сәхләйиб, лирик шәрин әсас голларындан сөһбәт ачыр, Низами, Фүзули, Вәғиф кими даһи сөз усталарынын поэтик әнәнәләрини нүмү-

[Әвәли журналымызын 1999-чү ил 1, 2, 3, 4 вә 2000-чи ил 1-чи сәјиндә]

60

нәләр кәтирмәклә тәһлил едир, үслуб жанр бахымындан да мүнәсибәт билдирилди.

5—6-чы дәрәсләр. Епик шәр. Онун классик әдәбијәтлә вәрислик әләгәләри. Поезијадә маарифчилик мејләри. Сатиранын јаранмасы.

Бу дөврдә поезијанын епик вә епик-лирик жанрларына мұрачәиәт едилмәсини, А. Бакыхановун, Г. Закирин мәнзүм һекәјәләриндән нүмүнәләр кәтирилмәсини мүәллим өн плана чәкир, тәсвир олунан әһвалатлары кениш планда верир.

XIX әср интеллектләрендә маарифчилик мејлләринин тәшәккүл тапмасы, бу мејлин тәрәфдарларынын әдәләтин, азәдлыгын, демократијанын бәргәрәр олачагына үмид бәсләмәсини шакирдләрә изаһ едилди. Маарифчилик мејлләринин күчләнмәсинин бәдин әдәбијәтдә кәскин тәнгиди, поезијадә јени бир әдәби чәрәјанын — сатиранын мејдана кәлмәси тәһлил јолу илә шакирдләрин нәзәринә чәтдырылыр.

7—8—9-чү дәрәсләр. Бәдин һәср һејран ханым, Аббасгулу аға Бакыханов, Мирзә Шәфи Вәзех, Исмајыл бәј Гутгашилы һаггында.

Классик поезија әнәнәләринин мөһкәм бунәврәси үзәриндә јүксәлән бәдин һәсрин јаранмасы һаггында кениш мәлуMAT верилир. һәммин әсәрләрдә чидди социал-әхлағи проблемләрин, гадын азәдлыгы мәсәләсинин өн плана чәкилдији гејд едилди. А. Бакыхановун, И. Гутгашилынын әсәрләриндә кәнч һәсрин дүзкүн тәрбијә олунмасы проблеминин һәлли јоллары изаһ едилди.

10—11-чи дәрәсләр. Г. Закирин һәјәти, јарадычылыгы үзрә иш. Лирик шәрләри. «Бәди-сәба, сөјлә мәним јарыма» гошмасынын охусу вә тәһлили.

Г. Закирин һәјәти һаггында гыса мәлуMAT верилир. Шаирин ушагылы

вә кәнчлик илләриндә Гарабағда вә Азербайҗанда баш вермиш ичтимаи-сәиәси һәдисәләр изаһ едилди, чәр ордусундә хидмәтиндән, һәрби јүрүшләрдә иштиракындан, шәхси дүшмәнләриндән, һәср олунмасындан, һәјәтинын сон илләриндән сөз ачылыр.

«Бәди-сәба, сөјлә мәним јарыма» гошмасынын ифәдәли охусу тәшкил едилди. Чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ олунур. Гошмада мүәллим шакирдләрин диггәтини лирик гәһрәманын дилдәндән сәһәр меһнә мұрачәиәтлә сөйләнән фикирләрә чәлб едир, кәзәлләрлә кәзинтијә чыхан Ашигин үрәк дөјүнтүләри, гәлб чырпынтылары шәррдән кәтирилән нүмүнәләрлә тәһлил олунур.

Гошма һаггында билликләр дәринләшдирилди.

12—13-чү дәрәсләр. «Ејләр рәдифли мұхәмәсинин вә «Дурналар» рәдифли гошмасынын охусу вә тәһлили үзрә иш.

Ичтимаи мотивли шәрләриндән «Ејләр» рәдифли мұхәмәсин ифәдәли охусу тәшкил едилди. Мәзмунда Вәғифин «Көрмәдим» мұхәмәсинин бәдин-әстетик руһунун дүјүлмәси, јашадыгы зәманәдән шикәјәти, етиразы шакирдләрә чәтдырылыр, тәһлил едилди. Мұхәмәсин ифәдә хәтти, вәзни, бәһри, барәдә сөһбәт ачылыр.

«Дурналар» рәдифли гошмасынын ифәдәли охусу тәшкил едилди, чәтин сөз вә ифәдәләрин изаһы верилир. Гошманын һансы мөвзудә јазылдыгы барәдә шакирдләрә мәлуMAT чәтдырылыр. Көјлә учан дурналар мұрачәиәт едәрәк бир гәдәр һәвада ганад сәхләйиб һарадан кәлмәләрини, гүрбәтдә вәтән һәсрәти илә говрулан Ашигин һәјәчән вә иштираклары, кәдәри, јары көрмән истәји тәһлил едилди.

14—15-чи дәрәсләр. «Хәбәр алсан бу виланын әһвалын» сатирасынын охусу вә тәһлили үзрә иш. Әдәбијәт нәзәријәси: сатира, бәдин тәсвир вә ифәдә вәсчәләри һаггында билликләрин дәринләшдирилмәси.

Г. Закирин көркәмли сатирик шаир кими мәшһур олмасы, јени сатирик үслубун формалашмасынын онун ады илә бағлылыгы шакирдләрин нәзәринә чәтдырылыр.

М. Ф. Ахундова мәктүб тәрзиндә јазылмыш шәрдә мүәллимин Гарабағда көрдүкләрини нәзмлә чәкдидини, өлкәдә олан гарышыгылыгын тәнгиди-сатирик тәсвирини онларә изаһ едир. Бу сатирадә чәмијәтин бир чох нүфузлу нүмәјәндәләрини тәнгид етмәклә өзүнүн һуманист ифәләрини ирәли чәкмәси фикрини дә мүәллим онларын диггәтинә чәтдырмәгы лазым билдирилди.

16—17—18-чи дәрәсләр. 50 — 70-чи илләрдә Азербайҗанда сәиәси вәзијәт. Маарифчилик ифәләринин әмәли һәрәкәтә чеврилмәси. Милли драматуркија вә театрын јаранмасы.

XIX әср интеллектләрендә Азербайҗан ичтимаи-мәдәни һәјәтиндә баш вермиш әләмәтдәр һәдисәләрдән сөз ачылыр, әср интеллектләрендә фәалијәт кәстәрән Азербайҗан маарифчиләринин јени әзләги ифәләри, елми-нәзәри принципләри хәтирләдирилди. Азербайҗанда кәстәрилән театрын јаранмасы илә бағлы фикирләр үмумиләшдириләрәк шакирдләрә чәтдырылыр.

19—20-чи дәрәсләр. һәсән бәј Зәрәдәби Азербайҗан милли мәтбуатынын јарадычысы кими. Лирик шәрләрин инкишафы. Әдәби мәчлисәр. Баһар Ширвани, Хуршудбану Натәван, Мирзә Бахыш Надим.

Азербайҗан милли мәдәнијәти-мизин инкишафында һәсән бәј Зәрәдәбинин хидмәтләри јада салыныр, онун һәјәт јолу һаггында мәлуMAT верилир, «Әкинчи» гәзетинин фәалијәтиндән, гәзетин галдырдыгы әсас проблемләрдән, гәзәтдә чыхыш едән шаир вә јазычылардан, гәзетин тарихи әһәмијәтиндән сөһбәт ачылыр.

XIX әсрдә фәалијәт кәстәрән әдәби мәчлисәр вә онларын үзвләри хәтирләдирилди. Баһар Ширванини тәрчүмеји-һалы, әсәрләри һаггында мәлуMAT верилир, Хуршудбану Натәванын ичтимаи-вәтәнпәрварлик фәалијәти сәчијәләндирилди, јарадычылыгынын әсас мотивләри садаланыр. Мирзә Бахыш Надимин һәјәт вә јарадычылыгы гыса шәкилдә ишыландырылыр.

22-чи дәрәс. Јохлама инша:

1. Г. Закирин лирикәси.

2. Г. Закирин сатиралары.

61

3. Мән хошбәхтлїи нәдә көрүрәм!
Инша җазыда Г. Закирин җарадычылыгына нәзәр салыныр, шаирин чохсаҗлы ирсинин мүнүм бир гисминни тәшкїл едән лирик ше'рләрдән сөһбәт ачылыр, бу ше'рләрдә мә'нәви аләмин, һисс вә һәҗәчанлар ше'рдән кәтирилмиш нүмунәләр әсасында тәһлил едилїр.

Закирин, еҗи заманда, көркәмли сатирик шаир кими дә мөшһүр олмасы геҗд едилїр. Ону сатира җазмаға тәһрик едән амилләрдән сөз ачылыр.

23—24-чү дәрсләр. М. Ф. Ахундовун һәҗаты, җарадычылыгы.

М. Ф. Ахундовун ушагылыг илләри, онун тә'лим вә тәрбијәсиндә һачы Әләскәрин ролу, дүнҗәкөрүшүнүн формалашмасында М. Ш. Вазеһин ролу, Тифлис әдәби мүнһитинин Ахундова тә'сири, җени әлифба үғрундә мубаризәси, сағлыгында чап олунмуш китаблары һагында әтрафлы мә'лумат верилир. Бәди җарадычылыгына мүрәҗиәт едәрәк «Зәмәнәдән шикајәт» ше'риндән, Пушкинни елүмүнә һәср олунмуш «Мәтәм гәсидәси»ндән, онун мөвзусу, идејасы вә бәди форма хусусијәтләриндән сөз ачылыр.

25—26—27-чи дәрсләр. М. Ф. Ахундовун драматуркијасы. «Һекајәти-Мүсҗе Жордан вә Дәрвиш Мәстәли Шаһ» әсәринин мәзмуну, тәһлили үзрә иш. Әдәбијат нәзәријәси: драматик һөв, комедија жанрларының әсас хусусијәтләри, комик конфликт, комик гәһрәман, комик үслуб.

М. Ф. Ахундовун драматуркијасы һагында мә'лумат верилир. «Һекајәти-Мүсҗе Жордан вә Дәрвиш Мәстәли Шаһ» комедијасының идејасы әсәрдә иштирак едән сурәтләрин, сәчијәви хусусијәтләри, драматургун әсас тәнгид һәдәфи, онлара җазычының мөвгеји, Мүсҗе Жорданың мөвгеји вә сәчијәви хусусијәтләри, һәтәмханың әсас хусусијәтләри, Шәһбәз Бәјин симасы мүәллим тәрәфиндән тәһлил олунур.

Драматик һөв, комедија һагында дәрҗин билик верилир.

28—29-чү дәрсләр. Әдәбијат нәзәријәсиндән верилмиш биликләр ин системә салынамасы,

Руб әрзиндә әдәбијат нәзәријә-

синдән верилмиш биликләр дәринләшдириләрәк җекунлашдырылыр.

II РУБ (23 саат)

1—2-чи дәрсләр. «Алданмыш кәвакиб» әсәринин мәзмуну үзәриндә иш.

Повестин мөвзусу үзәриндә иш апарылыр, идеја хәтти ачылыр, Шаһ Аббасын сәчијәви хусусијәтләри садаланыр, әсәрдә тәсвир олунан сарај хадимләри вә онларын сәчијәви чәһәтләри үзәриндә иш апарылыр.

3-чү дәрс. «Алданмыш кәвакиб» әсәринин тәһлили үзәриндә иш.

Јусиф Сәррачын нә үчүн падаша сечилмәси, ислаһатчылыг фәалијәти вә онун характеринин сәчијәси, повестин бәди хусусијәтләри, дили, үслубу, Азәрбајҗан әдәбијәти тарихиндә җери мүәллим тәрәфиндән тәһлил едилїр.

4—5-чи дәрсләр. Сејид Әбүлғасим Нәбатинин һәҗаты вә җарадычылыгы, «Ешг чамындан ичән кимсәнә һушҗар олмаз» гәзәлинин охусу вә тәһлили үзәриндә иш.

С. Ә. Нәбатинин һәҗаты һагында, классик шаир-мүтәфәккирләрдән бәһрәләндији, онун дүнҗәкөрүшү бәрәдә шакирдләрә гыса мә'лумат верилир. Нәбатинин җарадычылыгының идеја истигамәтләри онун лирикасында тәрәннүм едилән мөһәббәтин икили сәчијә дашымасы, гошмаларында тәсвир едилән Ашигин сәчијәви кејфијәтләри шәрһ едилїр.

«Ешг чамындан ичән кимсәнә һушҗар олмаз» мисрасы илә башланан гәзәлиндә лирик гәһрәманың — һәгиги ашигин мә'нәви җәшәнтәләриның тәсвири тәһлил едилїр, гыса вә лакониклији, бәһри, вәзин һагында фикир сөйләнилир. Гәзәл һагында верилмиш биликләр дәринләшдирилир.

6—7-чи дәрсләр. С. Ә. Нәбатинин «Кәлсин, кәлмәсин!» гошмасының охусу вә тәһлили үзәриндә иш.

Гошманың ифәдәли охусу тәшкїл едилїр, чәтин сөз вә ифәдәләрин изаһы верилир. Мәзмуну үзәриндә иш апарыларәг тәһлил олунур. Севкилисиндән әйрә дүшмүш Ашигин даһили аләми, сәһәр мейнә мүраҗиәти нүмунәләрдән кәтирилмиш парчаларла шәрһ едилїр.

8—9—10-чү дәрсләр. С. Ә. Ширванинин һәҗаты, җарадычылыгы. «Олмасәјдә гәми-ешгин дили виранымда» гәзәлинин охусу вә тәһлили үзәриндә иш.

С. Ә. Ширванинин ушагылыг илләри, Јаншаг кәндиндә җәшәмәси, кәңчлик илләриндәки сәҗәһәтләри, онун дини адамлар арасындагы мүнәҗишәләринин сәбәби, маарифчилик фәалијәти шакирдләрин дигәтинә чатдырылыр. С. Ә. Ширвани җарадычылыгының үслуби истигамәтләринә нәзәр салыныр, шаирин лирикасының мөвзусуна көрә тәһлили верилир.

С. Ә. Ширванинин «Олмасәјдә гәми-ешгин дили виранымда» мисрасы илә башланан гәзәлинин ифәдәли охусу тәшкїл едилїр, чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ олунур, мәзмуну үзәриндә иш апарылыр.

11—12—13-чү дәрсләр. «Куш гыл...» мүхәммәсинин охусу вә тәһлили үзрә иш. Әдәбијат нәзәријәси: Әруз вәзини һагында билијин дәринләшдирилмәси.

«Алимдәри мәзәммәт едән чәһилләрә» сатирасының охусу, мәзмуну вә тәһлили үзәриндә иш.

«Куш гыл...» мүхәммәсинин ифәдәли охусу тәшкїл едилїр. Чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ олунур. Мәзмуну үзәриндә иш апарылыр. Шәриәт еһкәмләриның әлејһинә җазылмыш ше'рдә Ширванинин мусигини, тар чалманы, рәгс етмәји һарам бујуран руһаниләрин әксинә чыхмасыны, мүасирләрини бундан зөвг алмағс чағырмасы нүмунәләр вәситәсилә шакирдләрә чатдырылыр, мүхәммәсдә шаирин тәблиғ етдији әсас фикир тәһлил олунур, жанр-үслуб хусусијәтләри вә бәди дили һагында тәсәввүр җарадылыр. Мүхәммәс һагында мә'лумат верилир.

«Алимдәри мәзәммәт едән чәһилләрә» сатирасының ифәдәли охусу тәшкїл едилїр, чәр мә'мурларының рүшвәтхорлуғу, ејбәчәрлији, јаланчы руһаниләрин ич үзү әсәрдән кәтирилмиш нүмунәләрлә тәһлил олунур.

Сатира һагында мә'лумат верилир.

14—15-чи дәрсләр. Јохлама инша: 1. М. Ф. Ахунзадәнин «Алданмыш

кәвакиб» повестиндә әсас сурәтләрин тәһлили.

2. С. Ә. Ширванинин сатираларында тәнгид һәдәфләри.

3. Вәтән гаршысында өз борчуму нәдә көрүрәм!

Инша җазыда М. Ф. Ахундовун бәди нәсринә, маарифчилик идејаларына, бәди дүнҗәкөрүшүнә мүнәсибәт билдирилир. Шаһ Аббас, Јусиф Сәррач сурәтләри тәһлил олунур, мүнәсибәт билдирилир.

С. Ә. Ширванинин сатираларында мүлкәдар вә бәјләрә, чәр чиновникләринә, тәригәт башчыларына дүшмән кәсилмәси, онлары сатира әтәшинә тутмасы өи плана чәкилир, онлара мүнәсибәт билдирилир.

16-чы дәрс. XIX әсрин 80—90-чы илләринин ичтимаи-мәдәни хүләсәси. Әдәбијатда ичтимаи пафос вә маарифчилик идејаларының күчләнмәси.

XIX әсрин сонларында Азәрбајҗаның ичтимаи-игтисади һәҗатында баш верән һәдисәләр, капиталист ичтимаи мүнәсибәтләринин тәшәкүл вә инкишафының өлкәнин мәдәни һәҗатына тә'сири кәстәрилир, 80—90-чы илләрдә Азәрбајҗан мәдәнијәтинин инкишафыны кәстәрән сәчијәви һәдисәләр, Азәрбајҗан инчәсәнәтинин инкишафы, әсрин сонларында мәтбуат нүмунәләринин мейдана кәлмәси мүәллим тәрәфиндән шәрһ олунур.

17—18-чи дәрсләр. Хәлхали вә онун «Сәләбијә» мәнәвәси. М. Ә. Талыбов вә һ. З. Марағәји һагында. Драматуркијаның җени нүмунәләринин јаранмасы.

Хәлхалинин һәҗат вә җарадычылыгы һагында гыса мә'лумат верилир. «Сәләбијә» поемасында һансы идејаларын тәблиғ олунмасындан сөһбәт ачылыр, бу дөврдә Азәрбајҗан нәсринин сәчијәви хусусијәтләри садаланыр. М. Ә. Талыбовун һәҗат вә фәалијәти шакирдләрә чатдырылыр. «Китаб јүклү ешшәк» әсәринин гыса мәзмуну әјднләшдирилир.

Зәјналабдин Марағәји вә онун «Ибраһим бәјин сәҗәһәтнамәси» һагында изаһ верилир.

Азәрбајҗан драматуркијасының инкишафыны кәстәрән фәктлар шәрһ олунур.

19—20—21-чи дәрсләр. Н. Б. Вәзирвун һәҗәти, җарадычылыгы, «Мүсибәти-Фәхрәддин» әсәринин охусу үзәриндә иш.

Н. Б. Вәзирвун доғулдуғу шәһәрин тарихи, ушағлыг илләри, тәһсил барәдә ғыса мә'лумат верилир, Н. Вәзирвун Н. Зәрәдәби илә танышлыгы вә достлуг мүнәсибәтләри айданлашдырылыр.

«Мүсибәти-Фәхрәддин» әсәринин охусу үзәриндә иш апарылыр, фаҗиәнин мөвзусу һаггында мә'лумат верилир, идејасындан сөһбәт ачылыр.

22—23-чү дәрсләр. Әдәбијат нәзәријәсиндән верилмиш билликләрин система салынасы.

Рүб әзиндә әдәбијат нәзәријәсиндән верилмиш билликләр дәринләшдириләрәк јекунлашдырылыр.

III РҮБ [29 саат]

1—2-чи дәрсләр. «Мүсибәти-Фәхрәддин» әсәринин мәзмуну үзәриндә иш, мөвзусу, конфликт. Рүстәм бәј, Фәхрәддин бәј, Сәәдәт ханым вә башга сурәтләрин тәһлили. Фаҗиә һаггында.

Фаҗиәнин мәзмуну үзәриндә иш апарылыр. Мөвзусунун XIX әср Азәрбајҗан мүлкәдәрләринин һәҗәтиндән көтүрүлдүү дејилир. Фәхрәддин бәј вә тәрәфдәрләри, Рүстәм бәј вә тәрәфдәрләринин мүнәсибәти мөәллим тәрәфиндән тәһлил олунур. Сурәтләрин һәр биринә әҗры-әҗрылыгыда мүнәсибәт билдирилир. Фаҗиәнин бәди кејфијәтләри барәдә данышылыр, сәһнә тарихиндән сөз ачылыр.

Фаҗиә һаггында кениш мә'лумат верилир.

3—4-чү дәрсләр. XIX әсрин ашыг ше'ри. Ашыг Алы, Молла Чума.

Ашыг ше'ринин јазылы әдәбијәтлә охшар вә фәрғли чәһәтләриндән сөһбәт ачылыр, XIX әср ашыг ше'рини башга дөврләрин ашыг ше'риндән фәрғләндирән хүсусијәтләр кәстәрилир. Ашыглыг сәнәти һаггында Алынн фикирләри, онун дастан җарадычылыгы шәрһ олунур, Молла Чуманын һәҗәти, җарадычылыгында јени поетик жанрларын зәнкінләшдирилмәси деталлары айданлашдырылыр.

5—6—7-чи дәрсләр. Ашыг Әләс-

кәрин һәҗәти, җарадычылыгы. «Јајла» ше'ринин охусу вә тәһлили.

Ашыг Әләскәрин һәҗәти һаггында јығчәм мә'лумат верилир. Шәһнебәни илә онун мүнәсибәтләри, Ашыг Әләскәрин устады илә мүнәсибәтләринин сәҗијәси, харичи көркәми илә бағлы мүасирләринин сәјләдикләри фикирләр шакирдләрин нәзәринә чатдырылыр.

Ашыг Әләскәрин җарадычылыгында лирик ше'рләрин мөвзулары, ше'рләрдә тәсвир олунан көзәлләрин милли әләмәтләри, әсәрләриндә һансы мә'нәви-әхлағи кејфијәтләрин тәблиғ олунмасы мөәллим тәрәфиндән изаһ едилир.

Вәтән көзәлликләринин тәрәннүмүнә һәср етдији «Јајла» рәдифли гошмасы, охунуб тәһлил едилир.

8—9-чү дәрсләр. «Көрмәдим» рәдифли гошманын охусу вә тәһлили, «Ај јаға гар, гар» рәдифли тәчнисин охусу вә тәһлили.

Әдәбијат нәзәријәси: ашыг ше'ринин шәкилләри.

«Көрмәдим» рәдифли гошманын ифәдәли охусу тәшкил едилир, чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ олунур. Мәзмуну үзәрә иш апарараг тәһлил едилир. Гошмада ашығын чәмијәт үзвләринин һәмәсында көрмәк истәдији, лакин чохунда көрә билмәдији кејфијәтләр садаланыр.

«Ај јаға гар, гар» рәдифли тәчнисинин ифәдәли охусундан сонра чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ олунур. Тәчнис һаггында мә'лумат верилир. Мәзмуну үзәриндә иш апарылыр. Тәчнисдә Вәтән тәбиәтинин көзәлликләри — Гарабағын сәфәли көркәми, Гаргар чајларынын ахары, Кејчә вә Муғанын тәбиә мәнзәрәси чәндәндирылыр. Тәчнис һаггында билликлә верилир.

10—11-чи дәрсләр. XX әсрин әввәлләриндә ичтимай-сијаси вәзијәт. Мәтбуатын, театрын, әдәби тәңгидин вә публистиканын инкишафы. Шејх Мәһәммәд Хијабани вә Әһмәд бәј Аға оғлу.

XX әсрин әввәлләриндә Азәрбајҗанда баш верән ичтимай-сијаси һадисәләр һаггында мә'лумат верилир. Бу дөврдә гәзет вә журналларын чап олунмасы төкчә Азәрбајҗан дејил, бүтүн Шәрғдә театр вә мусиги сәнәтинин јени, мүасир кеј-

фијәтдә инкишафы һаггында сөһбәт ачылыр.

Аловлу публикисист Шејх Мәһәммәд Хијабани милли азәдлыг һәрәкәтинин башчысы кими тәһлил олунур.

Әһмәд бәј Аға оғлунун һәҗәт вә фәалијәти ишығландырылыр.

12—13-чү дәрсләр. Бәдин әдәбијәтдә реализмин јени мәрһәләси: Тәңгиди реализм. «Молла Нәсрәддин» журналы. Азәрбајҗан әдәбијәтиндә романтизм. «Фјүзат» журналы. Әдәби тәңгид.

XX әсрдә реализмин башлыча хүсусијәтләри. һәмин дөврдә Азәрбајҗан реализминин ән көркәмли сималары Ч. Мәммәдгулузадә, М. Ә. Сабир, Ә. һагердәјев, Ә. Нәзми, Ә. Гәмкүсар, Мирзәли Мә'чүз һаггында әтрафлы мә'лумат верилир. Сабир җарадычылыгындакы новаторлуг өн плана чәкилир.

Романтик әдәбијәтәтимызын истигамәтвәричиси илк мә'тәбәр трибунасы олан әдәби-тәңгиди «Фјүзат» журналына вә онун мөәллифләринә мүнәсибәт билдирилир.

14—15—16-чы дәрсләр. Ч. Мәммәдгулузадәнин һәҗәти, җарадычылыгы. «Данабаш кәндинин әһвалатлары» әсәринин охусу үзәриндә иш.

Јазычынын ушағлыг илләри, тәһсили һаггында мә'лумат верилир. Мөәллимлик фәалијәти, һансы мәктәбдә ишләмәси, Тифлисдә галманынын сәбәби мөәллим тәрәфиндән айданлашдырылыр. «Молла Нәсрәддин» журналынын јазарлары, фәәл јазарлары, Бақыдакы фәалијәти дә шакирдләрин диггәтинә чатдырылыр.

Ч. Мәммәдгулузадәнин бәдин җарадычылыгы — драматуржи фәалијәти — әҗры-әҗры әсәрләри һаггында јығчәм мә'лумат вериләрәк тәһлил едилир.

«Данабаш кәндинин әһвалатлары» әсәринин охусу тәшкил едилир. Әсәрдә чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ олунур.

17—18—19-чү дәрсләр. «Данабаш кәндинин әһвалатлары» әсәрин мәзмуну вә тәһлили үзәриндә иш. Әдәбијат нәзәријәси: јазычы, үслуб, повест.

Повестин мәзмуну үзәриндә иш апарыларәг тәһлил едилир. Әсәрин мөвзусу вә идејасы барәдә мә'лу-

мәт верилир, сурәтләр — Мәммәдһасән әми, Худәјар бәј — сәҗијәләндирилир. Јазычынын Зәјнәбә мүнәсибәти ачығланыр. Онун симасында ичтимай проблемләрин һәлли кәстәрилир.

Әдәбијат нәзәријәсиндән үслуб, јазычы, повест аңлајышлары шәрһ едилир.

20—21-чи дәрсләр. «Анамын китабы» әсәринин охусу, мөзмуну вә тәһлили үзәриндә иш.

Психоложи әсәр олан «Анамын китабы»нын охусу тәшкил едилир. Мәзмун үзәриндә иш апарылыр. Пјесдә тәблиғ олунан әсас идеја тәһлил јолу илә шакирдләрә чатдырылыр. Әсәрдә ана сурәти сәҗијәләндирилир. Гардашларын бир-биринә јәдләшмәсинин сәбәби шәрһ едилир. Ана дили мәсәләсинә мүнәсибәт билдирилир.

22—23-чү дәрсләр. Јохлама инша:

1. Н. Вәзирвун «Мүсибәти-Фәхрәддин» әсәри. Азәрбајҗан әдәбијәти тарихиндә илк фаҗиә кими.

2. Ашыг Әләскәр гошма устасы кими.

3. Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәндинин әһвалатлары» әсәриндә әсас образларын [Худәјар бәј, Мәммәдһасән әми вә Зәјнәб] сәҗијәләндирилмәси.

24—25-чи дәрсләр. М. Ә. Сабирин һәҗәти, җарадычылыгы үзәриндә иш. «Сәттархан» ше'ринин охусу вә тәһлили.

М. Ә. Сабирин һәҗәти, мөәллимлик фәалијәти, онун мүасирләри вә достларына мүнәсибәти шакирдләрә чатдырылыр.

Сабирин бәдин җарадычылыгында новаторлуг, көркәмли сәнәткарлардан бәһрәләнмәси, онун гәзәлләринин бәди хүсусијәтләри, ше'рләриндә тәблиғ олунан әсас идејалар шәрһ олунур.

«Сәттархан» ше'ринин ифәдәли охусу тәшкил олунур, чәтин сөз вә ифәдәләр изаһ едилир. Гарабағ маһалындан чыхан, Тәбриз интилабчыларынын рәһбәри олан Сәттарханын нүфузу, икдидиндән вә халг шаирләринин, јазычыларынын онун һаггында јаздығы әсәрләрдән сөз ачылыр.

26—27-чи дәрсләр. М. Ә. Сабирин

«Урәфа маршы» ше'ринин охусу ва төһлили үзрә иш.

«Урәфа маршы» сатирасынын ифәдәли охусу төшкил едилир. Чәтин сөз ва ифәдәләр изаһ олунур. Сатирада күнләрини кеф мәчлисләриндә кеңирән, дилинә, мәдәнијәтинә јед олан адамларын төнгиди Сабирин дили ила, мисралардан сечмәләрлә шакирдләрин нәзәринә чатдырылып, мәсләксиз зијалыларын ич үзү ачылып.

28—29-чү дәрсләр. Әдәбијат нәзәријәсиндән верилән билккләрин система салынмасы.

Руб әрзиндә әдәбијат нәзәријәсиндән верилмиш билккләр дәринләшдириләрәк јекунлашдырылып.

IV РҮБ [27 саат]

1—2-чи дәрсләр. «Ким нә дејәр биздә олан гејрәтә» ше'ринин охусу ва төһлили үзрә иш.

«Ким нә дејәр биздә олан гејрәтә» сатирасынын охусу төшкил едилир. Чәтин сөз ва ифәдәләр изаһ едилир. Сатирада бош-бошуна даһышыб һејвәрәлик едән ва буну һүнәр, гочагылыг сәјан гафгазлыларын дахили әләми ачылып. Әсәрдә төнгид һәдәфләри кәстәрилип.

3—4-чү дәрсләр. «Јашамаг истәрсәк» ше'ринин охусу ва төһлили үзәриндә иш. Әдәбијат нәзәријәси: Сатира, сатирик үслуб.

Ше'рин ифәдәли охусу төшкил едилир. Чәтин сөз ва ифәдәләр изаһ едилир. Ше'рин идеја ва бәдии хүсусијәтләри мүүллим тәрәфиндән төһлил едилир.

Сатира ва сатирик үслуб һаггында әтрафлы мә'лумат верилир.

5—6-чы дәрсләр. Н. Нәримановун һәјәти, јарадычылығы үзрә иш.

Н. Нәримановун төһсил илләри, Бакыдакы ичтимаи-маарифчилик фәалијәти, ана дилиндә гәзет ва журнал чыхармаг үчүн етдији төшәббусләрин нәтичәси, һәкимлик фәалијәти, һәбс олунмасы, Метех галәсина салынмасы, һәштәрханә сүржүн едилмәси. Драм әсәрләринин мөвзусу, идејасы, әсәрдә иштирәк едән сурәтләр, әсәрләриндә маарифчилик идејалары, «Пир» повестиндә әсас төнгид һәдәфләри, публисист әсәрләриндә

әсәс проблемләр шакирдләрин нәзәринә чатдырылып.

7—8-чи дәрсләр. «Надир шаһ» фачиәсинин охусу, мәзмуну ва төһлили үзрә иш. Әдәбијат нәзәријәси: тарихи фачиә.

«Надир шаһ» фачиәсинин мөвзусу, идејасы һаггында мә'лумат верилир. Надир шаһ сурәтинин сәчијәви хүсусијәтләри, онун тракизмини шәртләндирән әсас сәбәбләр кәстәрилип. Надир шаһ образынын инкишаф јолу, шаһлыг мәнсабинә чатмасы төһлил олунур.

Фачиә һаггында әтрафлы мә'лумат верилир.

9-чү дәрс. Мәһәммәд һадинин һәјәти, јарадычылығы.

Мәһәммәд һадинин һәјәти һаггында әтрафлы мә'лумат верилир. һәштәрханә кетмәси, әсәрләринин гәзет ва журналларда чалы, Түркијәјә кетмәси, Истанбулда һәбс олунмасынын сәбәби, өмрүнүн сон илләри ва өлүмү мүүллим тәрәфиндән шәрһ едилир.

Һадинин јарадычылығында һансы мөвзуларын әсас јер тутдуғу ајдынлашдырылып. Шаирин азадлыг ва һуманизмдән бәһс едән ше'рләри төһлил едилир. Азәрбајҗан әдәбијәти тарихиндә мөвгејини мүүјәнләшдирән әмилләр изаһ олунур.

10—11-чи дәрсләр. М. һадинин «Инсанларын тарихи фачиәләри» поемасынын охусу, мәзмуну ва төһлили үзрә иш.

«Инсанларын тарихи фачиәләри» әсәринин охусу төшкил едилир. Шаирин чанлы мушаһидәләринин, романтик хәјал ва тәсәвүрләринин мәһсулу олан бу әсәрин муһарибә әлејһинә јазылдығы гејд олунур. Идеја-фәлсәфи бахымдан чох долғул, гүвәәтли, лирик жанрда олан бу әсәрин чәбһәдә јазылдығы да шакирдләрә чатдырылып, һадисәләр төһлил олунур.

Фачиә һаггында верилмиш билккләр дәринләшдирилир.

12—13-чү дәрсләр. Азәрбајҗан Халг Чүмһуријәти дөврүндә Азәрбајҗан әдәбијәти — 1918 — 1920-чи илләрдә Азәрбајҗан ичтимаи муһити. М. Ә. Рәсулзаде.

Русија империјасынын дағылмасы, мүстәмләәк шәраитиндә јашајан халгларын азадлыг, мүстәгил-

лик газанмаг имканы әлдә етмәси, Милли Шуранын јарадылмасы, Азәрбајҗан истиггалијәтинин е'лаң олунмасы, Азәрбајҗан Республикасынын јарадылмасы, көркәмли ичтимаи хадим Мәһәммәдәмин Рәсулзадедин кәржин фәалијәти мүүллим тәрәфиндән төһлил едилир.

14—15-чи дәрсләр. 1918—20-чи илләрдә поезија ва драматуркија.

Бу дөврдә әдәби просеса истиггәмәт верән көркәмли шаирләр, онларын әсәрләри ва әсәрләрдә гөјүлмуш мәсәләләр һаггында мә'лумат верилир. Әһмәд Чавадын, Әлабас Музнийбин, Сәмәд Мәнсурун јарадычылығына нәзәр салыныр, Нүсәјн Чавидин «Иблис» фачиәси төһлил едилир, Ч. Чаббарлынын «Әдирнә» фәтиһи» пјеси һаггында изаһ верилир, диқә әсәрләрә да мүнәсибәт билдирилир.

16—17-чи дәрсләр. Јохлама инша:

1. М. Ә. Сабир Азәрбајҗанда јени тип сатиранын баниси имми;

2. «Надир шаһ» әсәриндә Надир шаһ сурәти.

3. Ән чох севдијим гәһрәман.

Инша јазыда М. Ә. Сабирин бәдии јарадычылығына мүнәсибәт билдирилир, һансы сәнәткарлардан бәһрәләндијинә нәзәр салыныр, сатираларында төнгид һәдәфләри әсас кәтүрүлүр, мәсләксиз зијалыларын ич үзү ачылып.

«Надир шаһ» әсәриндә Надир шаһ образы төһлил едилир, онун сәчијәви хүсусијәтләри нәзәр алыныр. Фачиәдә Надир шаһ образынын инкишаф јолу кәстәрилир.

18—19—20-чи дәрсләр. А. С. Пушкинин һәјәти, јарадычылығы, «Јевкени Онекин» мәнзум романынын мәзмуну, төһлили үзәриндә иш.

Әдәбијат нәзәријәси: мәнзум роман һаггында мә'лумат.

А. С. Пушкинин аилә муһити, төһсил алмасы, онун сүржүн олунмасы, Сибир сүржүнүндән азад олмасы, шаирин Гафгаза сәфәрләри, Петербурга гајытмасы, чар I Николаја мүнәсибәти, Дантесин Пушкини дуелә чағырмасы, һәјәтинын сон күнләри һаггында мүүллим шакирдләрә мә'лумат верир, јарадычылығы үзәриндә дөјәныр. «Литсеј ше'рләри», «Кутузовун өлүмүнә» ше'рләри, Чаа-

дајевә, Сибирә мәктуб», «Дубровский» повести, «Капитан гызы» әсәрләринә мүнәсибәт билдирилир.

«Јевкени Онекин» романынын мәзмуну үзәриндә иш апарылып.

Мәнзум роман һаггында мә'лумат верилир.

21—22—23-чү дәрсләр. Намиг Камалын һәјәти, јарадычылығы, «Вәтән, јәхүд Силистре» драмынын мәзмуну, төһлили үзәриндә иш.

Намиг Камалын ушагылыг һәјәти, ичтимаи-сијәси фәалијәти, мәтбуат органларында чалышмасы, Намиг Камалын һәбсә алынмасы, сүржүн һәјәти һаггында мә'лумат верилир, ше'рләринин үслуби хүсусијәтләри, ше'рләриндә тәрәннүм едилән әсас идејалар, кәстәрилир.

«Вәтән, јәхүд Силистре» пјесинин мөвзусу һаггында мә'лумат верилир, мәзмуну үзәриндә иш апарылып. Сурәтләр төһлил едилир, Ислам бәј сурәтинин әсас кејфијәтләри сәчијәләндирилир, Зәкијә сурәти, Сидги бәј сурәти ва онларын характерләри ачылып.

24—25-чи дәрсләр. Чек Лондонун һәјәти, јарадычылығы, «Һәјәт ешги» һекајәсинин мәзмуну, төһлили үзрә иш.

Чек Лондонун һәјәти, һаггында мә'лумат вериләрәк төһсил илләринә мүнәсибәт билдирилир. Университети баша вура билмәмәсинин сәбәбләри, Канадаја кетмәси, һәбс олунмасы, Алјаскаја кетмәси, Инкиләтәрә ва Јапонијаја сәфәринин сәбәби ачыгланыр, Чек Лондонун ичтимаи фәалијәти, һәјәтинын сон күнләри шакирдләрә ајдынлашдырылып.

«Мартин Иден» романынын хүсусијәтләри ва образларына мүнәсибәт ајдынлашдырылып.

«Һәјәт ешги» һекајәсинин мәзмуну үзәриндә иш апарылып.

26—27-чи дәрсләр. Әдәбијат нәзәријәсиндән верилән билккләр система салыныр.

Ил әрзиндә әдәбијат нәзәријәсиндән верилән билккләр дәринләшдириләрәк јекунлашдырылып.

Бөлкүнү педагожи елмләр доктору, профессор Ш. МИКАДЫЛОВ ва педагожи елмләр намизадди А. БӘКИРОВА һазырламышлар.

**ТӘЛИМ РУС ДИЛИНДӘ ОЛАН МӘКТӘБЛӘРИН
VIII СИНФИ ҮЧҮН АЗӘРБАЙҖАН ДИЛИНДӘН ПРОГРАМ
МАТЕРИАЛЛАРЫНЫН ТӘХМИНИ ПЛАНЛАШДЫРЫЛМАСЫ**

Мәълум олдугу кими, тәлим рус дилиндә олан мәктәбләр ин VII синифләри үчүн Азәрбајҗан дили дәрсликләри тәкмилләшдириләрәк јенидән чап едилмиш вә һәм ин дәрсликләрлә ишләмәк үчүн тәхмин планлашдырма нүмүнәләри һазырланараг мұәллимләрә төвсијә едилмишдир. VIII — XI синифләр үчүн дәрсликләр исә бу вахта гәдәр јениләшдириләрәк нәшр олунмамышдыр. Везијәти нәзәрә алараг һәм ин синифләр үчүн сон дәфә чап едилмиш дәрсликләр үзрә тәхмини планлашдырма һазырлајыб мұәллимләримиз ин истифадәсинә вермәји нәзәрдә тутмушуг.

Тәхмини планлашдырмаја дәрсликләрдәки актуаллығыны итирән тәлим материалларынын әвазиндә мұәсир дөврлә бәғлы материаллар дахил едилмиш вә онларын өјрәдилмәси нәзәрдә тутулмушдур. Материаллар тәхмини планлашдырмаја әлава оларәг верилмишдир.

Јени дәрсликләр нәшр олунанә гәдәр мұәллимләр бу төвсијәләрдән фәјдаланә биләрләр.

**VIII СИНИФ (105 саат)
I РҮБ (27 саат)**

1. Азәрбајҗан дили һәггында	2 с.
2. һәчәр*	2 с.
3. Севимли мұғанни	2 с.
4. Олег Кошевојун бағы	2 с.
5. Пајыз	2 с.
6. Мәним мұәллимләрим	2 с.
7. Једди гардаш әфсанәси*	2 с.
8. С. Газыјева кимдир	2 с.
9. Сәһбат	2 с.
10. Арзум будур** (дәрслик сәһ. 36)	2 с.
11. һәзи Асланов	2 с.
12. Јохлама јазы вә сәһвләр үзәриндә иш	2 с.

Үзәриндә * ишәрәси гојулан мовзулағ јенидир вә она анд мәтиләр планлашдырмаја әлава едилмишдир.

Үзәриндә ** ишәрәси гојулан мовзулар исә дәрсликдәки чалышма вә әлава оху материалларын ан сечилдириндә она әлава исәһат верилиб,

13. Әзәмәтли абида	2 с.
14. Тәкрәр	1 с.

II РҮБ (23 саат)

1. Ики јолдаш	2 с.
2. Н. Нәриманов һәггында хатирәләр	2 с.
3. Бақынын ишығлары	2 с.
4. Үзәјр мұәллим	2 с.
5. Ана-бала мәнәббәти*	2 с.
6. Ордум вәрса, јурдум вәр*	2 с.
7. Нәвбәдәјәм, аначан	2 с.
8. Јахшы јол*	2 с.
9. Совет Иттифагы Гәһрәманы Гафур Мәммәдов** (дәрслик сәһ. 115)	2 с.
10. Јохлама јазы вә сәһвләр үзәриндә иш	2 с.
11. Гачаг Нәби	2 с.
12. Тәкрәр	1 с.

III РҮБ (31 саат)

1. Унудулмаз көрүш	2 с.
2. Икид партизан	3 с.
3. Лариса*	2 с.
4. Ганлы јанвар*	2 с.
5. Истису	2 с.
6. А. М. Топчубашов	2 с.
7. Көзәллији горујарлар	2 с.
8. Јасәмән ағачы*	2 с.
9. Новруз бәрамы*	2 с.
10. Сәһәр-сәһәр	2 с.
11. Дағ јолу	2 с.
12. Садәлик вә төвзәкәрлыг көзәл сифәтдир	2 с.
13. Чаваншир	2 с.
14. Јохлама јазы вә сәһвләр үзәриндә иш	2 с.
15. Кәндимиз	1 с.
16. Тәкрәр	1 с.

IV РҮБ (24 саат)

1. Кәндимиз	1 с.
2. Күн о күн олсун ки...*	2 с.
3. һәч ким унудулмур	2 с.
4. Мәним амам	2 с.
5. Ана! Бу адын гаршысында бир гул тәк...*	2 с.
6. Арзу	2 с.
7. Достларым	2 с.
8. Көј кәл	2 с.
9. Севимли пешә һансыдыр	2 с.
10. Сөјүд көлкәси	2 с.
11. Јохлама јазы вә сәһвләр үзәриндә иш	2 с.

12. Марал сәдагәти** (дәрслик сәһ. 123)	2 с.
13. Тәкрәр	1 с.

Мәтипләр

ҺӘЧӘР

Биз беш нәфәр идик. Чәлдә бәјин гојунларынын отарырдыг. Јолдашларымыздан бириндә бир нечә патрон вә көһнә бир түфәң вәрды. Јолдан бир аз кәнарда нишан гојуб атырдыг. Ким кибритин гарасыны вур билсә, онун адыны «Гачаг Нәби» гојагадыг. Адама ики күллә атдыг, һәч биримиз вур билмәдик. һәмәмиз пәрт олмушдуг. Анчаг бир-биримизи әлә салыб күлүрдүк.

Елә бу вахт габагда бир атлы көрүндү. О, бизә јахынлашды. О, гадын иди. Боз ат минмишди.

Онун јашы әллидән чох оларды. Чох вүгарлы иди, икид адама бәнзәјирди. Јанымыза чатанда салам вәрди. Нишан гојдугумузу көрүб атдан дүшдү.

Гадын түфәнки әлимиздән алды: — Шәртиниз нәдир? Нәдән мәрч кәлмисиниз? — деди.

Биз шәртимизи дедик. Онун үзүнә бир кәдәр чәкдү, дәриндән аһ чәкди. Патрону күләјә гојуб чахмағы чәкди. Атәш ачылды, кибрит гарасы үзүлүб дүшдү. Бир сөз демәдән түфәнки јолдашымыза гајтарды. Сонра гуш кими сычрајыб ата минди. Биз ону аралыға алдыг вә әлини мәһрибәнлыгла сыхдыг.

Јолдашларымыздан бири сорушду:

— Бәс биз билмәјәкми ки, бу беш чаваны утандыран ким иди?

Гадын күлүмсәјәрәк деди:

— Мән һәчәрәм.

О атыны ағыр-ағыр сүрдү. һәмәмиз Гачаг Нәбинин ханымы вә јолдашы икид һәчәрин ардынча баха-баха галдыг.

Гој сәнә десинләр, әј Гачаг Нәби, һәчәри өзүндән, әј гочаг Нәби.

Әли ВӘЛИЈЕВ.

ЈЕДДИ ГАРДАШ ӘФСАНӘСИ

Кәрим әми көдәкбојлу, енликүрәк бир киши иди. Онун чох ширин вә марағлы сәһбәтләри вәр иди. Бош вахтымыз олан кими онун јанына гаچارдыг.

Бир күн Кәрим баба бизи дәниз кәнарына кәтирди вә деди:

— Дәнизә диггәтлә бахын... О учу шиш гајаны көрүрсүнүзмү?

Биз сәһилдән хәјли аралы ағкөпүкүлү далғаларда јујунан гајаны көрдүк. Кәрим баба деди:

— Инди сәһилдәки о гајалара бахын. Алты гаја вәр. Једдинчиси о дәниздәкидир. Бу күн мән сизә «Једди гардаш» әфсанәсини данышачағам.

— Гәдим заманларда бу гајаларын о бири үзүндә бир кәндли јашајырмыш. Онун једди оғлу вәр имиш. Кәндлинин вәр-дөвләтдән бир кечиси, бир дә инәји вәрмыш. Онун јекәнә тәсәллиси оғланларынын мәһрибәнлығы вә сөзә бахмалары имиш. Оғланлар јаша долдугча ата-аналарына көмәк едирдиләр. Валидејнләрини әзијәт чәкмәјә гојмурдулар. Тәкчә кичик гардаш Имран һәм тәнбәл, һәм дә пахыл иди. Сөзә бахан дөјилди.

Бир дәфә анасы Имранә бир тапшырыг вәрир. Иш көрмәк истәмәјән Имран сөзә бахмыр, анасынын үзүнә ағ олур, чаваб гајтарыр. Гардашлар ону тәнбәһ етмәк истәјирләр. Аналары разы олмур. Ата дә гәзәбләнир. Мәрһәмәтли ана Имранын башыны тумарлајыр вә дөјир:

— Оғлум, ән мұғәддәс вәрлыг анадыр. Онун үзүнә ағ олмаг олмаз. Мән сәни бағышлајырам. Анчаг сән өз күнаһыны суларда јумалысан. Кет дәниздә чим. Нә вахт күнаһларын јујулду, гајыдыб кәләрсән.

Имран өзүнү дәнизә атыр. Нә гәдәр чимир, чимир, күнаһларыны тәмизләјә билмир.

Әсрләр кечир, гардашлар да, Имран да әфсәнәви гаја дашларына чеврилирләр. Алты гардаш дуруб Имранын јолуну көзләјир, Имран иса күнаһларыны јујуб тәмизләјә билмир.

АНА-БАЛА МӘНӘББӘТИ

Шаһ Аббас өлкәни кәзмәји чох севирди. Бир дәфә о јенә өлкәни кәзмәк фикринә дүшүр. Онун фәјтонуна дөрд јахшы ат гошурлар.

Шаһын дәстәси хәјли јол кедир. Кәлиб бир дағ чаынын сәһилинә чатыр. Көрпү олмадығы үчүн чајдан кечмәли олур.

Атлар чајын ортасына гәдәр кә-

дир вә дајанырлар. Фәјтончу нә гә-
дәр едирсә, атлар кетмир.

Бу вахт онлара бир араба јахын-
лашыр. Арабаја ики арыг ат гошул-
мушду. Гоца арабачы арабаны сүрүб
чәјдан кечир.

Шаһ тәәччүбләнир вә әмр едир ки,
арабаны сахласынлар. Арабачыны
шаһын јанына кәтирирлар. Шаһ Аб-
бас ондан сорушур:

— Гоца, мәним фәјтонум јүнкүл,
атларым исә өлкәнин ән јахшы ат-
ларыдыр. Онлары мәнә Түркияјәдән,
Әфғаныстандан кәндәрибләр. Нечә
олур ки, сәнин арыг атларын чајы
кечир, мәним атларым исә кечә бил-
мир?

Гоца чаваб верир:

— Шаһ сағ олсун, сизин атларын
һәр бири бир өлкәдән кәлиб. Онлар
бир-биринә јаддырлар. Оһә көрә дә
фәјтону чәкмәк истәмирләр. Мәним
атларым исә ана-баладырлар. Аһә
баласына, бала дә анасына көмәк
едир, бир-биринә әзијәт вермәк ис-
тәмирләр. Мәним арабамы ана-бала
мәһәбәти чәкир.

ОРДУМ ВАРСА, ЈУРДУМ ВАР

Мәнә орду кәрәкдир хәстәјә
дәрман кими,
Мәнә орду кәрәкдир нәфәс
кими, чән кими,
Мәнә орду кәрәкдир, сарсылмаз
чаһан кими.
Ордум варса, јурдум вар!
Ордум јохса, јурдум јох.

Нә Танрыдан әл үзүб, нә һаггдан
күсмәк кәрәк,
Ганичән јағыларла һесабы
кәсмәк кәрәк.
Вәтәнин һәр дашынын үстүндә
әсмәк кәрәк.
Һәр күн десәм кеч олар, һәр ән
тәләсмәк кәрәк.
Бу күн мәним һәјәтдә бундән
бөјүк дәрдим јох,
Ордум варса, јурдум вар!
Ордум јохса, јурдум јох.
Зәлимхан ЈАГУБ.

ЈАХШЫ ЈОЛ!

Аһан сәни јетишдирди саф
ганилә, сүдилә,
Көрпә икән өнүб бүкүдү мин
чичәјә, мин күлә.

Инди сән дә гојма онун үстүнә
бир јәд күлә.
Мәрдләриндир инди заман,
кет гәрдашым, јахшы јол!
Тапданмасын јурдун, јуван, кет,
гәрдашым, јахшы јол!

Гојма гара әл узансын мәрд
ананын сачына,
Күлдән ағыр сөз дөјилсин
алакәзлү бачына.
Ганад чалыб уч көјләрдә, дөн
шаһинә, лачына.
Достлар бахсын һејран-һејран,
кет, гәрдашым, јахшы јол!
Чалладлара тут бир диван,
кет, гәрдашым, јахшы јол!
Сүлејман РУСТӘМ.

ЛАРИСА

Аһан асмыш дәрс чантаны,
Мәзарынын башдашына.
Ахы нијә һәј вермирсән,
Сәни дәрсә һарајлајан јолдашына!
Сәнин адын достларынын
дил әзбәри,
Гызым, ахы сәни көзләр
чоһдан бәри
Ачмадығын китабларын,
дәфтәрләрин,
Сәни көзләр партандакы о бош
јерин.

Бәхтијар ВАҺАБЗАДӘ.

ГАНЛЫ ЈАНВАР

Нијә сыныб пәнчәрәмиз,
Күлләни ким атыб, ана!
Нијә дөјүрсән дизинә
Аглајырсаң јәна-јәна,
Күлләни ким атыб, ана!

Атам онлара нә дејиб,
Әскәрләр атамы дөјүб.
Куклама да күллә дөјиб,
Јыхылыб о да бир јәна,
Күлләни ким атыб, ана!

Ким кәтириб гәрәнфили,
Гыш күнүндә гызылкүлү?
Дөјирсән тутулуб дили
Ојат, сөз дејим мән она,
Атам нијә сусур, ана,
Күлләни ким атыб, ана!

Һүсејн КҮРДОҒЛУ.

ЈАСӘМӨН АҒАЧЫ

Мәктәбимизин бағчасында чаваң
бир јасәмән ағачы варды. Јаз көлән-

дә о, чичәк ачарды. Бағчадакы ағ вә
чәһрајы чичәкли алма, армуд, шаф-
талы вә әрик ағачларынын арасын-
да онун өз көзәллији варды. Бу јә-
сәмән ағачыны Аслан мүүллим әк-
мишди. О һәр сәһәр һәммин ағачын
јанына кәләр, чичәкләрини ијләрди.
Бир күн дәрсдә јолдашым Чәфәр
әјлиб гулағыма деди:

— Мүүллимин әкдији јасәмән
ағачында бир бүлбүл јува салыб.
Дәрсин гуртармасыны сәбирсиз-
ликлә көзләдим. Дәрс гуртаран ки-
ми Чәфәрлә ағачын јанына кәлдим.
Ағачда бир јува көрдүм. Тез ағач
дырмашдым. Ағач давам кәтирмә-
јиб сынды. Мән јыхылдым, јува дә
учуб төкүлдү.

Ајаға галханда Аслан мүүллими
јанымда көрдүм. О, башымыз үстә
учан бүлбүлә, сонра онун учмуш ју-
васына вә мәнә баһараг деди:

— Бала, биз бу дүнјаја тикмәк,
гурмаг, јаратмаг үчүн кәлмишик, ону
мәһв етмәк үчүн доғулмамышыг.

Мән онун үзүнә бахмадан:
— Мәни бағышләјын, мүүллим! —
дедим.

Илјас ӘФӘНДИЈЕВ.

НОВРУЗ БАЈРАМЫ

Јансын һәр евин шамы,
Кәлир Новруз бајрамы.
Јени илин илк күнү,
Елин әзиз бајрамы.

Нимчәләрә дүзүлсүн,
Једди лөјүн ширнијат.
Гоғал, говут, пахлава,
Ијдә, бадам, гоз, набат.

Нәғмә дејир гарангуш,
Новрузкүлү битибдир.
Папаг атын, пај алын,
Сон чәршәнбә јетибдир.

Сабир МУСТАФА.

КҮН-О КҮН ОЛСУН КИ...

Күн о күн олсун ки, гуртарсын дава,
Дағылсын бұлудлар, ачылсын һава.
Алынсын дүшмәндән өмүрлүк гисас,
Торпаг нәфәс алыб динчәлсин бир аз.
Бир дә јер үзүндә ахмасын ганлар,
Торпаға сүлһ тохуму сәлсин
инсанлар.
Күн о күн олсун ки, бассын бағрына,
Чәһнәдән гајыдан оғлуну ана.

О күнү ән јахын күнә чевирмәк,
Биздән асылыдыр, шубһәсиз,
керчәк.
Күн о күн олачаг, о күн кәләчәк,
Бәшәр динчәләчәк, һәјәт күләчәк!
Сүлејман РУСТӘМ.

АНА... БУ АДЫН ГАРШЫСЫНДА БИР ГУЛ ТӘК...

Сәһәр тездән иди. Хорузлар бан-
ләјырды. Мәсчидин миһәрәсиндән
азан сәси ешидилирди. Ана артыг
ојанмышды. О, тәндирә чәрәк јапыр-
ды. Ана бу чәрәкләри әзиз вә мөһ-
рибан оғлу үчүн биширди. Оғлу
Чәфәр охумаг истәјирди. Ана оғлу-
ну бу арзусуна чатдырмаға сөз вер-
мишди.

Балача Чәфәр ојаныб анасынын
јанына кәлди.

— Ана, чәрәк биширмәк ағыр иш-
дир? Јорулуурсанса, биширмә.

— Чәрәк биширмәк асандыр, оғ-
лум. Чәрәкчилик хејирли ишдир, бә-
рәкәтли пешәдир. Гој о сәнә көмән
етсин. Охујарсаң, сонра да ишләр-
сән өзүн үчүн.

— Јох, мән сәнин үчүн ишләјәчә-
јәм, ана, һамымыз үчүн ишләјәчә-
јәм!

Чәфәр анасынын биширдији чә-
рәкләрә бахды вә деди:

— Ана, сәнин чәрәкләрин јарә-
шыгы дејил, анчаг чоһ дадлыдыр.
Нијә беләдир?

— Чүнки мән о иши һәвәслә, геј-
ротлә көрүрәм. Адам кәрәк зәһмә-
тини мәһнасыз ишә сәрф етмәсин,
бала.

Оғлан анасынын әлләрини өпдү
вә сонра онун гычларыны гучагла-
ды:

— Ана, ана! Сән нә јахшысан!
Мән... мән... сәнә гул олачағам, ана!
Һамынын хидмәтчиси олачағам.

Бу ушаг бөјүк Азәрбајчан шаири,
јазычысы вә драматургу Чәфәр Чаб-
барлы иди.

Сейфәддин ДАҒЛЫ.

Планлашдырманы Азәрбајчан
ЕТПЕИ-нин елми ишчиләри, пе-
дагожи елмләр һәм мәнзилләри
Чимназ ӘЛИЈЕВА, Севда АББА-
СОВА һазырламышлар.

БУ САЉЫМЫЗДА

«КИТАБИ-ДӘДӘ ГОРГУД» — 1300

М. Мәрданов — «Китаби-Дәдә Горгуд»ун тәдриси	2
Т. Һачыҗев — «Китаби-Дәдә Горгуд»ун бәдii дили	6
А. Һачыҗев — «Елимизин сөз галасы, дилимизин гыз галасы»	10

МЕТОДИКА ВӘ ИШ ТӘЧРҮВӘСИ

Б. Мурадов — Мәһәммәд Фүзулинин «Леҗли вә Мәчнун» поемасынын тәдриси	15
А. Мәммәдов — Синтактик тәһлилдә бә'зи мәгамлар	19
Б. Һәсонли — Гази Бүрһәнәддин җарадычылығынын тәдриси	23
С. Һүсәјноғлу — Әруз өлчүлү ше'рлерин тәдрисиндә җазычы сөнәткарлығынын өҗрәдилмәси	29
Б. Мәммәдов — Илҗас Әфәндијевин «Хуршидбану Натәван» драмынын тәдриси һаггында	33
С. Әләскәрғызы — Нәср әсәрлерини нечә тәдрис едирәм	36
К. Мәһәррәмли — Әдәбијат дәрсләриндә һуманизм тәрбијәси	39

РӘ'ЛЛӘР, МУЛАҢИЗӘЛӘР

Ә. Искәндәрөв — Азәрбајчан дили вә әдәбијат дәрсләриндә җазы ишләринин апарылмасы һаггында	43
--	----

НӘЗӘРИ МӘСӘЛӘЛӘР

И. Гасымов — Азәрбајчан дилинин лүғәт тәркибиндә һәрби терминләр	44
--	----

ШӘЪРИЈАР — 90

И. Нәзәрөв — «Сәнин дә Шәһријарын тәк бу тајда бир балан вардыр»	47
--	----

СҮЛЕЈМАН РӘБИМОВ — 100

Б. Гасымов — Јүз ил дә өмүрдүр...	50
---	----

МӘСЛӘБӘТ

Ш. Микајылов, А. Бәкирова — Орта үмүмтәһсил мәктәбләринин V—XI синифләриндә әдәбијатдан програм материалларынын тәхмини планлашдырылмасы	60
Ч. Әлијева, С. Аббасова — Тә'лим рус дилиндә олан мәктәбләрин VIII синфдә үчүн Азәрбајчан дилиндән програм материалларынын тәхмини планлашдырылмасы	68

Үнванымыз: Бақы — 10, Диларә Әлијева күчәси, 227, 6-чы мәртәбә, отар 608—611, Телефонлар: 98-55-33, 93-06-09.

Җығылмаға верилмиш: 19.04.2000. Чапа имзаланмыш: 17.05.2000. Кағыз форматы 70x108¹/₁₆. Гәзет карызы, Әдәби гарнитур. Јүксәк чап үсулу. Учот-нәшр вәрәги 4,5. Шәрти чап вәрәги 6,3. Сифариш 1633. Сајы 1000. Журнал Азәрбајчан Республикасы Мәтбуат вә Информасија Назирлијиндә гејдә алынмышдыр. Гејдијат нөмрәси 190. Лисензија № В 236.

«Азәрбајчан» нәшријатынын мәтбәәси.

Qlymottl 5,000 man.
Indeks 1012